

جلد دوم

پیشک لہ پیامہ کافی نور

راستی یہ کافی نیمان

www.iqra.ahlamontada.com

مندی اقر الشفافی

ہدیہ نور زمان

سہ عیدی نووری

دینا وہ

فاروق رہ سوول یہ حیا

کیردو یہ بہ کجوری

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النِّقَافِي)

پراي (دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النِّقَافِي)

بۆدایەزانانی چۆریها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النِّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی , عربي , فارسي)

به شیتک له په یامه کانی نور

راستی په کانی نیمان

به دیوزره مان

سه عیدی نورسی

دایناره

فاروق په سوول په حیا

کردوویه به کوردی

تېيىنى يەك:

نەم كىتەبى بەردەستى خوينەرى
بەرىن، لە چەندىن بابەتى "پەيامەكانى
نوور" پىكها توو، كە لە بارەى ھەندى لە
(پاستى يەكانى ئيمان) ھو دەدوین.
مامۇستای دانەر بەم شىو ھە لە سەرچەمى
ئەو پەيامانە ھەلى بژاردوون. (وەرگىپ)

پڻ ڏسندا

به پښتو سى ماموستا
 نېحسان قاسم سالتحي
 وه رگپړې "سره جهمي په پامه كاني نوور"
 بوزمانى عهده يې

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله ومن والاه..

باشترین نمونمەك بىخەنە بەردەستى خوتنەرى بەرپۇز سەبارەت بە چەند لايەننىكى ژيانى دانەر (مامۇستا بەدىعوززەمان سەئىدى نورسى) ئەو نامەيە كە مامۇستا خۇى بۇ سەرۆك وەزىران وە وزارتى دادپەروەرى وە وزارتى ناوخۇى ناردوۋە، چونكە پوختەيەكى سەروزىادە و تىشكى پروناكى ئاراستەى چەند لايەننىكى ئەوتۇى ژيانى دەكات كە شايانى پەچاۋكردن و سەرنج لىدانن.

نمو نامہ یہ وپڑای نموی کہ بہ شینگہ لہ بہرگری بہ کانی مامو ستا نورسی
لہ بہردہم دادگا کانی تورکیادا، لہ ہمان کاتدا بہ لگہ نامیہ کی میڑویشہ ہڑ
رووداوہ کانی ژہانی.

١ - بۆ ئەم مەبەستە - ئەم بڕگانهی خوارهوه له نامه‌ی ناوبراو ده‌هێنن:
(هه‌موو پیاوانی ده‌وڵه‌ت له‌ نزیکه‌وه‌ ده‌مناسن، به‌ تایه‌تی ئه‌وانه‌یان که‌ له‌
سه‌رده‌می پروداوه‌ مه‌زن و گرنگه‌کانی وڵاته‌دا ژیاون؛ هه‌ر له‌ پراگه‌یانده‌نی
"سه‌ربه‌ستی" و "ده‌ستور" و، ده‌می جه‌نگی جیهانی به‌ که‌م و، داگیر کردنی
ئه‌سته‌مبوول و وڵات له‌ لایه‌ن هاوپه‌یمانه‌ کانه‌وه‌ و، پروداوه‌ کانی دواتریش..
تا کاتی دامه‌زراندنی حکومه‌تی نیشتمانی و ده‌می پراگه‌یانده‌نی پڕۆژمی
"کۆماری"..

ئه‌و که‌سانه‌ی به‌ جوانی ئاگاداری ئه‌و پروداوانه‌ن و ئیستاش له‌ ده‌وله‌ته‌دا
دارای پله‌ و پایه‌ن، به‌ باشی ده‌مناسن. له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هیوادرم پڕم بده‌ن
زۆر به‌ خیرایی چه‌ند ده‌مه‌ نیکی ژبانی خۆمتان بڤه‌مه‌ پێش چاو:
من له‌ گوندی "نوورس"ی سه‌ر به‌ پارێزگای "به‌دلیس" له‌ دایک بووم. به‌
درێژی ژبانی قوتاییتی و خوینده‌م له‌ گه‌ڵ ئه‌و زانایانه‌ی تووشم هاتوون
که‌و توومه‌ته‌ و تووێژی گه‌رمی زانستی یانه‌وه‌ و، له‌ سایه‌ی چاودێری
په‌روه‌ر دگاریشمه‌وه‌ هه‌میشه‌ به‌ سه‌ریاندا سه‌رده‌ که‌وتم، تا کو پڕۆژستم بۆ
ئه‌سته‌مبوول.

له‌و ده‌وره‌یه‌ر تیکه‌ڵ به‌ "ده‌ردی ناوبانگ"ه‌ی ئه‌وێشدا هه‌ر وازم له‌
گفتوگۆ زانستی به‌ کام نه‌هینا، تا له‌ ئه‌ڤامدا که‌سانی سه‌وود و نه‌یار له‌ لای
کاربه‌ده‌ستان بۆیان تیچاند و، به‌ فه‌رمانی سوڵتان عه‌بدولحه‌مید - خوا
لێی خۆش بێت - به‌ره‌و نه‌خۆشخانه‌ی شێتان درامه‌هر!

پاشان خزمه‌تگوزاری به‌ کام له‌ ده‌می پراگه‌یانده‌نی "ده‌ستور" و پروداوی
"٣١ی مارت" دا سه‌رنجی حکومه‌تی "ئیتیحاد و ته‌ره‌قی"ی پراکێشا و،
منیش ئەم ده‌رفه‌ته‌م به‌ هه‌ل زانی و پڕۆژه‌ی دامه‌زراندنی زانکۆ به‌ که‌م له‌ شاری

"وان" دا پیشکش کردن کہ وہ "زانکوی ہزہر" وایت و ناوی "زانکوی زہراء" ییت، بہ دہستی خویشم بناغہی زانکوکم دانا۔

بہ لام جہنگی جیہانی بہ کم بہرپاہو۔ ناچار لہ قوتایانی خزم و خوبہ خشران تیبہ کانی "یاریدہ دہران" م پیکہینا و، خویشم سہر کردہ ییم دہ کردن۔ لہ بہرہی قہقازدا بۆ ہرگری کردن لہ شاری "بہدلیس" بہ شداری چہ ندین جہنگی سہخت و خہترناکمان کرد لہ دژی دہستدریوی بہ کانی "پروس" ی داگیر کەر۔ لہ پاشدا "دہل" کرام و کہوئمہ بہرہ سبتیان، بہ لام چاودیری بہرہردگار ہات بہ ہانامہوہ و لہو دہلی بہہ پژگاری کردم و، گہرہامہوہ بۆ ہستہمبووٹ و، لہوئی کرام بہ ہندام لہ (دار الحکمۃ الاسلامیہ) دا۔

نجا لہو بارودوخہ سہختہ شدا بہ ہرچی ہیز و توانا و وزہم ہہبوو - کہ خوای گہورہ پنی بہ خشیہووم - بۆ جیہاد کردن لہ دژی داگیر کہران لہ ہستہمبووٹ راہہریم، ہہتا جہنگی سہرہخوبی کۆتایی پنی ہات و حکومہتی نیشتمانی لہ ہنقہرہ دامہزرا۔ لہو حکومہتہ سہر لہ نوئی بۆ مہبہستی پزلینان لہ خزمہتگوزاری بہ کاتم چاوپکی بہہ پرؤزہی زانکوکہی "وان" دا گیراہوہ۔

سہرانسہری ژہانم، لہ سہرہتاوہ تا ئیرہ، بہک پارچہ خزمہتکردنی ولات ہووہ بہ پنی ہر و بۆچوونی لہو سام کہ ہریتی ہوو لہ "خزمہت کردنی ٹایین لہ پنی سیاسہتوہ"۔

بہ لام پاش لہو ماوہیہ، بہ بہ کجارہ کی پرووم لہ دنیا و ہرچہرخاند و، "سہعیدی کۆن" م - وہ کو خزم ناوم لئی ناوہ - گۆر کرد و، ہووم بہ سہعیدیکی تری "نوئی" کہ بہ تہواوہتی بۆ تاخیرہت دہژی۔

ئېز بۇ خۆم لە ژيانى كۆمەلايەتى كىشامەو و دەستم لەو شتانه داتەكاند
 كە تايەتن بە كاروبارى كۆمەلەو. ئەو بوو بە تەواوى لە خەلكى داپرام و،
 لە گەردى "بووشەع"ى ئەستەمبوول و، پاشان لە ئەشكەوتى ناو چىكانى
 "وان" و "بەدلىس"دا دەستم دا بە گۆشە گىرى و خۆم بە موحامەدەى پۇحى و
 وێژدانى بەردەوامەو سەرقال كرد و، بە تاقى تەنيا لە جىهانى پۇحى خۆمدا
 مامەو و، دروشمى: "أعوذ بالله من الشيطان والسياسة"م بەرز كردهو و،
 گشت كات و بىر و هەستىكم بۇ سەرنجدان و تېرمان لە واتاكانى قورئانى
 پېرۆز خستە كار و، بۇ خۆم لە قۇناغى "سەعیدى نوئى"دا دەژيام..
 هاو دەم لە گەل ئەو شدا قەدەرى خواى گەورە بە "نەفى كردن" لەم
 شارەو بۇ ئەو شار دەيگواستەو.

ئالەم كاتەدا چەندەها وتەى مەزن كە لە پێژنەى قورئانى پېرۆزەو
 هەلقولابوون، لە ناخى دلمەو سەریان هەلدا و، منیش بۇ ئەو كەسانەى كە
 لە نزىكمدا بوون دەموتن و ئەوانیش بۆيان دەنوو سیمەو و، بوون بەو
 نامىلكانەى كە ناوى "پەيامەكانى نوور"م لى ئان.

ئەم ناویش لە قوولایى دلمەو هەلقولابو، چونكە بە راستى ئەو پەيامانە لە
 نوورى قورئانى پېرۆزەو درەوشاونەتەو. لە قەناەت و دلتايەكى
 تەواویشدام كە ئەم پەيامانە زادەى "بىر"ى من نین، بەلكو ئىلهامىكى خواپین
 لە نوورى قورئانى پېرۆزەو بەسەر دلمدا پێژاون..

لەبەر ئەو، پېرۆز بايىم ئاراستەى هەموو ئەو كەسانە كرد كە پەيامەكانیان
 بۇ دەنوو سیمەو، چونكە من دلتایام كە جگە لەمە هیچ پێشەكى تر لە ئارادا
 نى بە بۇ پاراستنى ئیمانى موسلمانان و، پێش وایە كە هەر گێز نابێ ئەو
 پێژنانەى قورئانى پېرۆز لە هیچ كەسێك قەدەغە بكرێن و بشاررێنەو.

پاشان دهستانی خاوین و دلسۆز بۆ نووسینه و هیان و بلاو کردنه و هیان که و تنه کار.

ئیز منیش دلیا بووم که لهم لیپرانه ی لهوان گوپراپهل کردنیکی پهروه ردگار و هاندانیکی خواییه تا کو ئیمانی کهسانی تر پیاړیزین و، هیچ که سیک نه توانیت پری لهم پامکردن و هاندانه خواییه بگریت. له مه شه وه ههستم کرد به فرمانی ئایینه کم گهلنی پیوسته هانی گشت نه و که سانه بدریت که لهم پیه دا کار ده کن.

مه بهستی راسته وخوی لهم په پامانه که له سهد و سی دانه تیپه ر ده بن، باسکردن و لیدوانی کاروباری سیاست نی به و له و بارانه وه نادوین و، ته نها تاییه تن به کاروباری سهر به دواړوژ و ئیمان. که چی له گهل لهم راستی به پروون و ناشکراپانه شدا، بوون به مایه ی په زاره و سهرقال بوونی نه و هل په رستانه ی که ده پانه موی له ناوی لیلدا پراو بکن و، کار به ده ستانیان له دژمان هاندا هه تا توندی به ندیخانه کانی "هه سکی شهر" و "قه سته مونی" و "ده نیزی" پان کردم.

پاشان شاره زا و پسپوړانی داد گا جوړ او جوړه کان چهنده ها لیکولینه وه ی زانستی پانه ی وردیان له په پامه کانی نووردا نه بنجام دا، به سایه ی خوی گموره شوه هه موو جارئی "راستی" به پیه پری پروونی ده رده کهوت و، "داد گهری" ش پله و پایه و پری و شوینی خوی ده دراپتی و، هه ر داد گایه که لیکولینه وه و لنی ورده بونه وه ی زانستی پانه ی له و په پامانه دا کردینت، ویزدانی له کیشه که ماندا به خه رج داوه و پیه ی بی تاوانی بۆ ده ر کردوین^(۱).

هم پر گانه ی پشوو به شینک بوون لهو نامه یه ی ماموستا نورسی که له سهره تادا امازه مان بؤ کرد، تاکو خوینته ری بهرېز پوخته یه کی ژبانی دانر و چهره یه کی له ناوهرؤ کی په یامه کان له بهر ده ستدا ییت کاتنی ده ست به خویندنه وه ی هم کتیه ده کات.

پاشان:

لیدوان و لیکولینه وه ی کاروباره غه یی په کان زور به ی جار هینده گرو گرفتیان دپته ری که نو یسر و توپزه له مه به ست دور ده خه نه وه، یاخود ناچاری ده که نه په نا بهر یته بهر ئاسانترین و کورتترین ری بؤ ده برپینی مه به سته که ی، وهک بلتی کولیک کی قورسی له سر شان ییت و یه وی دایبگریټ!

چونکه توپزه ری هم چه شنه باسانه له په کینک له دوو پروانگه یه ی خواره وه سرنج له باه ته ایمانی و غه یی په کان ده دات:

په کمه:

پروانگه ی ټابه ته پروزه کانی قورټان و فهرمووده کانی پیغه مبه ر ﷺ که تا دنیا دنیا په دارای سیفته تی نه گوری و بهر ده وای و مانه وه نه.

دووهم:

پروانگه ی توانا و لیه اتن و هه ست و په ی پی بردنی "عمقل" ی مرؤف و، قولی ی بؤ چونه کانی و فراوانی ی نه ندیشه کانی.. که هه موو ټه مانه ش ټالو گزپان به سر دا دنت و هه میسه له په کیکه وه بؤ په کیک کی دیکه و له بهر په کی مرؤفه وه بؤ بهر په کی تر جیاواز و جزر او جزر ده بن.

لاشکرایه که تنه ها خسته پرووی ده که کانی پروانگه ی په کمه، پان تنه ها پشت به ستنی مرؤف به پروانگه ی دووهم، ایمانی کی کاملی دور له ناتواوی بؤ نار په خسی!

چونکه به تنه‌ها هیټان و خسته‌پرووی بهك به په کی ده‌قی ټایهت و
 فهرمووده پروزه‌کان لهر کی زېنلوو کړنده‌وی ټیمان - به‌تایهت لسم
 سرده‌مه‌دا - ناگر نه‌ستو، به بی خسته‌کاری ژیری و هه‌سته‌کانی تری
 مروّف که له‌گه‌ل توانایی و لېهاته‌کانیدا گونجاون..

هه‌روه‌ها ناشتوانرئ هه‌ست و نه‌ست و توانسته ژیری به‌کانی مروّف و
 فراوانی ټاسزی بیر کړنده‌وشی بکړن به بناغه‌بهك بؤ بیاتنایی ته‌لارنکی
 ټیمانی مه‌حکم، گهر تیشکی بینایی "دل" و بیدارپورنه‌وی "گیان" و
 ټیلهام وهرگرنتی "ناخ" ی مروّفی له "ټایهت و فهرمووده‌کان" له‌گه‌لدا
 هاو‌دهم نه‌ین!

جا له‌سر لسم بناغیه، دهرده‌ک‌وئ که سملاندنی باب‌ته غمیی به‌کانی
 ټیمان، پشت به دوو ستوون ده‌به‌ستی:

په‌کم:

هیدایه‌تی په‌روردگار..

دووهم:

رېنمایي قورټانی پروز که هاو‌دهم بیت له‌گه‌ل خسته‌کاری سهرجه‌می
 نه‌و هه‌ست و نه‌ست و په‌ی بردنه که‌مانه‌ی که خوای گه‌وره به مروّفی
 به‌خشیون، له ټاسټیکي به‌کجار فراواندا، تا‌کو مروّف بتوانیت ټیلهامه‌کانی
 ټیمان له ټاسمانی ټایه‌ته‌کانی قورټان و فهرمووده‌ی پروزه‌وه وهرگرنت.

جگه له‌مه پټو‌ستی فی‌زه‌تی مروّفیش بؤ ټیمان، که تا بناغه‌کانی ټیمان
 له‌ناو دلاندا کز و لاواز بن له‌ویش پتر په‌ره ده‌سین، لسم پټو‌ستی به‌ش،
 هه‌میشه و به‌پنی چهرخه‌کان ده‌گورئ و له مروّفیک‌وه بؤ په‌کینکی تر جی‌اواز
 ده‌بیت.

له مانهوه که باس کران، راستیی ئه و فەرمودهیهی پێغه مبه رمان ﷺ بۆ
 پروون ده بیتموه که ده ری ده خات:

چاودێری فراوان و گشتیی خوای گه وره، سه ری هه موو سه د سالتیک
 مرۆفی نوێکار بۆ موسلمانان ده نیریت، تا کو "کاروباری لایین" یان بۆ نوێ
 بکاتهوه!

له واتهیه که سێک پیرسی:
 لایا چ حیکمه تیک له نوێکردنهوی کاروباری لاییندا ههیه؟
 یان:

چ داناییه که له تهواتور و به دوا ی به کدهاتنی نوێکاره کاندای ههیه؟
 لایا بۆچی هیشتا لایینی ئیسلام کامل نه بووه؟
 له راستیدا بهرکردنهوه له م باسه، په یوه ندی ئیوان دوو شتمان بۆ
 ده رده خات:

یه که م:
 نوێکردنهوی کاروباری "لایین" که هه می شه و هه تا هه تایه کامل و
 نه گۆر و ته واره ..
 دوو هه م:

"پێوستیی مرۆف به لایین" که پێوستیی به که پابه ندی هه ست و بۆ چوون و
 بهرکردنهوی "هه می شه بگۆر" ی مرۆفه.

که واته ده بی مرۆف توانا و لیهاتن و هه ست و نه ست و په ی به ردن و
 بهرکردنهوی به رده و ام فراوانهوی خۆی بۆ قوولکردنهوی په گ و
 بنچینه کانی ئیمان له ناخیدا بخته کار و، نیعمه تی "ملکه چ بوونی فیه رته ی بۆ
 ئیمان" بێدار بکاتهوه، ماده م سه رچاوه ی "ئیمان" و "قورئان" و "فەرموده"

ہر گیز وشك ناهن و كانیاونكى به خور و نه پراوهی لهوتون كه تینویتی
 ئیمانداران بۆ پله کانی ناسینی خوای گه وره تیرو ده کهن و، مادهم - له
 لایه کی دیکهوه - مرؤف خویشی به سروشت عودالی دوزینهوهی
 گهوهه ری زانسته.

ئالیزهوه ده رده کهوئی که "نونهکاره کان" نونهه ری چهرخه کانیاان و،
 پهنمایی و راهبرایه تیی ئاده میزادی سه رده مه کانی خویشانی پی ده کهن به رهو
 سه رچاوه کانی ئیمان و نوشکردنی ئاوی ژبان له کانیاوی کاکله و
 ناوه رۆکی ئایه ته کانی "قورئان" و شيله و گوڵاوی "فهرمووده" پیرۆزه کانداه،
 تاكو ئیمانداران له هه ر جێه کدا و له سه ر هه ر شێوه و چۆنیتی به ك بن چێژی
 ئیمانیاان ده ست به کهوئی.

هه ر له بهر ئهم راستی به مش بووه که ئه و نونهکارانه - به و به ری شایسته یی -
 نازناوی "میراتگری پیغه مه رانیان" خه لات کراوه ..

چونکه خوای گه وره بینینکی پروون و فراوان و گشتی و .. بینایه کی
 ده روونی تیژ و .. توانستینکی ناوازه بۆ پۆچوون به ناخی ئایه ت و
 فهرمووده کانداه، به مرؤفی نونهکاری کاروباری لایین ده به خشی، تاكو
 بتوانیت ئه و ئه ر که ی پی سپهرراوه به ته وای راهبه پهنیت.

ئهم راستی به هینده ئاشکرا به که هه ر کات سه رنج له په وتی ژبانی مرؤفی
 نونهکار ده درئ - هه ر له مندالی به وه تا کۆچی دوا یی لهم جیهانه دا -
 ده رده کهوئی که هه ر له به ناغه و سه ره تاوه بۆ ئه و مه به سه ئاماده کراوه و ئه و
 ئه ر که ی له ئه ستۆ ئراوه. ده بینیت سه رجه می ژبانی تۆمارنکی تیروپه و،
 وینه ی سه رده م و چهرخه که ی و راستکردنه وه ی هه له کانی ئیماندارانی
 پۆژگاری خۆی له ئاونه ی ژبانیدا ده رده کهوئی و، ده بینرئ که ئه و نونهکاره
 - به رده وام - راسته شه قامیاان نشان ده دات.

"به دیعوززه زمان مامۆستا سه عیدی نوورسی" ش خوای گهواره هینه
 نووری قورئانی پیروزی به سهر دل و دهروندا په خشاندهوه که ئاماده
 کردوه به وپیری هه لمت و چاونه ترسی و دامه زراوی و باوه به خۆبوونهوه،
 برواته ناو جیهانی ئیمان و مهیدانی بابه ته غهیبی به کانهوه، به تایهت له
 چهر خیکدا که هیزه ماددی به کان هینه تیایدا زال بوون که په ردهیان به سهر
 چاوی مروف و به سهره تی دلاندا داوه تهوه و، دواپوژ نابین و، بابه ته په نهانه
 غهیبی به کانیش له ناو دلاندا کتر و لاواز بوون و، چاوه پروانن که سینک بیت له
 ژهنگ و ته پوتوز و ته مومزی که له که بووی ساله های سال خاوتیان
 بکاتهوه و، بریسکه ی پرشنگی ئیمانیان لی بدره و شینتهوه

ئالهم کاته دا "به دیعوززه مان" هات و، نووری هیدایه تی په روه ردگاری
 کرد به تویشووی خۆی و.. ئنجا گشت لیسهاتن و کارامهیی و توانسته
 بهرزه کانیشی - که خوای گهواره پنی به خشیبوو - له قوزتنهوه ی لهو زانسته
 کۆن و نوپانه دا خسته کار که هه ره له میژهوه تا پوژگارانی سهرده می خۆی
 له سهر "خهرمانی زانست" ی چه ر خه که ی مه لۆ بوو بوون.. دوا ی ته مانه ش،
 ئاسۆ فراوان و بهرینه کانی سهرجه می پنداویستی به کانی مروفی هاوچه رخی
 له پیش چاودا خرا نه سهر پشت..

هموو ته مانه، بوون به به ردی بناغه بۆ راپه پاندنی ئه رکی سهرشانی و،
 کردیان به سوارچاکی لهو مهیدانه و، له ته لجمادا ده رکهوت که مامۆستا
 "نوورسی" چ له په یامه کانیدا و چ له په روه رده کردن و پینگه پاندنی
 قوتابی به کانیدا، غمونه به کی راسته قینه ی نوپکاری راپه ر و شوین پنی هه لگری
 هه نگاهه کانی نووری هیدایه تی قورئان و سونه تی پیروزی پیغه مبه ره ﷺ.

بهائی، چاودھری پهره دگار خواستی و ابوو که به سهره تیکی تیز و توانستیکی سهر سوپر هینر به "نوورسی" به خشی، تا کو - لیژانانه - زانسته عه قلی به نوپکانی له مهر سهردهم و زانسته شهرعی به کان ناوینسی به کتر بکات، به راده به که ههست ده که پت راسته و خو له سهر چاوهی زانسته وه زانیاری به کان هه لده گوزی نه که له جو گه له و پرووباره باریک و لاوه کی به کانه وه.

ده بینیت به رهوانیوی به کی پروون و رهنگین و شیوازیکی قه شهنگ و پاراوی تهوتز که "عهقلان" ی پی دهحه وینه وه و "دلان" یشی پی دهسره ون، چاره سهری و پینمایی بو سهخت و ئالوزترین کیشه و گبروگرفتی "ژبان" و "ایمان" و "غهب" دهستیشان دهکات و، سهرجه می خواسته نادپاره کانی "ژهری" و "دل" ی مرؤفیان تیدا دهست ده که وی و له دله ته پی و نیگهرانی رزگاربان دهکات، بی ته وهی - هم شیوازه - سهر له زمین و تیگه بشتنی مرؤف بشیونیت پان له باسه لاوه کی به (دوور له بناغمیه) کاندا نوقمیان بکات!

تنجا بو ته وهی - هم شیوازه ی - بتوانی ژهری به کان له "پهرته وازه بی" و دله کانیش له "بهرلاوی" رزگار بکات و خاترجه می پان پی به خشی و له دهردی "شهرزه بی" بیانپاریزیت، خوای گه وره توانای به کی تهوتزی پی به خشیوه که بتوانیت "غرونه" ی قه ناعهت به خشی نرک له "ژهری" و "دل" ی مرؤفه وه بو باسه کانی بهینته وه و، توانای مه نیتی سروشتی و به لگه هینانه وهی ژهری قه ناعهتدهر و به هیزی داوه تی له چاره سهر کردنی کیشه و باهته غه بی به کانی ایماندا.

جا له بهر نهوهی ئهم په پامانه هه می شه ئاسۆی ئیمانی نوێتر له بهردهم
خوێنه ریا نندا و الا ده که ن که له خوێندنه وهی په کهم جاردا نه پینیهوون، نه و
هه تا زیاتر بیا خوێنیه وه په چوێژ و زانیاری نوێیان تیدا ده بینیه وه.
له خوای گه وه داوا کارین که له سوودی "زانسته کانی ئیمان"
به هره مه ندمان بکات و، له میهره بانی په که شی ئومیده وارين که ئیخلاسمان له
کردار و گوشتاردا پێ به خشی.
انه نعم المولی ونعم النصیر.

ئیحسان قاسم سالتحی

چەند راستىيەك

لە بارەى نوڧرەو

لە كتيبي (وتەكان)

وتهی چوارهم:

بسم الله الرحمن الرحيم
(الصَّلَاةُ عِمَادُ الدِّينِ)

ته گهر ده ته ویت رادهی بهها و گرنگی نویت بۆ ده ربکه ویت و، بزایت
چ ده سته ویتکی گهریه و، چۆن مرؤف ته ده سته وتهی به ئاسانی
ده سته گهر ده بیت..

ههروهها ته گهر ده ته ویت گیللی و تینه گه یشتی تهو که سته بۆ
ده ربکه ویت که ته پهر سته ته نهجام نادات و، بزایت چه نه مرؤفکی
زه ره مه نه..

به ئی، ته گهر چه ده که ته ته مانه بزایت و به ته ندازهی (دوو که پهرت
دوو ده کاته چوار) لی دنیا بیت، تهوا سه رنج لهم چیرۆ که کورته بده و
لی ورد به ره وه:

جاریکیان فه مانه وهایه کی گه وه دوو خزمه تگوزاری خۆی بۆ
باخچهیه کی تایه تی جوان و دلرین نارد که دوو مانگ پئی دوور بوو،
یه کی بیست و چوار لیره ی زیهرشی دانی تا کو پئی بگه نه مه زرا که و له ویت
نیسته جی بن و، پئی وتن:

(بلیت و پنداویستی به کانی گه شته که تان و پئو یستی به کانی ناوماال و
نیسته جی بووتان، بهم پارهیه بکرن.. دوا ی پۆزه پئی به کیش ده گه نه

ئىستگاپەك كە ھەموو ھۆكارە كانى گواستە ھەي تىداپە لە ئۆتۆمبىل و،
فەرۇكە و، شەمەندەفەر و، پاپۆر... نرخی سواربوونی ھەر كام لەمانەش لە ھەي
تەر جىايە و بە پنى سەرمایەي ئەو كەسەپە كە سوارى دەيىت).

ئەوانىش دواي ھەر گرتنى ئەم دەرس و ئامۆزگارىيانە، كەوتنە پرى.
پە كىنكىيان لەبەر ئە ھەي مەزۇنىكى بەختە ھەر و شادمان و ژىر بوو، بە شىنكى
پارە كەي بە جۆرەك فەرمانەرەوا پنى رازى يىت، خستە كار و كەسەپە تە ھەي تا
گەيشتە ئىستگاكە و، سوود و قازانچىكى زورى لى دەست كەوت بە
چە شنىك كە سەرمایە كەي پەك بۆ ھەزار زىادى كرد.

بەلام ئە ھەي تریان لەبەر ئە ھەي ھەرزە و بەدبەخت بوو، تا گەيشتە ھەمان
جنى، يىست و سى لىرەي بە قومار و ھەلە خەرجى بە زايە دا و تەنھا پە كىنكى
پنى ماپە ھە!

لەبەر ئە ھەي، ھاورپنى كەي پنى وت:

كاكى خۆما ئەم لىرەپەي ئىستا يىت ما ھەي بلىتى سەفەرى پنى بکەرە و بە
خۆرپىي لە دەستى مەدە، بۆ ئە ھەي ئەم پنگا دوور و درێژەدا بە برسىتى و
ئاوارەي نەمىنیتە ھەي. فەرمانەرەواي گەورە شمان تابلەي لىبوردە و جواغەردە،
بەلکۆ لە كەموکورپىي بە كانت خۆش بىت و تۆش سوارى فەرۇكە بەكات و
پىنكۆ ھەي ما ھەي پزۇنكدا بگەپنە نىشتە جنى خۆمان. خۆ ئەگەر بە گویشم
نە كەيت، ئەوا ناچار دەيىت كە بە پنى بکەوتە پنى و بە دوو مانگى پە ھەي و بە
برىستى و نامۆي و تەنپايى ئنجا بىپرەت و بگەپتە جنى.

جا ئەگەر ئەم ھاورپنىيە سەرىنچىي نواند و، بەو تاكە لىرەپەي پنى ما ھەي
بلىتە كەي نە كرى - كە ھەك كلىلى دەرگای گەنجىمەك واپە - بەلکۆ لە
پىناوى خەز و چۆنكى سەرىنچىدا بەكارى ھىنا، ئاپا تەمبەلەرن مەزۇنىش
تىناگات كە ئەو كەسە چەندە بەدبەخت و زەرەرمەند و گىژ و گەلخۆپە؟

ئەى ئەو كەسەى كە نوپۆ ناكات!

ھەر ھەا ئەى دەروونى خۆىشم كە ھەزەت لە نوپۆ نىيە و پىت ناخۆشە!
مەبەست لەو فەرمانپەر ھابە: خەوای پەر ھەر دگەر و بەدبەھنەرمانە..
دوو خەمە تگوزارە كەش: بە كىنكىان ئەو كەسەبە كە پىنى ئاينى گرتو ھە
بەر و، زۆر بە پەرۆشى و تاسەو نوپۆ كەانى دەكات.. مەبەست لەو
تريشيان ئەو مەرۆفە پىن ئاگاپانەبە كە وازيان لە نوپۆ كردن ھىناوہ..
پىست و چوار لىرە كەش، برىتى بە لەو پىست و چوار سەعاتەى شەو و
پۆژ كە تەمەنى مەرۆفان لىن پىنكىت..
باخچە تايپەتى و جوانە كەش برىتى بە لە بەھەشتى بەرىن..
مەبەست لە پىستگا كەش گۆرپى مەرۆفە، كە لىنەو دەروات بۆ جىھاننىكى
تر..

گەشت و سەفەرە كەش، ئەو گەشتەبە كە مەرۆف لە سەرەتای
لە دايكبوونى ھەو دەستى پىن دەكات و بە دەرگای گۆرپدا تىنە پەرىت تا دەگاتە
ئەو دىنای ھەمىشەبى و، ئىجا لەو ئى كۆتايى بە گەشتە كەى دەھىنىت.
ئەوانەش بەم پەنگاپەدا گوزەر دەكەن بەش بەش، ھەر بەشەى بە پىنى پايەى
كردەو كەانى خۆى پەى بۆ دانراوہ؟ ھەندىك لەو خواپەرستانە وەك ھەورە
بروسكە ماوہى ھەزار سالى بە يەك پۆژ دەپەن و، ھەندىكى تريان - وەك
خەمبال - لە يەك پۆژدا ماوہى پەنجە ھەزار سالى دەپەن، وەك قورقانى پەرۆز لە
دوو ئايەتدا پەنجەى بۆ ئەم راستى بە راكىشاوہ^(۱)..
مەبەست لەو پلىتەش (نوپۆ) ھە..

(۱) لەوانەمە نووسەر ئاماژە بۆ ئەم دوو ئايەتە بكات: ﴿وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَالْفِ سَنَةٍ مَّا تَعْلُونَ﴾ (الحج: ۴۷)، ﴿تَفْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (المعارج: ۴). (وەرگێن)

له راستیدا تهنه یه كه سعات لهو بیست و چوار سعاته سه روز یاده بۆ نویژ و ده ستونویژی ماوه ی ئهو شهو و پۆژه.

ئايا ئهو كه سه ی كه بیست و سنی سعاتی شهو و پۆژ بۆ ئهم دنیا زۆر كورت و كه م خایه نه سهرف ده كات و، تاقه سعاتی كیشی بۆ ژپانی نه پراوه ی هه میشه یی ته رخا ناكات، چه نده ستم له خۆی و كارینکی دوور له ژپری ده كات؟!

به ئی، ئه گهر خه رج كردنی نبوه ی سامان له قوماری كی وهك "یانسیب" دا، كه هه زار كه س به شداریی تیدا ده كهن، به لای هه ندیکه وه به كارینکی ژپرانه بژمیترئ، كه پۆژه و گرمانی بر دهنه وه شی یه كه له هه زاره، ئه ی ئهو كه سه ی كه یه كه له بیست و چواری سامانی خۆی له قازانجینکی گومان لئ نه كراودا و له ده سته كه وتنی گه ئنجینه یه كی هه میشه ییدا به شدار ناكات - كه پۆژه ی قازانجی له سدا نه وه دو نۆیه - كاره كه ی پینچه وانیه ی ژپری و دژی دانسی نی یه؟ ئایا هه ر كه سینك خۆی به ژپر و تیگه یشتوو بزانیت له مه تینا گات؟!

له هه مان كاتیشدا نوپۆ كردن، خۆی له خۆیدا، هه سانه وه یه كی تابلیی گه و ره به "گیان" و "دل" و "ژپری" ی مرؤف ده به خشیئت. جگه له وه ش كارینکی قورس و مایه ی بیزاری نی یه بۆ "جهسته" ی مرؤف. سه ره پای هه موو ئه مانه ش، ئهو كه سه ی نوپۆه كانی به جی ده هیئت، به هۆی نیازی پاك و خاوی نه وه، هه موو كار و كۆششینی كه لالی تری بۆ ده بیئت به په رستش و، به عیبادت بۆی ده نوو سرت.

به م چه شنه، مرؤفی نوپۆه كهر ده توانیت هه موو سه رمایه ی ته مه نی به ره و ناخیره ت به پری بكات و، به ته مه نه كورت و فانی یه كه ی دنیا ی، ته مه نیک ی هه میشه یی له دوا پۆژدا به ده ست به یینیت.

وتهی نۆهم:

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾﴾ (الروم: ١٧-١٨)

تهی برای به پێزم!

پرسیبووت که: "حیکمهت" له دهستیشان کردنی ئهو پێنج کاته
دیاری کراوانه ی نوێژدا چییه؟

پێمیش ئاماژه بۆ تهنا حیکمهتیک دهکهین له نێوان ئهو دانسته زۆرانیه
که له دیاری کردنی ئهو پێنج کاتانه دا هه:

بهتی، ههروهک کاتی ههموو نوێژیک سهههتای ئالوگۆڕهکی گهوره و
گرنگه له "زه مان" دا، له هه مان کاتیشدا ئاوێنهیه که نیعمه ته هه مه کی به کانی
خوای گهوره ی تێدا ده رده کهوێت.

له بهر ئه وه، خوای گهوره فرمانی به نوێژ کردن داوه له و کاتانه دا. واته
فرمانی به وه داوه که بهنده کانی ته سپیحات و پێژ لێگرتهی خوای گهوره ی
بالا ده ست زیاتر بکهن. ههروه ها شوکر و ستایشی نیعمه ته زۆره له ژماره
نه هاتوو ه کانی - که له نێوان ئهو دوو کاته دا به خشیونی - زیاتر ده ره پێرن.

بۆ پوو نکر د نه وه ی ئهم و اتا و ناوه رۆ که قوول و ورده، پێم باشه که
هاو ده م له گه ل ده روونی مندا گوێ بۆ پێنج سه رنج را به گریته:

□ سهرنجی به کم:

نویژ - له ناوه‌رو کیدا - بریتی به له ته سیحات و به گه‌وره پاگرتن و ستایش نواندن بهرامهر به خوای گه‌وره. واته:

پیرۆز پاگرتنی خوای گه‌وره، به کردار و گوشتار، بهرامهر گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی (جلال) ی ئه‌و، به وتنی: "سبحان الله" ..

هه‌روه‌ها پیرۆز لینگرتنی، به په‌فتار و کردار، بهرامهر کهمال (کمال) ی ئه‌و، به وتنی: "الله اکبر" ..

هه‌روه‌ها ستایش کردنی به کرده‌وه و دل و زمان و له‌ش بهرامهر جوانی (جمال) ی ئه‌و، به وتنی: "الحمد لله".

واته ئه‌م سیانه: "سبحان الله، الله اکبر، الحمد لله" برتین له بنج و بناوان و تۆوی نویژ، بۆیه له هه‌موو زیکر و هه‌لسان و دانیشتیکی نویژدا هه‌ن. هه‌ر له‌به‌ر هه‌مان هۆیه و بۆ چه‌سه‌پاندنی ناوه‌روکی نویژ و بۆ مه‌به‌ستی جیگه‌بوونی هتی له دڵدا که له دواى نویژه کانی‌ش هه‌ر په‌کی سی و سێ جار دووبه‌ت ده‌بنه‌وه. چونکه به‌م وشه‌ کورت و په‌ر و اتا‌پانه و اتا و کاکله و ناوه‌روکی نویژ ده‌چه‌سه‌پت و له دڵدا جیگه‌ر ده‌ییت.

□ سهرنجی دووهم:

په‌رستش - له ناوه‌رو کیدا - بریتی به له‌وه‌ی که به‌نده به خۆشه‌ویستی به‌کی پاکی ییگه‌رد و به‌وه‌په‌ی پێز و سه‌رسووپانه‌وه سوژده به‌رپه‌ به‌ر ده‌ر گانه‌ی خوا به‌تیی خوا و، سه‌ر بخته سه‌ر زه‌وی له به‌رده‌م که‌مالی په‌روه‌رد گارتنی و ده‌سته‌لاتی نه‌په‌راوه و میه‌ره‌بانیی خوا به‌تیی ئه‌ودا و، له هه‌مان کاتدا "بێ ده‌سته‌لاتی" و "هه‌زاری" و "لاوازی" ی خۆه‌شی بیه‌یت. به‌تێ، هه‌روه‌ك "په‌روه‌رد گارتنی" ی خوای گه‌وره‌ خوازیاری به‌نده‌یه‌تی و گوپه‌په‌له‌یی، پیرۆزی و بێ نیازی ئه‌و په‌روه‌رد گارتنی به‌ش داخوازی ئه‌وه‌ن

که "بهنده" - له گهڼ داوای لېږدون و پېښی که موکوړپي به کانی - دهری
 بېړت که: خواوهند پاک و بڼی نيازه له همموو که موکوړپي بهك و،
 رايگمپه نيت که هسټوی سرجمی برورپا پووجه له کانی گومرپان ناتوانيت
 بگاته گه وره یی ټمو خوابه و، خواوهند بهرز و بلنده به سر همموپاندا.
 هروها دهری بېړت که خواي گه وره هینده خاوتن و بلنده که دهستی هیچ
 چهشنه که موکوړپي و ناته واوی به کی بوونه وهران ناگاته داوینسی بهرز و
 بلندی به کی.. به ټی، هممو ټمانه به وتی: "سبحان الله" دهر بېړت..

هروها که مالی توانستی په روره دگاريتی داوا له "بهنده" ده کات که په نا
 بیاته بهری و پستی پټی به ستیت. چونکه بهنده "لاوازی" ی خوی و "بڼی
 دهسته لاتی" ی سرجمی به دیهاتوان ده پېښت. ټیر له بهرامبر مه زنی
 لاسه واره کانی توانستی صه مه دانی به وه و به دهر بېړنی ټمو پېړی پټز و
 سر سوړمانه وه: "الله اکبر" ده کات و به که مالی خشووع و ټه ده ب و
 ملکه چی به وه ده پواته ناو "پر کووع" وه..

هروها میهره بانی فراوان و نه پراوه ی په روره دگاريتی خواي گه وره
 داوا له "بهنده" ده کات که به زمانی نزا و پارانوه، پنداویستی به کانی
 خوی و گشت بوونه وهران و، "هزاری" و "بڼی دهسه لاتی" ی همموپان، له
 دهر گای ټمو گه بچینه نه پراوه یی میهره بانی په روره دگاردا بخاته پروو.
 هروها به وتی: "الحمد لله" شوکرانه و سوپاسگوزاری ټمو نیعمته
 زور و چاکه کاری و میهره بانی به زه بهنده بهش دهر بېړت که ټمو په روره دگار
 میهره بانه پشورونی به سرپاندا.

واته: کردار و گوفتاره کانی نوښ، ټم و اتایانه پان ټیدا به و، هر له بهر
 دهر خستنی ټم ناوهر و کانه به که خواي گه وره نوښی له سرمان فهرز
 کردووه.

□ سەرئنجی سی هم:

ههروهك مرؤف غوونهیه کی پوخت و بچوو کی لهم بوونهوه رانهیه و، سوورهتی "فاتحه"ش غوونهیه کی نورانیی قورئانی پیروژه، به ههمان جزر "نویژ"یش پیوستیکی نورانییه که ههموو په رسته شه کان له خۆ ده گریت و نه خشهیه که پئی و شوینی په رسته شه کانی سهرجه می به دیهاتوانی له سهر دانراوه و ئاماژه ی تیدا بۆ کراوه.

□ سەرئنجی چواره:

ههروهك به جوولانی هه ریه که له چرکه ژمیر و خولهك ژمیر و کات ژمیر و پۆژ ژمیری هه ر سعاتیک ئهوی تر ده جوولیت و حوکمی ئهوی تر وهرده گریت، جیهانی دنیا ش - که بریتی به له سعاتیکی گهوره ی خوابی - به ههمان جزره، چونکه خولی شهو و پۆژ که وهك چرکه ژمیره و، هسی ساله کان که وهك خولهك ژمیر وان و، ئالو گۆری چینه کانی ته مهنی مرؤف که کات ده ژمیرن و، چه رخ و سه رده مه کانی ته مهنی جیهان که پۆژ ژمیری جیهان، هه ریه که یان پووی لهوانی تره و لهوان ده چیت و حوکمی لهوانی تر وهرده گریت و به کتر یاد ده خه نه وه.

بۆ غوونه:

کانی (به یانی ئا گزنگ): سه ره تای به هارمان یاد ده خاته وه و لهو کاته ده چی.. ههروه ها ئهو کاته ده خاته وه یاد که مرؤف که وتووته ناو په حمی دایکیه وه.. ههروهك یه که م پۆژی شهش پۆژه که ی به دیهینانی ئاسمانه کان و زه ویمان ده خاته وه یاد و لهو پۆژه ده چی..

به م جزره، "کات"ی لهم نویژه مرؤف بۆ لهو کاره گهوره خوابیانه ئاگادار ده کاته وه که لهم کاتانه دا به پئی ده کرین.

كاتى (نيوهرۆ)يش: ئاماژە بۇ ناوهراستى ھاوين و، ھەرەتى لاوى و، دەمى بەدبەينانى مرؤف لە تەمەنى دنيادا دەكات و، دەرکەوتن و درەوشانەوى ميسەرەبانىي خوا و پېژنە و لېشاوى نىعمەتەکانيمان لەو کاتانەدا ياد دەخاتەو.

كاتى (عەسر)يش: وەکو وەرزی پايز و، ماوەى پىرى و، چەرخی بەختەوى واىە کە سەردەمى دواھەمىن پىغەمبەرە ﷺ. ئەمەش کاروبار و نىعمەتە سەرتاپا ميسەرەبانىيەکانى خوامان ياد دەخاتەو.

كاتى (خۆزئاوا و شىوان)يش: ئاوابوونى زۆرەى بوونەوران لە کۆتايى پايزدا و، مردنى مرؤف و، کاول بوونى دنيامان لە دەمى بەرپابوونى قىامەتدا دەخاتەو ياد.. لە گەل ئەمەشدا دەرسى شکۆمەندىي خوامان پى دەتت و، مرؤف لە خەوى پى ئاگايى پادەپەرنىت.

كاتى (عیشا)يش: ئەوھمان پيشان دەدات کە "جىھانى تاريكى" پەردەى ڕەشى بەسەر ڕوخسارى "جىھانى ڕووناكى" ي پۆژدا دادايەو. ھەرەھا کفنە سىيەکەى زستانمان دەخاتەو ياد کە سەر ڕوى زەوى دادەپۆشيت. تەنانەت ئەوھشان ياد دەخاتەو کە شوپنەوارى مردووەکانىش دەمرىت و دەپراتە ژېر پەردەى لەبادچوونەو..

ھەرەھا ئەو کاتەمان ياد دەخاتەو کە دەرگاگانى خانەى تاقىکردنەوى دنيا بە تەواوى دادەخرىن..

لە ھەموو ئەمانەشدا - ئەم کاتە - کردارە شکۆدارەکانى خواى "قەھارى شکۆمەند" دەردەخات و ڕاپانندەگەپەنىت.

كاتى (شەو)يش: زستان و قەبر و جىھانى بەرزەلحان ياد دەخاتەو. سەرەپاى ئەوەى کە "گيان" ي مرؤفیش ئاگادار دەکاتەو بۆ ئەوەى کە چەندە پىوستىي بە سۆز و ميسرى خواى گەورەى ميسەرەبانە!

(شهنویژ) یش: فیّرمان ده کات که چه نده بۆرۆشنایی تارپکه شهوی قهبر و پرووناك كردنمهوی تاریکایی جیهانی بهرزه خ پیوستیمان پتی به تی. ههروهها ئاگادارمان ده کاته وه و یادی لهو نیعمه ته بئی کۆتایمانه ی نیعمه ت به خشی راسته قینه مان پتی ده کاته وه که له م ئالو گۆرانه دا هه ن و، نه وه دهرده خات که چه نده لهو نیعمه ت به خشه راسته قینه به شایسته ی شوکر و سه نا و ستاپشه .

(به یانی دووهم) یش: به ره به یانی "حه شر" مان یاد ده خاته وه!

به لئی، ههروهك هاتنی به یانی به دوای ئه م شه وه دا و، به هار به دوای ئه م زستانه دا شتیکی پیوست و "حه می" به به لای ژهری به وه، به هه مان پله، هاتنی به ره به یانی "حه شر" و به هاری "به رزه خ" یش حه می و دوور له گرمانه. که واته، هه ره که له م پینج کاتانه سه ره تای ئالو گۆرپنکی گرنگه و گۆرپنکاری گه وره تر به شمان یاد ده خاته وه. چونکه موعجیزاتی توانستی خوای گه وره و دیاری به کانی میهره بانی ئه ومان ده خاته وه یاد که له سال و چه رخ و سه رده مه کاندایوو ده ده ن، له وه تا کاروباره پۆژانه که ی خوای گه وره ی به توانا ئامازه بان بۆ ده که ن.

واته نوێزی فه رز - که فه رمانه ربی فیه رت و بناغه ی به ندایه تی و قه رزی نه ستیه - زۆر شایان و به جێ به که له م کاتانه دا ییت.

□ سه رنجی پینجه م:

مرۆف - له سه ر و شتی دا - تابه ئی لاوازه، له گه ل نه وه شدا له و شتانه ی که ژبانی لئی تال و لیل ده که ن و خه فته و ئازاری بۆ دروست ده که ن، گه لێ زۆرن..

له هه مان کات دا تابه ئی ده سته وسان و بئی ده سه لاته، که چی له گه ل نه وه شدا گه لێ دوژمن و به لا و گهرو گه رتی له سه ر په نگا دیه ..

هەر وەها گەلى هەزارە، کەچی پێوستى بە کانى ژيانى بە کجار گەرە و زۆرن..

هەر وەها تەمبەل و بێ توانایە، کەچی دەبینیت کاروبارى ژيان گەلى قورسە لە سەر شانى..

مرۆڤایەتى بە کەى وای لى کردووە کە پەيوەندى لە گەل سەر جەمى بوونە وەردا هەبێ بە گشتى، کەچی جودایى خۆشەويستان و لەناوچوونى ئەو شتەى مایەى تەسکینى دلى، ئازارى دەدەن..

هەر وەها عەقل و هۆشى مرۆڤ ئامانجى بەرز و بەروبوومى نەپراوەى پيشان دەدەن، کەچی دەستى بەو ئامانج و بەروبوومانە ناگات و، تەمەنى کورته و، کەم دەستەلاتە و، توانای ئارامگرتیشى بە کجار کەمە.

لەبەر هەموو ئەمانە و لە حالەتێکى وەهادا، سەیر بکە و بزانه کە "گیان" ی مرۆڤ چەندە پێوستى بەو هەبە لە:

"بەرەبەیان" دا بە دوعا و نوێژ و پارانەو لە دەرگانهى خوای بە دەستەلاتى شکۆمەند و میهرەبان و خاوەنى جوانى بدات و، بە داواى پارمەتیدانەو و عەرز و حالى خۆى پێشکەش بکات؟!

گیانى مرۆڤ چەندە پێوستى بە پالەشتیکە پالى پێو بدات و هەموو کاروبارىکى قورسى پۆژ - کە لە پێگا پدايە - بەهۆیەو هەلگیرى و بەرەنگارى بێت؟

ئایا ئەمە شتێکى ئاشکرانىیە؟

لە کاتى "نەرەز" شدا: کە لوتکەى کەمالى پۆژ و خوار بوونەو هەبەتى بەرەو نەمان و، کاتى کەمال بوونى کاروبارى پۆژانە و، وەختى حەسانەو و دواى ماندوو بوونى کار و، دەمى هەناسە و پشوو دانی "گیان" و

حهوانه وه پیتی لهو بێ ئاگایی و سهرسامی و پهشۆکان و نارپنکیی دهروونهی که دنیای فانی و کاروباره قورسه کانی دهرخواردی مرۆفی دهدهن.. جگه لهوهی که ئهم کاته کاتی خو دهرخستن و نواندنی نيعمهته کانی خوای گهوره شه..

پرزگار بوونی "گیان"ی مرۆف لهو ههموو ئازارانه و خو قوتار کردنی لهو بێ ئاگایی و سهرسامی به و، دهرباز بوونی لهو شته کهم نرخانه، تهنها بهوه ده بێ که:

مرۆف به سکالا و پارانهوه هانا بهریته بهر ده رگانهی پۆزیده ری راسته قینه..

ههروه ها به شوکر و ستایش ده بێ له بهرامبهر لهو نيعمهته زۆرانهی که لای کۆ بوونه تهوه..

ههروه ها بهوه ده بێ که تهنها پشت بهو خواوهنده بههستی و داوای پارمهتی تهنها لهو بکات، هاو دهه له گهڵ ده برپینی بێ دهسته لاتی خوی له بهرامبهر گهورهیی و شکۆمه ندیی خوای گهوره دا به "پکوع بردن" و، ده برپینی ملکه چیی خوی، بهو په پری ته دهه و پێز و خوشه و یستی بهوه، به "سوژده بردن" پۆ که مالی هه میشه یی و جوانیی بێ وینه و ناوازه ی لهو.

ئهمه به نوێزی نیه ره پۆ!

کهواته چهنده جوان و بهتام و شیاو و پێو یسته؟

ده با ئیتر هیچ که سنی خوی به مرۆف نه داده قه لهم گهر له مه تینه گات!

له ده می "عهر" یشدا: که کاتی که وه رزه خه فته تباره که ی پایز و، ده می خه م بزوینی پیری و، پۆزانی پر له ئازاری ئاخو زه مان و، کاتی ده رکه وتنی به ره می کرده وه ی پۆزانه مان ده خاته وه یاد..

كە دەمى كۆبوونەوى تىكراى نىعمەتە مەزنە خوايىبە كانە، وەك: چەشتنى تەندروستى و لەشسەغى و ئەنجامدانى خزمەتگوزارىي پێك و پەسەند..

هەروەها كاتى پراگەيانەندى ئەو پەيه كە مەرووف ميوانىكى پراسپەرراو، هەموو شتيكىش لە جەوجوولدايە و بەرەو نەمان دەروات. ئەو تا خوار بوونەوى ئەو خۆرە گەورە پەيهى ئاسمان بەرەو ئاوا بوون، ئاماژە بۆ ئەم مەبەستە دەكات.

بەلێ "گيان"ى مەرووف كە داواكارى نەمرى و هەميشە پەيه و لە راستيشدا بۆ مانەوه و هەميشە پەيه بەدى هينراو، شەيداي جوانى و چاكە كارى پەيه، جوداييش ئازارى دەدات..

ئەم مەرووف، لە دەمى عەسردا دەستى نوێژ دەگرێت و نوێژى عەسر بە جێ دەهينێت، تاكو لە دەرگانهى خواوەندى "قەديم" و "باقى" دا پارتەوه، ئەو خواپەيهى كە مانەوه و پراگەربوونى هەموو شتيك بە دەستى ئەوه..

هەروەها بۆ ئەو پەنا بەتە بەر گەورە پەيه و هەميشە پەيه مېهرەبانى پە فراوانە كەى، شوكر و ستايشى نىعمەتە لە ژمارە نەهاتوو كانى پيشكەش بكات..

دەبينىت بەوپەرى ملكە چى پەوه "پركووع" دەباتە بەردەم عىزىزەتى پەرورە دگارىتتى خوا، بەوپەرى لەخۆبوردن و خۆنەويستيشەوه "سوژدە" دەباتە بەردەم هەميشە پەيه خواپەيتى ئەوه.

ئەجا ئاسوودە پەيه دەروون و پشوو دانى راستە قينەى "گيان" پشى لەوه دا دەبينێتەوه كە بە بەندايەت پەيه كى پێك و پێك و بە ئامادە پەيه كى تەواو لە بەرامەر خواپەيتى خواى گەورە دا راپووەستىت.

ئیر وەرە سەیر بکە و بزانه کە: بە جیهانی نوێزی عەسر - بەم واتا و ناوەرۆکە - چەندە خزمەتگوزاری بە کێ شایستە و فەرمانبەری بە کێ بەرزە؟ بە لێکو چ وەختێکی شایستە و گونجاو بە گێڕانەوەی قەرزێ "فیرەت" کە لە ئەستێرماندا بە، چەندە دەستکەوتێکی بە تامی لەزەت بەخشە بۆ بەدەستەینانی بەختەویری!

هەر کە سێک بە راستی مەرووف بێت، لەمە تێدەگات! لە کاتی "مەغریب" بێشدا: کە چەند شتیکی گەرمگەمان یاد دەخاتەو، وەک: ئاوابوونی ئەو بەدیھاتوووە ناسکۆتە و جوانانەی جیهانی ھاوین و پایز، لە گەنجینەی ئەمانەتەکان لە سەرەتای وەرزی زستاندا..

هەروەها وەک: یادخستەوێ پوشتی مەرووف بۆ ناو گۆڕ لە کاتی مردندا، و، جودایی و لێکداپرانی بەسۆ و لازاری لە گشت خۆشەبوستانی.. هەروەها وەک: یادخستەوێ مردنی دنیا بە گشتی و گراستەوێ دانێشتووانی بۆ چەند جیهانیکی تر..

هەروەها وەک: یادخستەوێ کوژانەوێ چرای تاقیگەی ئەم دنیا بە.. "کاتی مەغریب" وەختی ئاگادار کردنەو و پاپەڕاندنی گشت ئەو کەسانە بە کە تا پادەیی پەرسەن، شەپدای ئەو شتەن کە لە پشت ئاسۆی "نەمان" ەو ئاوا دەبن!

جا لەبەر هەموو ئەمانە، ئەو مەرووفە کە خواوەنی "گیان" یکی پاکی بێ گەردی وەک ئاوێنەیە، بە سروشت تاسەمەندە بۆ مۆتالاکردنی درەوشانەوێ جوانیی خواوەندی هەمیشەیی و باقی..

ئەم مەرووفە، بۆ بە جیهانی نوێزی شیوان لەم کاتەدا، پوو دەکاتە عەرشی گەورەیی ئەو خواپەیی کە هەر پوو و هەر دەشێ، ئەو خواپەیی کە هەرچی

کاروباری گه وړه و ټالو گوزې ئم جیهانه مه زنه هم به هر تنه ئه و سازبان ده کات و هه لیان ده سوړېښت.

بویه به ده ننگیکې زولال هم وو ده ورو به ری خوی ده له رېښته وه و له پروی گشت بونه و هره فانی به کاند "الله اکبر" ده لیت و ده ستی له هم موویان داده ته کینیت.

ننجا له بهردهم که مالی بهرز و جوانی بی ونه ی خوی گه وړه دا ده سته ونه زهر را ده و هستیت، تا کو به وتی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ستایشی میهره بانی نه پراوه ی ئه و بکات و، پاشان به وتی: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ به ندایه تی و پشت به خوا به ستی خوی بخاته بهردهم په وړه دگاری تی و خوا به تیی ئه و خوا به ی که پښو ستی به یاریده دهر و هاوډل و وه زیر نی به و نیشیه تی..

بیر ئه و مروځه، هاوډم له گډل سر جه می بونه و هه راندا، ده چینه "پر کو و" وه و، به وتی: "سبحان ربی العظیم و بحمده" بی ده سته لاتی و لاوازی و هه زاری خوی له بهرام بهر گه وړه بی هه می شه بی و ده سته لاتی نه پراوه و عزیزه تی بی که مو کو و پی خوا وه، دهرده پرېت.

پاشان کړن ووش ده بهاته بهردهم جوانی زاتی ئه و خوا به ی که نه مالی نی به و، ئه و سیفه ته پېر و زانه ی که گوزران پوویان تی ناکات و، ئه و که مال هه می شه بیهش که هر گیز نا گوزرېت. به مېش واز له په رستنی غمېری خوا ده هیئت و خوشه و یستی و به ندایه تی خوی - به و پری پېز و خو نه و یستی و سر کزی به وه - به وتی: "سبحان ربی الأعلی" دهرده پرېت، چونکه له بری هم مو و شتیکی فانی و پراوه، جوانیکې هه می شه بی و خوا وه ن میهره بانی به کی

به ردهوامی دۆزیه تەوێه. به مەش خۆشه و ێستی و به ندهایه تی و پێژلێنانی له
خوای خۆی به و پهری توانه وه و خۆنه و ێستی به وه راده گهیه نیت، ئەو خواپه ی
که به رزه به سەر هه موو نه مانیکدا و پاکه له هه موو که مو کوو پری به ک.

پاشان بۆ "تَشْهَد" و خۆبندی "ته حیات" داده نیشیت و، له و پێگایه وه
سلای پیرۆز و سلواتی پاک و بێگهردی هه موو بوونه وه ران پێشکەش
ده کات به باره گای ئەو خوا خاوه ن جوانی به ی که بووه و، ئەو خاوه ن
گه موره ی به ی که هه ره هیه ..

هه روه ها په یمان له گه ل پێغه مبه ری خۆشه و ێستدا ﷺ تازه ده کاته وه به
سلو لێ کردن و ده رپرنی گوێرا به ئی فەرمانه کانی ..

له م کاته دا پێک و پێکی به دانست نه خشاوی ئەم کۆشکە ی گه ردوون
ده یینیت و ده یکات به شایه ت له سەر "یه کتایی" به ده یه نه ری شکۆمەند و،
به مەش ئیمانی خۆی نوێ ده کاته وه ..

پاشان شایه یمان به شانی راگه به نه ر و پێناسه ری په روه ردگار ئیتی خوای
گه موره و پروو نه که ره وه ی ئایه ته کانی کتیی گه ردوون ده یینیت که هه زره تی
عه مەد پێغه مبه ره ﷺ.

ئەجا په روانه بۆ به جیهانی نوێی مه غریب به م ناوه رۆکه به رزه و، بزانه که
چه نده فەرمانه به ری به کی بێند و پاک و بێگهرد و شیرینه و، چه نده ش
به ندهایه تی به کی به تام و جوانه و، چ راستی به کی په سه ن و مه زن و به رز و
بالایه !

ده یینین ئەبھامدانی نوێی مه غریب - به م شێوه و واتایه - هاوده می به کی
به وه فایانه به و دانیشتیکی پیرۆز و نه پراوه به له میوانی به کی به پراوه ی وه که ئەم
دنیا به دا.

ئايما ئەو كەسەى لەمە تېنەگات، خۆى بە مەزۇف دەزانىت؟
 دەمى "عیشا"يش، كە هېچ شوێنەوارىكى پۆزى تېدا نامىنىت و ھەموويان
 لە ئاسۇدا ئاوا دەبن و، "شەو"يش بە پەشمالى خۆى جىھان دادەپۆشى..
 لەم كاتە، چەند شتىكمان ياد دەخاتەو، وەك: كاروبارە
 پەرورەدگارىيەكانى ئەو خوايەى "مُقَلَّبُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ"، كە خواى
 بەتواناى شكۆمەندە و، خوايە كە لاپەرە سېيەكەى "پۆز" دەگۆرپىت بە
 لاپەرە پەش داگىرساوە كەى "شەو"..
 ھەر وەھا وەك: يادخستەوئەى كار بەرپى كەردنە خوايەكانى ئەو كەسەى

"مُسَخَّرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ"، كە خواى دانائى خاوەن كەمالە و، خوايەكە
 لاپەرە پەنگىنەكەى ھاوین دەگۆرپىت بە لاپەرە سارد و سېيەكەى زستان..
 ھەر وەھا وەك: يادخستەوئەى كاروبارە پەرورەدگارىيەكانى ئەو
 خوايەى كە "خَالِقُ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ"، ئەویش بە بنەپەر بوونى ھەموو
 شوێنەوارىكى خەلكى گۆرستان - بە درێژايى پۆزگار - لەم دنيابەدا و
 گواستەوئەيان بە گشتى بۆ جىھانىكى تر.

بەلن، كاتى عیشا كاتىكە كاروبارەكانى "شكۆمەندى" خواى گەورە و،
 درەوشانەوئەكانى "جوانى"ى بەدبەيتەرى ئاسمانەكان و زەوى و، دەر كەوتنى
 جىھانى فراوان و مەزن و نەپراوەى دواپۆز و، مردن و كاول بوونى
 يەكجارە كىيى دنياى تەنگ و تەسكى كەم نەرخى فانيما دەخاتەوئە ياد..
 كاتى عیشا، كات و ھەلوپىستىكە دەپسەلمىنىت كە:

خاوەن و بەرپۆبەرى راستەقىنە و شایستەى پەرسىنى راستەقىنە و
 خۆشەويستى راستەقىنە تەنھا ئەو كەسەيە كە ئالوگۆرپى "شەو" و "پۆز" و،

"زستان" و "هاوین" و، "دنیا" و "قیامت" ی وهك ئاسانیی هه لگێرانه وهی لاپه‌ره‌ی كێب به‌لاوه ئاسانه..

ئه‌و كه‌سه‌یه كه نووسین و كوژاندنه‌وه و گۆڕینی لاپه‌ره‌كانی كێبی بوونه‌وه‌ری به‌ ده‌ست ییت. دیاره ئهم‌ش له‌ ده‌ست هیچ كه‌سێك نایه‌ت مه‌گه‌ر خاوه‌نی په‌هاترین ده‌ست‌لآت كه‌ فەرمانه‌كانی هه‌میشه جێ به‌جێ كراوه‌.

"گیان" ی مرۆفیش كه‌ له‌وه‌په‌ری هه‌زاری و كۆله‌واری و ده‌سته‌وسانیدا به‌، خه‌مناك و سه‌ر لێ شیواوی دوا‌پۆژه و، نازانی چی له‌ ژێر په‌رده‌ی شارراوه‌ی ئه‌و شه‌و و پۆژانه‌دا به‌ كه‌ له‌ سه‌ر پهی ژیا نیدان.. ئهم مرۆفه‌، كه‌ نوێژی عیسا ده‌كات - به‌م ناوه‌رۆك و شیوه‌یه‌ی باس‌مان كرد - به‌ بێ هیچ دوو‌دلی به‌ك و به‌ وێنه‌ی سه‌روه‌رمان ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوای له‌ سه‌ر ییت - ده‌لێت: ﴿لَا أَحَبُّ إِلَيْنِ﴾ (الأنعام: ۷۶)

بۆیه ده‌بینیت به‌ نوێژ كردن په‌نا ده‌باته‌ به‌ر ده‌رگانه‌ی په‌رستراوی ئه‌زه‌لی و خۆشه‌ویستی هه‌تا هه‌تایی و، له‌م جیهانه‌ فانی به‌دا‌پاز و سكا‌لای خۆی له‌ خزمه‌ت خوا وه‌ندی باقی هه‌میشه‌یدا ده‌در كێشیت له‌ ده‌ست ئهم دنیا تارێكه‌ و ئه‌و دوا‌پۆژه‌ش كه‌ هیچی له‌ به‌اره‌وه نازانیت، تاكو له‌ پهی ئهم نزیكی به‌ سه‌ر پهی و‌پاز دركاندن و پارانه‌وه كاتی به‌وه، پرووناکی به‌ ژبانی ئهم دنیا ی به‌خشیت و، به‌ پینی پروو تێكردن و ئاو‌پ لێدانه‌وه‌ی میه‌ره‌بان ی خوا وه‌ندی "به‌خشنده" و "میه‌ره‌بان" دوا‌پۆژی پرووناك بكاته‌وه و تیماری ئه‌و زامانه‌شی بێ بكات كه‌ جو‌دایی و لێكدانه‌پانی كس و كار و هاو‌پێ و خۆشه‌ویستان له‌ ده‌رووندا دروستیان ده‌كات..

ئیر ټو دنیا بهی که ټمی له یاد کردووه ټمیش له یادی ده کات و،
فرمیسکه کانی دل و خیم و په ژاره کانی د ورونی خزی له بهردهم ټو
میره بانی به نه پراوه بهدا هله ده پوږیت.

جا بږ ټو هی دوا هه مین فره مان بهری به نندایه تی (واته نوږی عیسا) به جی
بهینیت، پیش ټو هی پرواته ناو شیکه وه که ټه نجامی نادپاره و نازانیت پاش
ټو نوستنه ی که له مردن ده چیت، جیی به سر دیت..

هه روها بږ ټو هی ده فته ری کرده وی پوژانه ی به "حُسْنُ الخاتمة" کز تایی
پن بهینیت..

له بهر هه موو ټه مانه، له م کاته دا نوږی عیسا به جی ده هینیت و شه رفم هند
ده ینت به پراوه ستانی له بهردهم خۆشه و بست و په رسراوی راسته قینه و
هه می شه پیدا، له بری په رستنی هه خۆشه و بستیکي تر و.. له بهردهم
خواوه ندی به خشنده ی به توانا دا راده وه ستیت، له بری پراوه ستانی له
دهر گای ټو بږی ده سته لاتانه ی که خۆشیان ده ستیان کورته و ده ست له
غه بری خویان ده گر نه وه.

هه روها بږ ټو هی به پراوه ستانی له دهر گانه ی خواوه ندی پارېزه ری
میره باندا، پله ی ټیمان هه کی بهرز بهیته وه و له شه پری ټو شته سامنا کانه
دهر باز بهیت که لیان ده تر سیت..

به تایبه تی که سهره تای نوږه که ی به "فاتحه" داده مه زر ټینت! واته له
سهره تاوه مدح و ستایشی په روه دگاری جیهانیان و به خشنده ی میره بان
ده کات. ټو خوا به ی که خواوه نی که مالتیکي بږ سنوور و ده وه مه ندی به کی
نه پراوه به. ئیر چ کاریکي به سر مدح و ستایشی ټو به دیهاتو وانه وه هه به که
هیچ سوو دیکیان نی به و شایانی ستایش نږن، ته نانه ت لاواز و هه ژاریشن؟

ههروه ها له بریی هه لگرتنی "منهت"، بۆ پلهی "میوانی نازداری ناو ئهم گهردوونه" و "فهرا منهیری ناسراو" بهرز ده بیتهوه، هه رچه ندیش بهچروک و نادیار بیته، ته نانهت وهك "نه بو" واینت له چاو گه و ره بی بوونه وهر دا. ئه مهش به هۆی بهرز بوونه وه و گه یشتنه پلهی و توو یژی: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾. واته به نیسهت پهیدا کردنی له گهك خاوهنی رۆژی قیامهت ﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ و پادشای ئه زه ل و ئه به ددا.

که واته به وتنی: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ په رستش و داوا کاریی یارمه تیدانی کۆمه لگای گه و ره ی هه موو بوونه وهر ان پشککش ده کات و، پاشان به ناوی هه موانه وه و به وتنی: ﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ داوای پهنمایی پنی راست ده کات، که شار پنگایه کی نوورانی به و مرۆف ده گه به نیته ئه و به خته وهر ی به هه میشه ییه ی که دوا ی تپهر کردنی تاریکایه کانی دوا رۆژ پنی ده گات.

پاشان بهر له گه و ره یی خوا ده کاته وه و سه رنج له و خۆره شار را وانه ده دات، که وهك پرووهك و ئاژه له نوستوه کانی ئیستا وان و، له م ئه ستیره بیدار و دیارانهش که هه ریه که بیان سه رباز نهکی گوپراهه لی فه رمانی خوای گه و ره و چراهه کی پرووناکی به خشی ئهم میوا ئخانه به و خزمه تگوزاریکی ئه ون.. ئیتر که سه رنج ده دات و ئهمه ده بینیت، به کسه ر له گهك وتنی: "الله اکبر" دا ده پواته ناو "پ کووع" وه.

پاشان له سوژ ده ی مه زنی هه موو بوونه وهر ان پاده میتیت، چونکه ده بینیت هه موو جۆره کانی بوونه وهر ان - له هه موو سال و سه رده میکدا - به وینه ی بوونه وهره خه و لنی که و تووه کانی هم شه وهن، ته نانهت زه وی خۆپیشی و

بگرە سەرتاسەرى جیهانیشت وەك سوپایەكى پێكۆینك و سەربازێكى گۆپراپەل وایە، هەر كە فەرمانبەرىتیى دنیای بە فرمانى: ﴿كُنْ فَاَكُنْ﴾ تەواو دەبێت و بەرەو جیهانى شارراوەى "غەیب" دەنێرێتەو، بە كەسەر بەوپەرى پێكۆینكى و بە وتنى: "الله أكبر" وە سوژدە دەباتە سەر بەرمالى ئاوا بوون!

پاشان ئەم بوونەوەرانە، هەر خۆیان یان لە وێنەى خۆیاندا، تەنها بە ئاگادار كردنەوێهەك، كە فرمانى: ﴿كُنْ فَاَكُنْ﴾ ه، سەر جەم زیندوو دەكرێتەو، ئەوانیش بەوپەرى هیمنى یەو سەر دەردەهێنن و فرمانى خواوەندى راستەقینەیان جنى بە جنى دەكەن.

هەر وەها ئەم مەروۇفە لاوازەش - وەك ئەو بوونەوەرانە - بە وتنى: "الله أكبر" سوژدە دەباتە بەردەم بارەگای "بەخشندە"ى خواوەن كەمال و "میسەرەبان"ى خواوەنى جوانى و، بە خۆشەویستى یەكى پەر پێز و خۆنەویستى یەكى "بەقا" بەخش و ملكە چ كردنێكى سەر بەرزیدەرەو دەلێت:

"الله أكبر!"

گومانى تێدانى یە كە ئێستا تینگەبشتیت لەوێ نوێژى عیشتا بەرز بوونەو و سەر كەوتنێكى وەك "میعراج"ە!

جا پێوانە كە چەندە فەرمانبەرى یەكى جوان و، ئەركینكى شیرین و، خەزمەتگوزارى یەكى بەرز و، بەندایەتى یەكى بەتام و سەر بەرزكەر و، راستى یەكى پەسەنى شیاو.

واتە هەریە كە لەم پێنج كاتانەى نوێژ، پەنجە بۆ ئالوگۆپێكى گەرنىگ درێژ دەكات كە لە "زەمان" دا پروو دەدات و، نیشانەى بەپێكردنى كارە مەزنە خواپەكان و نیعمەت بەخشینە هەمەكى بەكانیەتى.

بهم پی‌یه بزمان دهر کهوت که:

دیاری کردنی ثم کاتانه‌ی نویژ - که قدرزی فیژه‌ته به نه‌ستؤمانه‌وه -

له‌وپه‌ری داناییدایه.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

اللهم صل وسلم على من أرسلته معلماً لعبادك،
ليعلمهم كيفية معرفتك والعبودية لك.. ومعرفةً
لكنوز أسمائِكَ.. وترجماناً لآيات كتابِ كائناتِكَ ..
ومرأةً - بعبوديته - لجمالِ ربوبيتِكَ.. وعلى آله
وصحبه أجمعين. وارحمنا وارحم المؤمنين والمؤمنات.
آمين برحمتك يا أرحم الراحمين.

* * *

وتهی بیست و یه کم
مهقامی یه کم

بسم الله الرحمن الرحيم
﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ (النساء: ۱۰۳)

پۆزنیکیان یه کیک، که له تمهن و بهژن و بالا و پله دا له خۆم گهوره تر
بوو، پێی وتم:

(به جیهانیانی نوێژ شتیکی جوان و شیرینه، به لام دووبات بوونهوهی له
پنج کاتدا و له ماوهی یه ک پۆژدا، گهلی زۆره. ئەم زۆری بهش مرۆف بێزار
ده کات)

پاش ئەوهی ماوهی کی زۆر به سهر ئەم قسه بهدا تپه پری، گویم لێ بوو
نهفسی خۆیشم هه مان قسه ی ده کردهوه!

منیش که به وردی سهرنجم له نهفسی خۆم دا، بۆم ده رکهوت ئەم نهفسه له
پێی ته مههلی بهوه هه مان ده رسی له شهیتان وه رگرتوه. ئەو کاته زانییم که ئەو
پیاوهی باسم کرد، به ناوی هه موو نهفسیکی ئەماره وه ئەو قسه بهی کرد، یان
به پێی وستی خۆی پێی در کێنرا!

که ئەمهم بۆ ده رکهوت (له بهر خۆمهوه) وتم:

مادهم نهفسی خۆیشم به دخوازه، ئەوا ده پێی له خۆمهوه ده ست پێی بکه م.
چونکه هه رکه سی نهفسی خۆی بۆ چار نه کریت، دیاره هی خه لکی تری
هه رگیز پێی چار نا کریت!

له بهر لهوه، پرووم له "نفس" ی خۆم کرد و پښم وت:
نفسه کهم!

وا دپاره تۆ نوقمی نهفامی به کی ئالتوز بوویت و، له سهر پښخه فی ته مبه لئ
خهوی بڼی ئاگاییت لئ که وتوو.

جا له بهر امهر لهو قسه بهی که دهرت بهری، لهم پښج "بیدار کردنهوه" یهم
لئ بیسته و وهریان بگره:

□ بیدار کردنهوه ی به کهم:

لهی نفسی به دبه ختم!

ئایا ته مهنت هه میسه یه؟

ئایا هیچ په یمانیکی راست و بڼی گومانته دراوه تنی که تا سالیکی تر،
ته نانهت تا سه یښی. عینیت و لهم دنیایه کۆچ نه کهیت؟

دپاره هیچ کام له مانه نی یه. که واته په ک شت هیه له نوێ کردن بیزاری
کردوویت، که له وه به وه می خۆت پښت وایه هه رگیز نامریت و له دنیادا
هه میسه یی ده ییت. لهم رڼگایه شه وه وات لئ هاتوو ناز به کهیت و پښت
واییت که له دنیادا بۆ خۆشی و رابواردن هه ده مینته وه.

جا له گهر له وه تنی بگهیت که ته مهنت په کجار کورته و له ناکاودا بڼی
هووده ده پروات و له ده ست دهرده چی، له وا به جوانی بۆت دهرده که ویت
که به کارهینانی به شیک له و بیست و چوار به شعی (ژبانی پۆژانهت) له
به جیهینانی خزمهتگوزاری به کی جوان و فره مانه بری به کی شمرین و
پشورده ردا، که له هه مان کاتیشدا هزی میهره بانی و ژبانیکی پر له
به خته وه بری هه میسه یه، هه رگیز نابیت به مایه ی بیزاری، به لکو له کاته
نوێ کردن ده ییت به هزی وروژاندنی شوق و زهوقیکی جوان و بهرز و
راسته قینه له مرۆفدا.

□ بێدار کردنەوهى دووهم:

ئەى نەفسە چلێسە كەم!

تۆ هەموو پڕۆژێك نان دەخۆیت و، ئاو دەخۆیتەوه و، هەناسە دەدەیت..
ئایا ئەم دووپات بوونەوه پڕۆژانەى ناییت بە مایەى بێزارى؟
بى گومان نەخێر..

چونكە دووپات بوونەوهى شتى پێویست نەك هەر ناییت بە مایەى
بێزارى، بەلكو چیژ و لەزەتیشى تازە دەكاتەوه.

لەبەر ئەوه، ئەو نوێژ کردنەى كە خۆراكە بۆ "د"م و، ئاوى ژيانە بۆ
"گیان"م و، سروەى فێنكى و حەوانەوه بەو لایەنە ناسك و پەنھانەم
دەبەخشیت كە پێى دەوترى: "السّر الإنساني" .. ئەو نوێژە هەر گیزاو هەر گیز
زویر و بێزارم ناكات.

بەلێ، ئەو "د"ەى كە گێژۆدەى ئازار و پەژارەى كى بى سنوور ینت و
كەوتیبێتە داوى چەندین ئاوات و ئازارى بى كۆتاییەوه، ئەو "د"ە، هیز و
خۆراكى خۆى تەنها لەوه دا دەبێنێتەوه كە بەوپەرى توانایەوه بە دەستى نزا و
لالانەوه لە دەرگانهى ئەو خواوەندە میهرەبانە ەدات كە دەستەلاتدارە بەسەر
هەموو شتێكدا.

"گیان"یش كە لە گەڤ زۆر بەى ئەو بوونەوه رانەى بە پەلە دێن و دەرۆن،
پەيوەندى هەبە، هەر گیز ئاوى ژيان نانۆشیت و تامى ناكات، تەنها بەوه
نەبیت كە لە پێى نوێژەوه ڕوو بكاتە سەرچاوەى میهرەبانى ئەو خواپەى كە
خۆشەویستە و پەر سزای هەمیشەییە.

ئەو لایەنە نیا و ناسك و هەستیار و نەبێراوەش كە پێیدەوترى: "السّر
الإنساني" و یریتی بە لە شتێكى نوورانى و سەر بە پەرورەدگار و بۆ هەتاهەتایی

به دی هینراوه و به سروشتیش حزی له ژبانیکی همیشمیه و، نارینه به کی
په نگه ره وهی دره و شانموه کانی نووری زاتی گه وهی کرد گاره ..

هم لایه نه ناسکه ی که هم سیفه تانه ی هیه، له نیوان سه ختی و
پاله په ستزی هم باره دژوار و تهنگ و تاریکانه ی ژبانی دنیا دا، پیوستی به کی
زوری به هه ناسه و پشوودان هیه ..

خو ته گهر له دروازه ی نویژه وه نه بیت، هه رگیز له وه ناسه و
پشوودانه ی ده ستگیر ناییت.

□ بیدار کردنه وهی سئ هم:

له ی نه فسی بی نارام!

تو که "همرؤ" یادی ماندو و بوونی له و پرستشانه ت ده که پته وه که له
پوژانی "راوردو" دا به جیت هینان و له و نویژانه ش که پیشتر کردو و تن، بی
نارامی و شله ژانی خو ت دره ده پریت ..

پاشان هه "همرؤ" ش که بهر له هر کی پرستش و خزمه تگوزاری به کانی
نویژ کردن و لزار و به لا و گهرو گرفته کانی پوژانی "داهاتوو" ده که پته وه،
نؤقره ت له بهر ده پرئ و بی نارامی ده نوینیت!

جا ئایا هه که سیک خواونه ی تو ز قالیك هوش و ژهری بیت کاری و
ده کات؟ یان هه لوپستی وای لئ ده وه شپته وه؟

تو له م په فتاره تدا وه که له و سه ر کرده نه زانه وایت که هینزکی گه وهی
سوپا که ی ناراسته ی ده سته پراستی سوپای دوژمن کرد، له و کاته دا که له و
به شه ی سوپای دوژمن له وئ نه ما بوون و هات بوونه پیزی سوپا که ی له مه وه و
بوو بوونه پالپشتی! ئنجا به شه که ی تری هیزه که ی بۆ سه ر ده سته چه بی دوژمن
نارد، له کاتیکدا که هیچ سه ر بازیکی له وانی تیدا نه ما بوو!

دوژمنیش ئەم هەل و دەرفەتەى قۇزتەو و، هێرشىنكى چاپوكانەى هېنايە سەر ناوجەرگەى سوپاكەى ئەم پادشاى و، خۆى و سوپاى - بە تەواوى - تەفروتنوونا كرد.

بەلێ، تۆ لەم سەر كردە هەلەشەپە دەچیت!

چونكە هەموو ماندووبى و ئازارەكانى ژيانى رابوردو، پۇشەن و بەسەرچوون. واتە ئازارەكانى پۇژانى رابوردووت نەماون، بەلام لەزەت و خۇشىيەكانى هەر ماون و پاشان ماندووبوون و ئەرکەكانىشى بوون بە پاداشت و بۆت پاشەكەوت كراون. كەواتە لە راستیدا ئەو ئازارانەى رابوردو، بێ تاقەتى و بێ ئارامى بەرھەم ناهيئن، بەلكو شەوق و شادمانىيەكى نوێ و هەول و كۆششيكى هەميشەييت پێ دەبەخشن و هەلت دەنێن كە پێز هەنگاو بەرەو پێش بئييت.

بیر كردنەوێش لە پۇژانى داھاتوو - كە هېشتا نەھاتوون - لە راستیدا جۆرە نەفامى و نەزانیيەكى تايبەتىيە و، وەك ئەو وایە لە ترسى برسىتي و تينوتىيەك كە لەوانەمە لە پۇژانى داھاتوودا پێنە پێت، هەر لە ئیستاو دەست بە ھاوار و گریان بكەیت!

جا مادەم راستى وایە، ئەواتۆش - گەر خواوەنى تۆزقاليك هۆش و ژیریيت - بیر لە پەرسشتى "ئەمڕۆ" ت بكەرەو.

بەلێ، هەر تەنھا ئەمڕۆ و بەس.

بە خۆت بلێ:

"وا سەعاتيكى ئەمڕۆم لە ئەرکينكى گەرنكى بەلەزەت و جواندا.. لە خەزمەتگوزارىيەكى بەرزى بەييت و پاداشتى كەم ئەرکدا بەسەر دەبەم". كە

ئه بنجامیشت دا، ههست به نه مانی ئازار و که مته رخه می به کانت ده کهیت و ده بینیت هیممهت و چالاکی به کی خوش و به تامیان بۆ به جی هیشتهوویت.

ده سا ئه ی نه فسی بئ ئارام!

بزانه که سنی جۆر ئارامگرتنت له بهره مدایه و لییان بهرپر سیاریت:
یه کهم:

ئارامگرتن له سه ر گوێرا به ئی و خوا به رستی.
دووهم:

ئارامگرتن له سه ر خوێراستن له تاوانکاری و یاخی بوون.
سیهم:

ئارامگرتن له کاتی به لا و موسیبه تدا.

جا ماده م ئهم سنی جۆره ئارامگرتنت له ته ستودایه و، تۆش گهر مرۆفینکی زیرهك و هۆشیاریت، ئهوا فهرموو لهو راستی به به رزه ی که له غوونه ی سه ر کرده که دا هیه، په ند و ئامۆزگاری وه ر بگه ره و، به و په ری جوامیری و هیممهت و غیره ته وه هانا بۆ لای خوا ی گه وه به و بلی: "یا سه ور!"

پاشان هه ر سنی جۆره کانی ئارامگرتن بجه ره ته ستۆی خۆت و، پشت به و هیزی ئارامگرتنه به سه ته که خوا وه ند له تۆدا دا نه اوه. چونکه هه ر ته نها ئه و هیزه سه روزیادی به ر نه گار به و نه وه ی سه ر جه می ئه و ئازار و ئه رك و گه و گرفته زۆرانه ن که له ژبا نندا دینه پئست، به مه رجی ئهم هیزهت به م لا و به و لا و له شتی لا وه کیدا بلا و نه که ته وه و له ده ستی خۆتی ده ر نه که ییت!

□ بێدار کردنه وه ی چواره م:

ئه ی نه فسی سه ر که شم!

ئایا ئهم په رسته ئه ر کینکی بئ ئه بنجام و بئ مه به سه؟ یان ئایا پا داشته که ی به که م ده زانیت تا بیزار بی له ده ست ده ربهریت؟

خو نه گهر هر کام له نیمه بهلیني پاره و پوولیکي پي بدریت، یان بؤ کار کردن زوری لښ بکړیت، هر له بهیانی یوه تا ئواره - به پي بیزاری دهر پین - بؤ کار کردن لیده پړیت و خوی ماندوو ده کات..

تا پامو نوښه ی که لهم میوانخانه کاتی بهی دنیا دا نارامی به "دل" ی کژله واری مړوف ده به خشیت و ده ییت به توښووی نهو دله..

نهو نوښه ی که خوراک و پروناکیي نهو مه نزله به که چار نی به ده پي پړیته ناویه وه "که گزړه کته" ..

نهو نوښه ی که بؤت ده ییت به "ته بریه" و پهمان لهو داد گایه دا که پي هیچ گومانیک تیا پدا حه شر ده کړیت ..

نهو نوښه ی که له سهر پردی سیر اتدا - که ده پي به سهر پدا تی پسر پرت - بؤت ده ییت به بوراق و پروناکی، تا کو به ئاسانی بی پرت ..

نهو نوښه ی که لهم هه موو بهر هه مانه ی هه به، تږ هیشتا به شتیکی پي نه نجامي ده زانیت؟ یان پاداشته که ی به کم له قه لهم ده ده پت؟

خو نه گهر که سینک بهلیني "سه د" لبره ت بداتی، نهوا پي هیچ یزار بوونیک "سه د" پړوی په بق کاری بؤ ده که پت و پشت به بهلینه که ی ده به ستیت، له کاتیکدا که ده زانیت لهو اناه به بهلینه که ی نه با ته سهر ..

تا پامه لوښتت بهر امهر بهو که سه چی به که بهلیني پي داویت و دلنیا شی لهو ی که بهلینه که ی ده با ته سهر؟

نهو تا هر بؤ خوت ده زانیت که نه بر دنه سهر ی بهلین لای نهو کار نکی مه حاله. نایینیت واده ی پاداشتی به هه شت و بهلیني دیاری به کی گه لښ مه زنی پي داویت، که به ختوهر پي هه میشه به، له بهر امهر به جیه پنیانی نه رک و فهرانه ی به کی ئاسان له ماو به کی کم و کورتی ته مه ندا؟

لایا بیر له وه ناکه پته وه که نه گهر ئهم خزمه تگوزاری و کارمه ندی به کهم و
ئاسانه نه بنجام نه دهیت .. یان نه بنجاسی بدهیت، به لام به بی هیچ حهز و تاسه و
شهوقیک و به چه شنیککی پچر پچر به جینی بهینیت ..
لایا ئهم ره فشارهت له وه ناگه به نیت که تو گالته به دیاری به که ی ئهو
ده کهیت و له به لینه کهیدا تو مه تباری ده کهیت؟

لایا ئهو کاته - بو ئه وه ی له سهر ئهو هه له مهت سزا بدرنیت - شایانی
نازارنکی سهخت ناییت؟

لایا ئه مه هیممه تت نازو بنیت که ئهم فهرمانبهری به ئاسانه له ترسی سزای
به ندیخانه ی هه میسه می دۆزه خ به جی بهینیت؟ له کاتیکدا که له ترسی
ئه شکه بنجی به ندیخانه ی دنیا چهنده ها کاری قورسی به ئه شکه بنج و نازار
نه بنجام ده دهیت، که ده سزانیت سزای به ندیخانه ی دنیا هه رگیز له هی
به ندیخانه ی هه میسه می دۆزه خ ناچیت و هاوتای به کزی نین؟
□ بیدار کر دنه وه ی پته جم:

ئهی نه فسی دنیا په رستم!

لایا ئهم تمبهلی و که مته ر خه می بهت له نوپژ و په رستشدا هی سه رقالی و
کاروباری دنیا که ته؟ یان به هزی بی کاتی و خه فته ی دهر د و نازاری ژپانه وه به
که بهو جوژه سهرت نا په ر ژپته سه ریان؟

گه لئ سه ره! خو تو ته نها بو دنیا دروست نه کراویت تا ته نها سه رقالی
دنیا بیت!

باش بزانه که هه ر چهنده تو به سهروشت له هه موو زینده وه رانی دنیا
بالا تری، به لام هه رگیز به ئه ندازه ی بچوو کترین چۆله که توانای
به ده سهینانی پنداویستی به کانی ژپانی دنیات نی به ..

ئەدى بۇجى لەم بەروردەو تىناگەيت لەوئى كە تۆ وەك ئازەل و
زىندەوەرانى تر نىيت تاكو ئەركى سەرەكىي ژيانى برىتى يىت لە بايەخدان
بە ژيانى دنيا؟

تۆ (وەك مەزۇفەيكي راستەقەنە) كارمەندى و ئەركى سەرەكىت لە ژيانى
دنيا دا برىتىيە لە ھەولەدانى بىن و چان بۇ ژيانىكى ھەمىشەيى.

لە گەل ئەو ھەشدا، زۆرەي ئەو سەرقالى و كاروبارە دنيايەنەي كە باسيان
دە كەيت ھىچ پەيوەندىيە كيان بە تۆو ئىيە و بە زۆر خۆتيسان تى
ھەلەدە قورتنىيت، بەمەش كاتى ھەرە بەنرخى خۆت بە شتى بىن ھوودە و بى
سوودەو لە دەست دەردە كەيت. وەك ئەوئى كە دەتەوئى بزانىت ژمارەي
مەيشك لە ئەمريكادا چەندە و، ئەلقەكانى دەورى ھەسارەي كەيوان (زُحَل)
لە چ جۆرئىكن!! وەك ھەوئىت لەم پەيەو ھەشتەك لە بارەي "ئامار" و
"گەردووناسى" پەو ھەيتر بىيت!

ئىتر بەم جۆرە ئەوئى پەيەوئىست و گەنگە وازى لى دەھىنيت و،
سەرگەرمى كارى و ابى ھوودە دەھىت وەك پىت واپىت ھەزاران سال لە
دنيا دا دەھىت و تەمەن بەسەر دەھىت!

خۆ ئەگەر دەھىت: ئەو شتەي لە پەرسەش دوورم دەخاتەو و ساردم
دەكاتەو، ئەم شتە كەم نەرخانە نىن، بەلكو چەند كاروبارىكى ئەوتۆن كە بۇ
ژيانى دنيا پەيەوئىست ئەنھاميان بەدەم..

گەر وا دەھىت، ئەوا گوئى رابگەرە با ئەم غوونەمەت بۇ باس بەكم:
ئەگەر كەرنى پۇژانەي كەسيك "سەد فەلس" يىت و، بە كەيكى تر يىت و
بىي بلىت:

(وهره بز ماوهی (ده) خولهك هم جینگایه هه لکه نه، چونکه یهك دانه گهوهر یان بهردیکی گرانبه های - سه د لیره یی - تیدایه و بز خوتی ده بهینه) ..

هه گهر هم کرنکاره به هانه بهینته وه و بلنت:

(نه خیر .. کاری وانا کهم، چونکه پرژانه کهم کهم ده کاته وه) ..

چه نده کاریکی شیتانه ده کات و چ به هانه یه کی بی نرخ ده هینته وه؟

توش وه کو هم کرنکاره وایت! چونکه هه گهر واز له نوپژ کردن بهینیت، هه واهه رچی بهر ورومی هه و کوششانه ی که له م پهز و باخ و بیستانه تدا کردووتن، نه نه له وه ده دیت که ده رانه تیکی کهم نرخ دیاییت تیدا ده ست ده که ویت و، له خیر و بهر که تیشی بی بهش ده دیت.

به لاهم هه گهر کاته کانی پشوودان و هه وانه وهت - که له نیوان کاته کانی کار کردندان - له نوپژ کردندا به سه ر بهریت، که ده بیته مایه ی پشوودانی دهروون و هه وانه وه ی گیان، هه وادوو کانگا و سه رچاوه ی معنه وه ی و هه میشه بیت ده ست ده که ویت و بزوت ده خرینه سه ر ده رانه ت و توشووه کانی هه و دنیا و ده رانه ته پرژه کانی هم دنیا شت.

هه وادوو کانگا و سه رچاوه معنه وه ی یانهش هه مانه ن:
کانگای به کهم:

هه و کاته به هوی نییه تی پاک و پر له ئیخلاص و نیازی بی گهر دته وه، بهشی خوت له ته سیباحتی هه و گول و بهر وروم و پروه کانه ی که له باخ و پهزه که تدا بهر همت هیناون، وهره گریه^(۱).

(۱) پروی ده می هم گوشاره له باخمو انیکی خه لکی گوندی (بارلا به و وه لاسی پر سباریکی هه وه. (دانه ر)

كانگای دوروهم:

ئەوێهە کە هەرکەسێک - چ دزبێ و چ کەپیار، تەنانەت ئازەلێش - هەر شتێک لە بەروبوومی باخ و پەزە کەت بخوات، وەك خێرێکی هەمیشەیی و بەردەوام لای خوای گەورە بۆت دەنووسرێت، بە مەرجێ خۆت بە وەکیل و فەرمانبەرێکی دابەشکردنی مالتی خوا دا بنییت لەم کارەدا. واتە بەو مەرجەى کە بە ناوی پۆزیدەری راستەقینە و لە پێناوی پەزەماندیی ئەودا ئەم کارانە ئەنجام بدەیت.

ئێستا سەرنج لەو کەسە بدە کە وازی لە نوێژکردن هێناوە و، بزانە چ زیانیکی گەورە دەکات و چەندە لەو سامانە زۆرە و چۆن لەو دوو کانگا و سەرچاوە بەپێت و هەمیشەییانە بێ بەشە، کە هەردەم هیز و شەوقی مەعنەوی بۆ کار و کۆشش لە مەزفەدا دروست دەکەن؟

سەرنجی بدە و بزانە کاتێ کە دەگاتە تەمەنی پیری، چۆن بێزار دەبێت و لەبەر خۆیەو بە خۆی دەلێت: (بۆ کێی بکەم؟ خۆ دەبێ سەپینی ئەم دنیا بە جێ بهێلم! کەواتە بۆچی خۆم ماندوو بکەم؟)

بەم شێوەیە خۆی دەهاوێتە ناو باوەشی تەمبەلی و کەمتەرخەمی یەو.

بەلام مەزفە یە کەم و ناڵێت. بەلکو دەلێت:

(هەردەم لە گەڵ کردەوێ کاغدا، کە پۆز لەدوای پۆز لە پەرەسەندن و زیادبووندان، بۆ ئێش و کاری حەلال تێدە کۆشەم، تاکو پووناکیی زیاتر بەرو ئاخیرەت بەرێ بکەم).

بە کورتی:

ئەى ئەفسە کەم!

بزانە کە "دوینی" پۆشت و لەدەست دەرچوو.. "سەپینی" ش هێشتا نەهاتووە، هیچ بەلێن و پەیمانیکێشت نەدراوەتێ کە تۆ "سەپینی" ت هەبە و

ده مینیت تا بیینیت. که واته تهنه "له مرؤ" به تهنه نی راسته قینه ی خۆت بزانه. که مژین شتیکیش که تۆ له مرؤدا بتوانیت بیخه پته ناو سندوقی پاشه کهوت کردنی دواپۆژ تهوه، تهنه بهک سهعانه که له مزگوتدا یان له سهر بهرمان به سهری بهریت، تاکو دواپۆژی راسته قینه و هه می شه یی خۆتی پی دهسته بهر بکهیت.

ئه وهش بزانه که هه موو پۆژنکی نوێ له ژباندا دهر گایه که پرووه و جیهانیکی نوێ - بۆ تۆ و هه موو که سیکێ تر - ده خرپته سهر پشت.

جا ئه گهر لهو پۆژهدا نوێزه کانت نه کهیت، ئه واکاتی ئه و پۆژه کۆتایی پی دیت، به تاریکی و سکاڵا و خهفه تباری به وه بهر و جیهانی غهیب کۆچ ده کات و، سه پینیش له دواپۆژدا شایه تیت له سهر ده دات.

هه رکام له ئیمه جیهانیکی تایبه تیمان له نیوان جیهانی گشتیدا ههیه، جۆری ئه و جیهانه تایبه تی به ی هه رکامیکیشمان شوونی دل و کرده وه کانمان ده که ویت.

(واته: دل و کرده وه کانمان چۆن بن، ئه و جیهانهش به و جۆره رهنگ ده داته وه) ..

ئه و جیهانه تایبه تی به چه شنی "ئاوینه" به، رهنگ و شیوه ی شتان وهک خۆپان دهر ده خات. جا ئه گهر ئاوینه که رهش و تاریک بێت، وینه کان رهش دهر ده خات و، گهر پاک و خاوی نیش بێت ئه و به پروونی پشانیان ده دات. ده نا وینه کان ناشرین ده کات و به جوو کترین شت وهک گه وره ترین شت دهر ده خات.

تۆش - ئه ی نه فسه کهم! - تهنه له پنی دل و عهقل و کرده وه کانه وه و، به پنی نیاز و ویست و ئاره زووی خۆت ده توانیت ئه و جیهانه تایبه تی بهت وا

لنى بکەیت کە پان شاہیتیت بۆ بدات لەسەر کردەوێ چاک، پان شاہیتیت لەسەر کردەوێ خراپ لنى بدات.

بەم جۆرە، ئەگەر نوێزەکان تەبەجێ هینا و ئاراستەى خواوەندى "شکۆمەند" و بەدیهێنەرى خۆت کردن، ئەوایە کەسەر ئەو جیهانەى خۆت پرووناك دەبێتەو. وەك بێنى بە "نیەت"ى نوێزە کەت کللیلى دەرگای پرووناكیت بە دەستەو گرتووە و ئەو دەرگايت پێى کردووەتەو، چرای نوێزە کەت دەورووبەرى تۆى پرووناك کردووەتەو و تارىکى تیدا نەهێشتووە. ئیتر ئەو کاتە هەرچى دلتەنگى و خەفەت لە دنیا تايەتییە کەى دەورووبەرتدا هەن، هیچیان نامێنن و، هەست دەکەیت و بۆ خۆت دەبینیت کە جیهانە کەت لە راستیدا بریتى بە لە پێسايە کى سەرانسەر دانایی و، نووسراویکى پراپەر لە واتای ئەوتۆ کە بە قەلەمى توانستى پەرورەدگار نووسراوەتەو.

ئنجە لەمەو یە کێك لە نوورەکانى ئایەتى: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (نور: ۳۵) دەرواته ناو دلتەو، جیهانى ئەو پڕۆژەت بۆ پرووناك دەکاتەو. ئنجە لە خزمەت خواوەندیشدا شاہیتى ئەوت بۆ دەدات کە ئەو پڕۆژەت پرووناك بڕو.

ئىستاش براکەم!

هەرگیز نەلێیت:

(نوێزى من لە کوئى و، حەقیقەتى ئەم نوێزەى تۆ باسى دەکەیت لە کوئى؟)

نەخیر هەرگیز وانەلێیت..

چونکە هەر وەك ناو کە خورمایەك سەرچەم سەیفەت و ئەدگارەکانى درەختىکى خورماى مەزنى تێدايە، مەگەر جیاوازی تەنها لە گەورە و

بجووکی و کورتی و درێژیدا بپیت، هەر به‌و جزوهرش نوێژی عه‌وامه‌کانی وه‌ك من و تۆ به‌شیکێ له‌و نووره و نهینی‌یه‌کی له نهینی‌یه‌کانی ئه‌و حه‌قیقه‌ته تێدایه، وه‌ك حه‌قیقه‌تی ئه‌و نووره‌ی که له نوێژی هەر وه‌لی‌یه‌ کدا هه‌یه، با ئه‌و که‌سه خۆیشی هه‌ستی پێ نه‌کات!

دیاره پله‌کانی پرووناکیی نوێژ، به‌چه‌شنی پله‌کانی ئیوان ناو که خورما و دره‌خته‌که‌ی، جیاوازی‌یان له‌ نیواندایه.

جا هەر چه‌ند پله‌کانی نوێژ گه‌لێ زیاترن، به‌لام هه‌موو پله‌یه‌ك له‌و پلانه بناغه‌یه‌کی له‌و راستی‌یه‌ نوورانی‌یه‌ تێدایه.

اللهم صلّ وسلم على من قال:

"الصلاة عماد الدين"^(۲) وعلى آله وصحبه أجمعين^(۳).

(۲) پروانه: البيهقي، شعب الإيمان ۳/ ۳۸، الديلمي، المسند ۲/ ۴۰، الترمذي، الإيمان ۴۸، أحمد بن حنبل، المسند ۵/ ۲۳۱، ۲۳۷. (وه‌رگه‌ر، له‌ چاپه‌ عه‌ره‌یی‌یه‌ که‌وه)

(۳) له‌ چاپه‌ تورکی و عه‌ره‌یی‌یه‌ که‌دا، دوا‌ی ئه‌م باسه و له‌م شوێنه‌دا، "بره‌سکه‌ی سبازده‌هه‌م" ی کتێبی (بره‌سکه‌کان) دا‌نراوه. ئێمه‌ش له‌ چاپی‌یه‌ که‌مدا به‌ هه‌مان شیوه‌ پلا‌ومان کرده‌وه. به‌لام له‌م چاپه‌دا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و بره‌سکه‌یه‌مان وه‌ کو کتێبیکی سه‌ره‌خ‌ به‌ ناوی: (حیکه‌تی خ‌لقه‌نادان له‌ شه‌یتان) پلا‌و کرده‌وه‌وه، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌ی گران نه‌ که‌وت له‌ سه‌ر که‌پار، ئه‌و به‌شه‌مان له‌م چاپه‌دا لا‌برد. خوێنه‌ری به‌رێز ده‌توانێت له‌ کتێبی نا‌و‌را‌ودا ب‌ی‌خ‌وێنه‌وه. (وه‌رگه‌ر)

چهند یادخه ره و ديهك له بابته تی

نایسنی خواهی که و ره

له کتییی (بریسکه کان)

پازده یادخه ره و نه له "زه ره" و نه دره و شاو نه تمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگی

دوازده سال پیش ئیستا^(۱) چاودئیری خواوهندی پهروهردگار ئاوړی میهره باننې لښ دامه وه و، له کاتې ئیپرامانیکې "فیکری" و گهشت و گهپرانیکې "دلی" و پوون بوونیکې "گیانی" و، له ده می پرنسې پله و قوناغه کانی ناسینی خوای گهوره دا، ئه و مه سه لانه ی له مه پ "په کتایی خوای گهوره" له پووم دره وشانه وه، له شیوه ی چهنه یادخه ره وه په ک و له په یامه کانی "زه ره" و "شوعله" و "حه به" و "شه مه" و "ذه پره" و "قه طره" و هاوچه شنیاندا، به زمانی عه ره بی توامرم کردن.

جا له بهر ئه وه ی ئه و یادخه ره وانه له پیناوی پیشاندانی "سهره تای" راستی په کی مه زن و فراوان و، بؤ مه به سستی ده رختنی "په کیك" له نیشکه کانی نورونیکې پووناك و دره خشان، نووسران.. ئه و شیوه و روخساری چهنه تبیینی و ناگاداری په کیان له خؤ گرت.

ئنجانه ها بؤ خؤیشم نووسیه وومن، که ئه مهش بوو به مایه ی ئه وه ی سوودی که میان لښ وه بگيریت، به تایه تی به شی هره زوری برا دلسوز و بیگرده کام زمانی عه ره بی بان نه خویندوه.

(۱) واته سالی ۱۳۴۰ك (۱۹۲۱ز).

هیندهش ئه و بایانه داوای پروونکردنه وهی ئه و یادخه ره وانه یان لسی
دوو پات کردمه وه ههتا ناچار بووم چهند پروونکردنه وه یه که له سه ره هه ندیکیان
به زمانی تور کی بنووسم و ئه وانی تریشیان ده قاوده ق و بی ده ستکاری
وه به گێرم. له بهر ئه وهش ده ستکاریم نه کردن چونکه "سه عیدی نوئی" کاتی
له سه رچاوهی "زانستی حقیقهت" ده ستی به هه لگوزینی "پراستی" کرد، ئه و
بێداری و تیبینی یانهی له پله یه کی وه که پله ی "شهرد" دا بینی.

له بهر ئه وه، هه ندی ئه و پرستانه ی که له چهند په یامیکی تر دا هه ن،
لیزه شدا باس کرا و نه ته وه. هه ندیکی تریشیان زور به کورتی هینراون و به
باشی پروون نه کرا و نه ته وه، نه با دا چیژه ناسکه کانی ئه و پرسته و دهسته وازانه
له کاتی پروونکردنه وه دا له ده ست به چن و وه که خۆیان نه مین.

سه عیدی نوورسی

* * *

یادخه ره وی به کم

کاتی خزی بهم جوړه له گهڼ خومدا دوا بروم:

هی سه عیدی پنی ناگا!

بزانه! کارنکی گه لنی نه شیاو ده که پت گهر دلت به شتی که وه به ستیت
که دوا ی له ناو چوونی هم دنیا به له گهڼ توډا نامینته وه، ته ناهت به
کاو لېوونی دنیا له ویش لیت جیا بیتنه وه. چونکه مروف کارنکی زیرانه
ناکات گهر دلی پابهندی شتی له ناو چو بکات!

چ جای لهو شته ی که به ته و او برونی لهو سرده مه ی تیا یدا ده ژیت،
وازت لنی ده هیلت و پشت تنده کات!

به لکو چ جای لهو شته ی که له گه شتی به رزه خدا هاورپت ناییت!
به لکو چ جای لهو شته ی که هه تا دهر گای گزړه که ت له گه لتدا دیت!
به لکو چ جای شتی که دوا ی سالتیک پان دوو سال، به ته وای و
همیشه پنی به جیت ده هیلت و، تا وانه که شی ده خاته له ستزی توره!
به لکو چ جای شتی که هر لهو ده مه دا دلت پنی خوشه، لهو به جیت
ده هیلت و ده سته ردارت ده پیت!

هه گهر خوت به ژیر و ورپا ده زانیت، گوی به مانه مه ده و خه میان پنی
مه خو. واز له هه موو لهو شتانه بهینه که ناتوان له گه شتی هه میشه پیدا
هاورپت بن، له وانه ی که له ژیر پاله په ستزی تالو گزړه کانی دنیا و
پرو و داوه کانی به رزه خ و ته قینه وه کانی قیامه تدا، تیا ده چن و نامین.

ئايا نايينيت لايه نيكی ناسك و نيانت هميه كه به: "هميشه" و "شتی
هميشه" نه يئت هه رگيز به شتی تر رازی ناييت و جگه له وه بهز هيچی تر
ناروانيت و ملی بۆ كه چ ناكات؟ به راده بهك كه نه گهر هموو دنيای پنی
بدریت، هيشتا هه ر ئهو پيوستى به سروشتى بهت تير و دنيا ناييت؟
ئهم لايه نه ی كه ئاوا داخوازی "هميشه" و هۆگرى "هميشه" به
بریتی به له دهسته لاتى ههست و لايه نه ناسكه كانت. دهسا تۆش گوپرايه لى
فرمان و داخوازی به کانی ئهو لايه نه ناسكانهت به، ئهوانه ی كه بهز خۆيان
گوپرايه ل و ملكه چى فرمانى به دهيه نه رى دانايان...
به لى، گوپرايه لى ئهو لايه نانهت بكه و، له م پنيه وه خۆت له هموو
بهزاره بهك پرزگار بكه.

يادخه ره وه ی دووهم

له خه وينكى راستى ئاو پته ی حه قيقه تدا به خه لكيم دهوت:
مروڤينه!

به كيك له ده ستوره پيرۆز و فرمانه دامه زراوه كانی قورئان ئه وه به كه:
جگه له خوا كەس له خۆت به مەزنەر مەزانە نەوێك بێگمبه نيته پله ی
"پهرستن" ..

خۆپشت له هيچ شتيك به گه رته تر دامه نى با ده رگای خۆ به گه رته
زانين (التكبر) ت لى نه كاته وه.

چونكه هه روهك هه موو به دهيه تر اوان له وه دا به كسانن كه هيچيان
"پهرسراو" نين، به هه مان جۆر له وه شدا به كسانن كه هه موويان به دهيهاتوو و
دروستكراون!

یادخمره و هی سی هم

تهی سهیدی بی ناگا!

تهو دنیایه کی زور به پهله دنت و دهروات و له ناوده چنت، کاتی بوی
دهروانیت، به پروالت وهك دنیایهك دنت بهر چاوت که هر گیز تامی مردن
نه چیژنت و هه تاهه تابه بۆ خوی هه میسه بی یت..

تهو تا هر کاتی سمیری "لاسزکانی" دهو رو بهری خۆت ده کهیت، به
شیوه کی گشتی و تا راده پهك، له بهر چاودا نه گۆر و دامه زراو ده رده کهون.
تنجا که پرووی خۆت لهو لاسزپانه و هه رده چهر خینیت و ئاوړ له ناوه و هی
خۆت ده ده پته وه و هر بهم چارهش بۆ "دهروون" ی له ناو چووی خۆشت
دهروانیت، پنت واده پنت که ئه ویش - به هه مان جۆر - نه جوول و نه گۆر و
دامه زراوه! له مه وه وات لئی دنت که وازانیت جگه له سامی بهر پابوونی
قیامت ههچ شتیک ئه م بۆ چوونه مه نگهت لئی ناشله قینیت، وهك بلینی تا
بهر پابوونی قیامت. عینیت!

نه خیر، بۆ خۆت وریا و ژیر به و، هر گیز لهو گو مانه دا مه به! چونکه
خۆت و دنیا تابه تی به که شت هه موو چر که بهك له سر پئی گه شتی نه ماندا به
خیرایی هه نگاو ده نین!

تۆ له هه سته هه له پته دا وهك تهو که سه وایت که ئاوینه کی به ده سته وه
بنت و، پرووه کۆشکیك، یان شارێك، یان باخچه پهك ئاوینه کی
راگر تیت و، بهم پینه وینه ی تهو کۆشکه یان تهو شاره یا خود باخچه که له
ئاوینه کی تهو دا ده ر کهوتیت..

جا ته گهر به لاسته م ئاوینه کی ده ستی بهوولینریت یان بهوو کترین
گۆر انکار بی تیدا بکرنیت، ئه و - وهك ئاشکرایه - وینه کانی ناوی

دهلەرینهوه و ئالوگۆرپان به سهردا دیت. ئهو کاتمش مانهوه و نه بزوان و بهردهوامیی "خودی" کۆشک و شار و باخچه که دادی تۆ نادات، چونکه تۆ تهنها ئهوهندهت لهو شار و کۆشک و باخچه بهدا ههیه که ئاوینه کهت - به پیی توانا و لیهانتی خۆی - پیشانتی ده دات!

کهواته باش بزانه که "ژیان" و "تەمەن" ت ئاوینه!

ئهم ژیانه پایه و، پشت و پهنا و، مهلبهند و، ئاوینهی دنیاى تۆیه!

له بهر ئهوه، تهنها له دنیا تايهتیی به کهی خۆت و شتانی ناوی بهر بکهروه و، به وردی و خهستی سهرنج لهوه بده که ههموو خوله کێک ده گونجی دنیا کهت پر ووخیت. واته "ژیان" ت له دۆخیکی وه هادایه که ههموو خولهک و ساتیک لهوه دایه قیامهتی بهرپا بییت!

مادهم "راستی" وایه، ئهوا تۆیش ژیر به و، کۆتیک مهخهره ئهستۆی ژیان و دنیا کهی خۆتهوه که پێیان ههله گهریت!

یادخهره وهی چوارهم

بزانه!

یه کێک له پهویه و یاسا و کاره بهردهوامه کانی بهدییهنهری دانا ئهوهیه که:

زۆربهی جار "خودی" شته به نرخ و بایه خداره کان - نهک هاوینهیان - سهرلهنوی بهدیده هیئتیهوه. ده بییت له کاتی ئالوگۆری وهرز و چهرخه کاندای شتان به "هاوچهشنی خۆیان" دروست ده کاتهوه. بهلام ئهو شتانهی که دارای گرنگی و نرخ و بههای تایهتین، خودی خۆیان بهدیده هیئتیهوه، نهک هاوچهشنیان!

گەر حەز دەكەیت لەم دەره‌نجامه‌ دلتیا بێست، ئەوا فەرموو سەیری
 حەشری پۆژاڤه‌ و سالانه‌ و چەرخانه‌ بکه‌، دەبینیت ئەم دەستووره‌ لە هەموو
 شتێکدا جێبه‌جێیە و بە پروونی دیار و بەردەوامه‌.

جا ئێمەش لە سەر بناغەی ئەم دەستووره‌ دامەزراوه‌، دەلێن:
 هەموو زانسته‌کان لەو هەدایه‌ کە نەنگن کە مەرووف پێگە یشتووترین
 بەروبوومی درەختی بوونە وەرەن و، گەرنگترین و بەنرخترین بەدیه‌نراوه‌ و،
 هەموو "یەکیك"ی ئەو کۆمە "جۆر"ی زیندە وەرانی تردایه‌..
 لەبەر ئەوه‌، بە هەستیکی بێ گومان دەتوانیت بوتری کە:
 (لە حەشر و زیندوو بوونەوه‌ی قیامەتدا، خودی هەموو یەکیکی مەرووف،
 بە خۆی و لەشولار و ناو و شێوه‌یه‌وه‌، زیندوو دەکرێتەوه‌ و سەرلەنوێ وەك
 یە کەم جاری بەدی دەهینرێتەوه‌).

یادخەروو ی پێنجەم

کاتی "سەعیدی نوێ" پێی تێرمان و بیر کردنەوه‌ی گرتەبەر، گشت
 هونەر و زانسته‌ فەلسەفییەکانی ئەوروپا کە تا پادەبەك لە بیری "سەعیدی
 کۆن"دا جێگیر بوو بوون، لەناو داتی ئەودا چەند نەخۆشییەکیان پێکھێنا و،
 لەو گەشتەیه‌ کە ئەو بە "دل" ئەنجامی دا چەندین گێڕوگرتی زۆریان لێ
 پەیدا بوو.

لەبەر ئەوه‌، "سەعیدی نوێ" بیری خۆی - بە یە کجاره‌ کی - لە چلک و
 چەپەلێی فەلسەفەیه‌ بە پرووکەش پازاوه‌ و شارستانییه‌ی ساخته‌ و نەفام
 داتەکاند و، خۆی بە ناچار زانی لە غار لە دەمی ئەو هەسته‌ دەروونی یانەیه‌
 خۆی بنێت کە وان لە گیانیدا و لە بەرژە وەندیه‌ی ئەوروپا دەدوێن و پشتی
 دەگرن.

جا لهم پیناوه دا، ئەم وتووێژە ی خوارەوێ لە گەڵ کەسێتی مەعنەویی
ئەوروپادا ساز کرد. هەرچەندە ئەم وتووێژە لە پرووێ کەم و کورت
دیاره، بەلام لە پرووێ کەم ترهوه به دوور و درێژ داده نرێت.
جا بۆ ئەوێ کەس به ههله لێم تینه گات، پێویسته خوێنەری به پێز لهوه
ئاگادار بکەینهوه که "ئەروپا" دوو ئەوروپایه:

یه کەمیان: ئەو ئەوروپایه ی که به هۆی کەلک وەرگرانی زۆری له ئایینی
مەسیحیی راستەقینه، گەلێ سوودی به مۆفایه تی گه یاند و چەندین
خزەمە تیشی به ژبانی کۆمه لایه تی مۆف پێشکەش کرد، له پنی ئەو زانست و
پیشه سازی یانه ی که له سه ر بناغه ی وێژدان و دادگری دامه زراون و ئەو
به ده ستی هیانۆن.

من لهم وتووێژەمدا له گەڵ ئەم به شە ی ئەوروپادا نادوینم، بەلکو له گەڵ:
به شی دووهەم: (باخود پرووی دووهەمی ئەروپا) ده دوینم. ئەو به شە ی که
به هۆی فەلسەفه ی سروشتی و ماددی یه وه، به ته واهه تی گه نیوه و، خراپکاری
شارستانی یه که ی به چاکه داده نرێت و، لهم پێسه وه مۆفایه تی به ره و
نه فامی و گو مراهی و به ده ختی داوه ته به را!

لهم گه شته گیانی و مەعنەوی یه مەدا، دوا ی ئەوه ی چاکه کاری یه کانی
شارستانی و سووده زانستی یه کانیم لێ جیا کرده وه، پرووی ده می گو فتمارم
ئاراسته ی ئەو که سیتی یه ی ئەروپا کرد که فەلسەفه ی زبانه خشی بێ نرخ و
شارستانی یه نه فام و بێ که لکی به ده سه وه گرتووه. پێم وت:

ئە ی ئەروپای دووهەم!

گەر نه تزانیه، ئەوا باش بزانە که تۆ به ده ستی راست فەلسەفه ی پێ
ونکه ری نه خۆش و، به ده ستی چه پشست شارستانی یه زبانه خش و نه فامت

هەلگرتوو. پاشان لافی ئەو لە دە دەیت کە گوايا: "بەختەوهری مرۆف
لەو دوانەدایە!"

دەك دەست بەشكێت بۆ ئەو دھاری بە بێ كەلكە ی پێشكەشی مرۆفایەتی
دەكەیت! یاخو! هەر مایە ی شوومی و هۆی ئەهاتی خۆت بێت... هەروەك
دەشییت!

ئە ی ئەو گیانە چە پەلە ی کە برەو بە ٻلاو کردنەوهری کوفر و ئینکاری
دەدات!

گەر مرۆفك گیان و وێژدان و دل و دەروونی پێکرا، ئایا دەگوێنێ کە
تەنها بەوهری سامانیکی زۆر و ئارایشتیکی پڕوالەتی لەخستەبەری دەست
کەوتییت، بەختەوهری بە دەست هیئاییت؟

ئایا دەکرێ بەم جۆرە کەسانە بوترێت: "مرۆفی بەختەوهر؟"

نایینیت گەر کەسێك لە کارێکی هەندەکی ئاومێد بووییت و، لە هیوا و
ئاواتینکی "وهرمی" دەستی داشۆردییت و، لە هیئانەدیی کارێکی بێ
بایەخیشدا پەنجەرۆ بووییت، چۆن ئەو ئەندێشە بەتامە ی لە دەیت بە ژەهری
مار و، ئەو بارودۆخە نەرمونیانە ی دەورووبەریشی ئازاری بەسۆ ی
دەچیژ و، ئەم دنیا بەرین و فراوانە ی وەك بەندیخانە لە دێتەوهر بەك؟

ئەو کەسە ی کە بەهۆی شوومی تۆو ناخی دل و گیانی پێکرایت و،
شەشەهری هەموو هیوا و ئاواتینکی لە گمرایت و، سەرچەم ئازارە کانی
هاتنەوهر سۆ، تۆ بۆ مرۆفی بەدبەختی ئاوا چ بەختەوهری بەك دەتوانیت
دەستەبەر بکەیت؟

ئەگەر کەسێك "دل" و "گیان" ی لە دۆزەخدا سزا بچیژ و، تەنها
جەستە ی لەناو بەهەشتیکی درۆزە ی لەناو چوودا بێت، ئایا دەکرێ پێی
بوترێت: "بەختەوهر؟"

ئەي ئەو گیانه چه په له!

تۆ به پښمایه کانت وها سەرت له مړۆښايه تی شیواند که به جاری
گرفتاری سەر که شیت کرد، وایستاش تالی و نازاری ئەو دۆزه خه
ده چیریت که تۆ له ناو ناز و نیعمه تی بهه شتیکی درۆینه دا دەر خواردت دا.

ئەي دەر وونی به دخوازی مړۆښايه تی!

سەرنج لەم نمونەیه بده و ئنجا بزانه گروزی ئاده میزاد به ره و کوئی
ده بیت:

وا دا بنی دوو پښگامان له بهرده مدایه و، به کێک لهو دوو پښگایه مان
گرتە بهر. له هه موو ههنگاوێکی پنی به که مدا چه ندين ههزاری بێ ده ستەلات
ده بیین که ستهمکاران هیرشیان بۆ ده بهن و شمهك و سامانیان زهوت ده کهن و
که پر و خانوو به ره بهان به سەردا ده پروو خینن. ته نانهت هینده به قوولی
جه ستهیان زامدار ده کهن که له تاو سۆی نازاره که بیان ته نانهت
ئاممانه کانیش به کوئ بۆیان ده گرین! چاو به هەر لایه کدا بگپیریت و
سەیری هەر شوێنێک بکړیت هه مان هه لوتیست و بارودوخ ده بیئریت..

بەم جۆره، ئەم پښه جگه له قهره و غهلهی ستهمکاران و، شیوه و گریان
سته م لیکراوان هیچی تری تیدا نایسترئ. ده ئینی ماته مینگایه کی گشتی
له سەر ئەم پښه دا دانراوه!

خۆ ماده م مړۆښیش - به پنی خواستی مړۆښايه تی به که ی - هه رده م به سزا و
نازاری که سانی تر خه فەت ده خوات و نازار ده چیریت، ئەوا ناتوانیت
به رگه ی نازاری له سنوور به ده ری ئەم پښه بگړیت! چونکه وێژدانی مړۆښ
هه لگرتی نازاری تا ئەم راده یه ی له توانادا نی به..

له بهر ئەوه، هەر که سێک ئەم پښه ده گرتە بهر ناچار ده بیت به کێک له م
دوو چاره سه ره هه لپۆیریت:

یان خۆی له مڕۆڤیتی دامالیت و، دلنکی پهقی بهردئاسا له ناو
ههناویدا ههلبگریت و، نوومی ئهوپهپری درندهمی بیئت و، مادهم خۆی
تهندروست و بێ وهی بیئت ئیر گوی به تیاچوونی کهسانی تر نه دات و
خهمی تازاری ئهوان نه چیرۆت..

یاخود ههه شتیک "دل" و "زهری" ی مڕۆف داخواری بن، ئه وازیان لێ
بهیئیت و به په کجاره کی دهست له هه موویان دابشوات!

دهسا ئه ی ئه وروپای لادهر له ئایینی راسته قینه ی "مه سیحی" و نوقم بووی
ناو لیتاوی گو مپایی و خراپکاری!

تۆ له پێشدا به "فیلهازی بهك چاره ی ده جال ئاسا" بارنکی دژوار و
نالهارت به گیانی مڕۆف به خشی. پاشان ههستت کرد که ئه و باره ی تۆ
بۆت په خساند - له راستیدا - دهر دینکی سهختی بێ دهرمانه، چونکه له
چله پزه ی بلندترین به رزی به وه مڕۆف ده هاوینته پله به کی گه لێ نزم تر له هی
ئاژه لیش!

ئنجاه ههچ چاره سه رنکیش بۆ ئهم دهر ده کوشنده و زامه ناسۆره شک
نابهیت جگه له یاری و گه مه و له هوه سه رنج پراکیشه کانت (که ههست و
نهستی ئاده میزاد له کار ده خهن و به جۆرینکی کاتی بهنجی ده کهن) و، جگه له
فهتازی به پروو کهش و، ئاره زوو هه وینته ره کانت (که پهر خهوی بێ ئاگایی له
مڕۆف ده خهن).

ئهمه به ئه و چاره سه ر و دهرمانه ی شکی ده بهیت! دهك به دبهختی و
چاره شوومی هه چاره نووسی خۆت و دهرمانت بیئت، ئه و دهرمانه ی که -
به دلنایی - له ئه لجامدا ده بیته مایه ی له ناو چوونی خۆیشت!

به لێ، ئه و پێیه ی که تۆ له به ردهم مڕۆفدا کردووته وه، کتومت، وهك ئهم
نموونه به وایه.

"من سربازی پادشای مه‌زخم و چاره‌پرانی فرمانی عموم و له خزمه‌تی نمودا کار ده‌کم و له نه‌بخامیشدا همر بۆ لای نو ده‌گه‌پنمه‌وه. ئێوه کین و ده‌تانه‌ویت نوهم لێ بسینن که پادشای مه‌زن پنی به‌خشیوم؟ گهر به فرمان و په‌زامه‌ندیی نو هاتوون، نووا به‌سهر چاو، فرمانه‌ به‌رزه‌ پی‌روژه‌ که‌یم پیشان به‌دن. ده‌نا له‌سهر رهنم لاجن، خو گهر لانه‌چن نووا با من

تهنها یهك كس و ئیوهش هه زاران بن، له گهلتاندا ده جهنگیم، چونكه من له بهر خۆم ناجهنگم و مولكی خۆم نیم، بهلكو له پیناوی پارێزگاری كردنی ئه مانتهی خاوهن و گموره كهی خۆمدا و بۆ مه بهستی پاراستنی عیززهت و مه زنی به كهی ئهو له گهلتان ده كهومه جهنگه وه. كهواته هه رگیز ملتان بۆ كهچ ناكهم!"

ئهمه ئموونهیهكی، یهك له هه زاری، ئهو ئموونانهیه كه لهم پێشه دا هه ن و سه رچاره ی خووشی و به خته وه رین. ئیتر بۆ خۆت ده توانیت ئموونه ی تری وهك ئهمه بدۆزیته وه.

ئیمه به درێژی پێی دووهم و ماوه ی گهشت و سه فەر، خهلكی ده بینین كه به و په رێ خووشی و كامه رانی و شادمانی و به جۆرێكی چڕ و بهردهوام ده كړین به سه رباز، مه بهست له مه شدا ئه وانه كه پێیان ده وترئیت: "له دا یك بران". ههروهها له هه مان كاتدا و به هه مان خووشی و له گه ل و تنی: "لا اله الا الله" و "الله اكبر" دا هه میشه ته سه ربیح بوونیش له سه ربازی بهردهوامه، كه بریتی به له وانه ی پێیان ده وترئیت: "كوچكردوان".

ئهمه یه دیاری قورئانی پیرۆز بۆ مرۆ ئایه تی. هه ركه سنی شوینی بكه و ئیت له هه ردوو جیهاندا سه رفراز و به خته وه ر ده بیئت و، بێ ئه وه ی خه م بۆ شتیك بخوات كه له ده ستی چو بیئت، یان په ژاره ی رووداوی ئاینده ی بیئت، ئهم به ئارامی و دلبایی پێی خۆی ده برئیت، به چه شتی كه واتای ئهم ئایه ته پیرۆزه ی ئیدا دپته دی كه ده فەر موئ:

﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾^(١).

ئهی ئه و روپای دووهمی بێ كهلكی خراپكار!

تۆپشتت به چهند بناغمه کی لاوازی کرمۆل بهستوو، ئهوه تا گومان وا ده بهیت که گواها:

(هموو زینده وهرێك، هەر له مهز نهرین مه لایكه تهوه تا ده گاته
بچوو کترین گیانله بهری وهك ماسی، خۆی خواوهنی خۆیه تی و، تهنها بۆ
خۆی و له پیناوی خۆیدا کار ده کات و تیده کۆشیت و، هەرچی که سه تهنها
بۆ تام و چێژی خۆی ههول و تهقلا ده دات و، هەر له بهر ئه وهش مافی ژبانی
ههیه. که واته ئه و پهری هیممهت و ئامانجی: مسۆگهر کردنی مانه وه و
بهرده و امه وونی ژبانی خۆیه تی)!

پاشان ئه و "پاسای هاوکاری" یه که بۆ ئه بنجامدانی فهرمانی به دیهینه ری
دانا له نیوان به دیهاتوو اندا ههرده م دهست به کاره و له هه موو جێ به کی
گهردووندا به ئاشکرا له بهر چاودایه، چه شنێ "یارمه تیدانی پروو هك بۆ
نازه ن و، ئاژه ئیش بۆ مرۆف"، تۆ ئه م پاسا خوا بی و دره و شان ه وه خوا ه ن
که ره م و میهره بان یه ی که له و یارمه تی و هاو کاری به گشتی به وه پهیدا بوون،
به چاوی خۆت ده بینیت، که چی پێت وایه ئه م پاسا به بریتی به له "مشتومر" و
"ململانی" به جۆرێکی وه ها له م هه له یه شدا پۆچوویت که به یارێکی شێتانه
دهرده که میت و ده ئییت:

"ژبان تیکرا بریتی به له: مشتومر و ململانی"!
قسه به کی گه لێ سهره! چۆن ئه و فرها گوزاری به ی که گهردیله کانی
خۆراک ده یکه ن و به و پهری تاسه مه ندی و خۆشی به وه به ده م خانه کانی
له شه وه ده پۆن و خۆراکیان ده رخوا رد ده ده ن، به کاری مشتومر و ململانی
داده نریت؟!

نه خیر. به هه له دا چوویت! ئه و کاره له راستیدا "پاسای هاوکاری" به، که
تهنها به فهرمانی پهروه ر دگا رێکی گه و ره ی کار ساز ئه بنجام ده دریت.

ئەو بناغەيەش كە پشتى بىن دە بەستىت و شتى لە سەر بنيات دە نييت و لات وايە: "هەموو شتێك خواوەنى خۆيەتى"، بناغەيەكى فشان و هەلەيەكى گەلنى ئاشكرایە!

پروونزىن بەلگەش بۆ ئەمە: مەژوڵە؛ ئەو هەتا لە نيوان سەر جەمى هۆكارە كاندا مەژوف بەرز ترينيانە و خواوەنى فراوانترين ويست و ئيختيارە، كە چى دەبينن لە ناو دەستى ويست و ئيختيارى مەژوف و بازەنى توانايدا و لەو كەردەوانەيدا كە بە ويست و ئيختيارى خۆى ئەنجاميان دەدات - وەك خواردن و خواردنەو و بېر كەردنەو - بە شىكى تەماويى يەك لە سەد نەييت هيجى ترى بە دەستى خۆى نىيە!

جا كە سێك كە لەم كارە ئاشكرایەدا لە سەدا يەك زياترى لە توانادا نەييت، چۆن بە خواوەنى خۆى دادەنرێت؟
لە كاتێكدا بەرێزترين "هۆكار" و فراوانترين "ويست و ئيختيار" ئاوا دەستى بە ستراييت و، خواوەنى مەلكدارى پاستەقینە و هەلسو كەوتى سەر بە خۆى تەواو نەييت، دەبى چى سەبارەت بە ئازەل و بى گيانە كانەوە بوتریت؟

ئایا كە سێك و تەى ئاواى بە جۆرێكى هەپەمەكى و بى پەروا لە زار دەربچیت، لە ئازەل گومرا تر و لە بيانى يەكانيش بى هەست و شعور تر نىيە؟

دەسا ئەى ئەوروپا!

تەنھا فېلەبازى يەك چاوەتە - كە زېرە كى يە لە پرا دە بەدەر شوومە كەتە - تۆى گرفتارى ئەم گێژاوە كەردووە. ئەو هەتا بەهۆى ئەم زېرە كى يە شوومەت، پەروەردگار و بەدبەينەرى هەموو شتێك لە ياد چروو و، ئاسەوار و جێدەستە ئاوازە و بى وێنە كانى ئەوت داوەتە پال هۆكارە كان و، سروشتى

دهست ههلبهستی خهیاڵ. ئنجبا موڤکی ئهو بهدیهینه رهشت بهسهر ئهو
"بتانهی" که جگه له خواى گهوره دهپهرستن، دابهش کرد.

له گۆشه نیگای ئهم زهره کى به يهك چاوهی تۆوه، ههموو زینده وهرێك
ناچار دهییت، ههر به تنهها خۆی، له گهڵ چه ندين دوژمنى له ژماره بهدردا
بكه وێته ململانی و، ههر تنهها خۆیشی پێداوێستی به له سنوور بهدوره کانی
پهیدا بکات..

ههموو ئه مانهش تنهها له پێنى تواناکه ی خۆ به وه که به ئه ندازه ی
گهردیلمه که و، به وێست و ئیختیاریشی که چه شنى تاله موویه که و، به و
ههست و نهست و شعوره ی که وهك پرسیکه یهك وایه و یه کسه ر نامییت و،
به و ژيانیه ی که له بلێسه یهك ده چیت؛ له پڕ ده کوژیتوه و، له و ته مه نه شدا که
ده لێنى یهك خولهك ماوه به تى و کتوپر ته واد ده ییت. له کاتێکدا ههر چى به کى
له ده ستدا به به شى هێنانه دى به کێك له داواکارى به کانی ناکات، به
پادیه کى واکه ئه گه ر دوو چارى گهرو گرتێك هیهت، به چه ند هۆکارێکى
که پروکاس نه ییت هه یواى به هه یج ده رمانێکى تر نیه و، به ته وادى ناوه رۆکى
ئهم ئایه ته ی تێدا دێته دى که ده فهرموى:

﴿وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ (الرعد: ۱۴)

ئهم فیلهازی و زهره کى به پرهش و تارهت، پۆزگارى مرۆفایه تى گۆرپه به
شه و گارێکى تارێکى پڕ له ستمکارى. پاشان ده ته ویت به چه ند چه رابه کى
درۆینه و کاتى ئهو تارێکى به سامناکه به وه ییتوه و دىا پرووناك بکه یته وه!
به لām باش بزانه ئهو چه رايانه ی که تۆ دایانده گه ر سینییت هه رگه یز له پرووى
مرۆفدا پرووناکیی خه نده و دلنه وایى نانوین، به لکو به چاوى سووکایه تى و
گالته جارى بۆی ده روان، به تابهت له و کاتانه دا که مرۆف نوقمى لیتاوى

چه ندین باری نازار به خشى گریان نامیزه و له تاوا - شیتانه - قاقالی
ده دات!

له روانگه ی بینینی قوتایی به کانی تزوه هموو زینده وهریک هه ژاره و
دوو چاری چه ندین گمرو گرتی له وتوبه که هه هموو بان نه بجمی هیرش و
په لاماری ستمکارانه له سهریان.

دنیا له روانگه ی له ودا ماته مینگابه کی گشتی به و، له و ده نگانمش که لینی
ده بیسترن هه والی مردن و، ناخ و توفی نازار و، ناله و گریانی هه تیوانه.

هه که سیک ناموز گاری له تو وهرده گرت و په فشار به پهنمایه کانت
ده کات، له نه بجمادا ده بینت به "فرعه ونیکی ستمکار" به لام له هه مان کاتدا
فرعه ونیکی پسوا و زه لیل! چونکه بئ نرخین شت ده پهرستیت و هه رچی
سوودی لئ بینیت به پهروهرد گاری خوی دایده نیت!

هه لهم قوتایی بهت، قوتایی به کی "سهرکش" ه، به لام سهر که شینکی
هه ژار! چونکه له پناوی به ده ستهینانی له زه تیکی بئ بابه خدا قاچی شهتانی
ماچ ده کات و، له بهر ده سته موتنی سوودنکی نزمیش به وپه پری زه لیلی پازی
ده بینت!

لهم قوتایی بهت گه لئ به زه پروزه نگه، به لام خاوه ن زه برنکی وه هابه که
تابلینی کۆله واره. چونکه له ناو دلی خۆیدا هیچ پالپشتیک شک ناها ت پالی
پۆه بدات.

له وپه پری ئاوات و هیممه تی بهرزی قوتایی تو له وده دایه که: "هه واه و
ناره زوووه کانی خۆی" تیر و دلنیا به کات، به راده به کی له وتو که ساخته و
فیلشی بۆ به کار ده هینیت! چونکه له ژهر په رده ی لافی میلله تپه روه ری و
قوربانی و خۆبه ختکردندا به دوا ی سوود و بهرزه و هندی به تابه تی به کانی
خۆیدا ده گه پنت!

بەم چەشنە فێل و تەلە کە بازێ یانەش هەلپە و تەماع و غرووری ناخی خۆی
تێردە کات. چونکە - لە راستیدا - جگە لە خۆی کەسی تری خۆش
ناوێت، تەنانەت لە پێناوی خۆیدا هەموو شتێکی تر بەخت دە کات!

بەلام قوتایی دلسۆز و بێگەردی قورئانی پێرۆز "بەندە" یە. بەندە یە کێ و
کە سەری بەندایەتی بۆ مەزنترین بەدبەینراویش دانانەوینێت. کەواتە
"بەندە یە کێ خاوەن عێز زەتە" و، هەر گێز بەوێ رازی نایێت کە نێعمەتی هەرە
مەزنی بەهەشتیش ئامانج و مەبەستی خواپەرستی یێت..

هەر ئەم قوتایی یە قورئان "لە سەر خۆ و نەرمونیان" ه، بەلام جگە لە
بەدبەینەری مەزنی خۆی و بۆ غەیری فەرمانە کانی ئەو، لە پرووی کە سدا
زەلیلی نانۆینێت! کەواتە خاوەنی هێمە تێکی بەرز و ویستیکی راستە..

ئەجا ئەم قوتایی یە: "هەزار" ه، بەلام لە بەر ئەو پاداشتە زۆرە ی کە خاوەنە
مبەرە بانە کە ی بۆی پاشە کەوت کردوو، پێویستی بە هیچ شتێک نی یە و، لە
پرووی کە سدا دەست ناگرێتەو..

پاشان "لاواز" ه، بەلام پاتی بە هێزی خاوەنە گەورە کە ی خۆیەوێ داوێ.
کەواتە قوتایی خاوەن و بێگەردی قورئانی پێرۆز رازی نایێت بەهەشتی
هەمیشەیش ئامانجی یێت، چ جایی ئەم دنیا فانی یە!

بۆ خۆت ئەم بەراوردەوێ مەودای ئەو جیاوازی یە مەزن و فراوانە تێگە
کە لە نێوان هێمەتی ئەو دوو قوتایی یە دا هەنا!

هەر بە هەمان جۆر، دەتوانن لە پرووی دەر کەوتنی "پادە ی
خۆیەختکاری" ی هەردوو کیانەوێ، جیاوازی نێوان شاگردانی فەلسەفە ی
نەخۆش و قوتاییانی قورئانی پێرۆز لێکبەندەوێ:

ئوه و تا قوتایی فلهسهفه له پیناوی بهرزه وهندیی خۆیدا، له براکهی هه لښت و ده عوای له سر تۆمار ده کات!

به لām قوتایی قورنان، سه رجه می بهنده راست و چاکه کانی خوای گموره، که له ناو زهوی و ئاسمانه کاندان، تینکرا به برای خۆی ده زانیت و له ناخی گیانی خۆیدا ههست به چهنده ها په به وهندی و تاسه مهندی ده کات به رامه ریان.

له بهر ئوه، هه میسه له قوولایی دلی خۆیدا نرای گهرمو گوپری بینگهردیان بۆ ده کات و، به بهختیاریی ئهوان هه میسه بهخته وه ده نیت..

که ده شپروانیته گهر دوون، مه ز نه زین شتی وهك عهرش و خۆری مه زنی ئاسمانیش، به بهنده ی گوپراپهل و کار پی سپهر راوی خوای گموره بیان داده نیت.

ئجا ده توانیت به مه ی خواره وه، ئه ندازه ی بهرزه بوونه وه و فراوانیی "گیان" ت له لای ئه و دوو قوتایی به بۆ ده ر بکه ویت:

قورلانی پیرۆز - به چه شنیککی بهرز - پروونی و فراوانی و بهر بلاوی به "گیان" ی قوتاییانی خۆی ده به خشییت. چونکه له بریی نه وه و نۆ ده نککی ته سپیخ، زنجیره به کی پیکهاتوو له نه وه و نۆ جیهانیان له جیهانه کانی گهر دوون ده داته دهست، که نه وه و نۆ ناوی جوانی خوای گموره بیان تیدا ده دره وشیته وه و، پینان ده نیت:

"فهرموون زهکر و ویرده کانتان بهم زنجیره و ته سپیخه مه ز نه بخوینن".
ئهو انیش به و ته سپیخه سه رسووپهینه ره ویرده کانیان ده خوینن و، به ژماره بی سنووره کانیشی یاد و زهکری پهروه دگاری خۆیان ده کهن.

ئەگەر حەز دە کەمیت ئەمەت بۆ دەربەگەمبەرت، ئەموا فەرموو سەیری
 "ئەولیا و پیاوچاگان"ی قوتایانی قورئان بکە، وەك: (شیخی گەیلانی^(۱))،
 پەفەعی^(۲)، و، شازلی^(۳)، خاویان لێ پازی بێت) کاتێ کە ئەوان وێرە کانیا
 دەخوێنن گوئیانی لێ پابگر و بزانه چۆن زنجیرە ی گەردیلە کان و ژمارە ی

(۱) شیخ عەبدولقادر گەیلانی لە سالی (۱۳۷۰ ھ) لە گەیلان ھاتوو ەتە دنیا و، لە نەو ی
 حەزەرتی حەسەنە. بۆ خوێندن پۆشتوو بۆ بەغدا و سەر جەمی زانستە ئیسلامیە کانی ئەو
 پۆزگەرە ی لای زانایانی پاپە بەرزی بەغدا خوێندوو. بە کێکە لە گەرە خەمە تەگزارانی لایینی
 ئیسلام و، چەندەھا کەس لە گاور و جەولە کە کان لە خەمە تەدا مۆسلمان بوون و ھەزاران
 مۆسلمانیش لە سەر دەستیدا تۆبەیان کردوو و دەستەرداری کردوو خراپە کان بوون. چەند
 کتێبێکی لە دوا ی خۆی بە جێ ھێشتوو وەك (الغنیة) و (فتوح الغیب) و (الفتح الربانی). لە
 سالی (۱۳۶۱ ھ) لە تەمەنی ئەو دەد سالیدا کۆچی دوا ی کردوو و لە قوتابخانە کە ی خۆی لە بەغدا
 نێژاوە. بۆ مەبەستی ناسینی پاپە بەرزی ئەم مەردە مەزنە و فاشنا بوون بە پۆلی کاربەگەر ی لە
 مێژوو ی ئیسلامدا، خوێنەری بەرێز پەوانە ی ئەو فەسلانە دە کەمێ کە مامۆستای مێژوونووسی
 ھاوچەرخ (أبو الحسن الندوی) خوالێی خۆش بێت، لە بەرگی بە کەمی (رجال الفكر والدعوة
 فی الإسلام) دا تۆماری کردوون، ھەر وەھا کتێبی: (ھکذا ظهر جیل صلاح الدین وھکذا عادت
 القلنس) نووسی: (د. ماجد عرسان الگیلانی) بە تابیەت (الفصل الحادی عشر: مدارس
 الإصلاح والتجديد، المدرسة القادرية). (وەرگێت)

(۲) سەید ئەحمەدی پەفەعی: ناوی تەواوەتی: ئەحمەدی کوپی عەلیی کوپی پەفەعی
 پەفەعی. سالی (۱۳۱۲ ھ) لە گوندێکی سەر بە شاری "واسط"ی عێراق لەدایک بوو و، ھەر
 لەو شارە شادا وێرە کانی خوێندوو و، لە تەدەب و ئیقەدا شارەزایی پەیدا کردوو. لە گوندی
 "ئوم عوبەیدە" لە نەوان واسط و بەسەردا ژیاوە. سالی (۱۳۷۸ ھ) کۆچی دوا ی کردوو.
 پێشەواکە ی زامەد بوو و دامەزرێنەری تەریقەتی پەفەعی. پەوانە: الأعلام ۱/ ۱۷۴، جامع
 کرامات الأولیاء ۲/ ۴۹۰، نور الأبصار ۲۲۰، الطبقات الکبری ۱/ ۱۴۰، وفیات الأعیان
 ۵۵/۱. (وەرگێت)

(۳) شازلی: ناوی تەواوەتی: "عەلیی کوپی عەبدوللای کوپی عەبدولجەبار" و، لە سالی
 (۱۳۹۱ ھ) لە گوندێکی ئەفریقا بە ناوی "شاذلە" لە دایک بوو. پێشەواکە ی زامەد و شیخی
 تەریقەتی شاذلی و دانیشتووی "ئەسکەندەر"ی میسر بوو و، خاوەنی ئەو کۆمەڵە وێرەمە کە
 بە: "حزب الشاذلی" ناسراوە. پەوانە: الأعلام ۴/ ۳۰۵، جامع کرامات الأولیاء ۲/ ۳۴۱، نور
 الأبصار ۲۳۴. الطبقات الکبری ۲/ ۴. (وەرگێت)

دڵۆپە ئاوە کان و هەناسەى بوونە وەرانیان کردوو بە تەسینی خۆیان و،
تەقدیس و باد و زیكری خوای گەورەى پێ دە کەن!

بە وردی سەرنج بەدە چۆن ئەم مەزۆفە لاوازە بچوو کەى کە بچوو کترین
میکرۆب زۆرانی لە گەل دە گری و، کەمترین تەنگانەش تەختی زەوی
دە کات، چۆن لە پێی پەرور دەى ناوازی قورئانە بەرز دە پیته و،
هەموو لایەنە ناسک و نیانە کانی فراوانی و بەربلای بە دەست دە هیئن و،
بەهزی پێژنەى پێنمایە کانی قورئانە پێ دە درەوشینە، بە رادە بەك کە
مەزنی پێی بوونە وەرانی دنیای گەلێ پێ بچوو کۆرە لە وەى ییکات بە
تەسینی وێر دە کانی، تەنانەت بە هەشتی مەزنی پێ کەمترە لە وەى ییکات
بە ئامانجی زیكەرە کانی کە یادی خوای گەورەیان پێ دە کات!

کەواتە ئەم قوتایی بەى قورئان، ئەوپەری "لە خۆبۆردەبى" لە نیوان
ئەوپەری "عیزەت" دا کۆ کردوو تەو!

بەم جۆرە، دە توانیت مەودای ئەو دوا کەوتن و نزمی بەت بۆ دەر بەکەوت
کە قوتاییانى فەلسەفە تێی کەوتون.

بەم چەشنە دەر کەوت کە هەموو ئەو "پاستی" یانەى فەلسەفەى نەخۆشى
ئەوروپا لە پێی "زەرە کێى بەك چاوەى" خۆمە بە چەند شتیکی قەلب و
شیواویان دە پیئیت، پێنمایى قورئانی پێرۆز بە پوونى و لە سەر شیوەى
راستە قەنەیان دە پێنپێت. چونکە پێنمایى قورئان پووناکی بە کى وایە کە لە
بەك کاتدا بە دوو دانە چاوی پوون و تیژی غەیب پێ بۆ هەردوو جیهانی ئەم
دنیا و ئەو دنیا دە پوانی و بە هەردوو دە ستیشی ئاماژە بۆ بەختە وەرى بە کانی
هەردوو دنیا دە کات و، بە گرۆی مەزۆف دە لێت:

ئەى کاکى مەزۆف! نە خۆت و نە سامانەت هیچیان مولکی تۆ نین، بە لکۆ
هەردووک سپاردەن و لای تۆ دانراون.

خواهنی ئەو سەپاردەبەش توانای هەموو شتیکی هەبە و ئاگاداری هەموو کاریکە و بەخشنە و مێهرەبانە. ئەو موئکە ی خۆی - کە بە سەپاردە لای تۆ دایناوە - دەبکڕێتەو لێت، تا کۆ نەفەوتی و هەلی بگرت بۆت و بێپارێزێت. نرخیکی گەلێ گەورە و زۆریش لێ بێی ئەوە دا دەدات.

تۆ جگە لێ سەربازێکی کاربێ سێرراوی ئەو شتیکی تر نییت. کەواتە لەبەر ئەو خواوەنەت و لە پێناویدا کارە کانت جێبەجێ بکە. ئەوە تا هەر پۆزی بە کت پێویست یێت هەر ئەو دەبێزێت بۆت و، هەر ئەویشە کە لەو گێروگرفت و دوژمنانەت دەتپارێزێت کە دەسەلات بە سەریاندا ناشکێت و بۆ خۆت ناتوانیت پڕووبەر و پیاو بپێتەو!

ئامانج و ئەنجامی ئەم ژيانەت بریتی بە لەوەی کە جێی درەوشانەوێی ناوە کانی خواوەنە کەت و تیشکدەرەوێی کاروبارە پڕ لە دانستەکانی ئەو یێت. خۆ هەر کات دوو چاری هەر گێروگرفتێک بویت، پێی بلێ:

﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۶).

واتە من گوێزایەلی فەرمانی خواوەنە کە ی خۆم. تۆش - ئەو گێروگرفته کە! - گەر بە پڕوخسەت و ناوی خواوەنە کەمەو هاتووێت، بە خێرییەت سەرچاوان! چونکە ئێمە - بێ چەند و چۆن - بۆ لای ئەو دەگەڕێنەو و شەرفمەندی ئامادەبوونی خزمەتی ئەو دەبین.

لە راستیدا ئێمە گەلێ تامەزرۆ و ئارەزوومەندی شادبوونی دیداری ئەوین. مادەم ئەو خواوەنەمان پۆژێک لێ پۆژان لە دەست ئەو کە کانی ژيان پزگارمان دەکات، دەبا ئێستا پزگار بوونمان لە سەر دەستی تۆ دا یێت، من ئامادە و ملکەچ و پازیم.

خۆ ئەگەر فەرمان و وێستی خوای گەورە بۆ ئەو دەرجووێت لە سەر دەستی تۆ دا تاقی بکڕێمەو و دەربکەوێت تا چەندە پارێزگاریی سەپاردە کە ی

هه ستړم ده کم و تا چ راده په کیش هر کی سر شام جی به جی ده کم، هه و
باش بزانه که من تا ده توانم سپارده ی خاوه نه کم ده پاریزم و به هیچ ده ستینکی
ناسپیرم که جینی پړا و متمانم نه بیت و، به فرمان و په زامه ندیی هه نه بیت
من هر گیز بؤ هیچ که سینک مل که چ ناکم!

هه مه نمونه هېك بوو له نیوان هه زار اندا، بؤ ده رختنی نرخی هه و ده رسی
که زیره کیی فلسفه ده پلټه وه و.. هه و پله و پایه به رزه ش که وانه کانی
قورثانی پړوز پړنمایي مړو فیان بؤ لا ده که ن.

به لئ، باری راسته قینه ی هه ردو و لا له سر هم ترح و تهرزه ن که باسمان
کردن.

هه ونده هه په که پله کانی خه لکی له "هیداهت و گو مړایی.. ناگاداری و
بی ناگایی" دا وه کو په ک نین و، هه موو که سینک له هه موو پله په کدا به پروونی
هه ست بهم راستی به ناکات. چونکه "بی ناگایی" هه ست و نه ستی مړو ف به
ته وای له کار ده خات و بهنجی ده کات.

خو له م پړوز گاره دا به راده په ک هه ست و شعوری خه لکی له کار
خستوه که ته نانه ت هه و که سانه ش شوین پنی شارستانیتی نویان
هه لگرتووه، هه ست به بازار و تامی تالی هم ته شک به سخته ی گو مړایی
ناکهن. به لام - پشت به خوا - به زنده زور پروونی هه ستی زانستی و په ی
بردن به نرخ و به های زانیاری، هم پهرده ی بی ناگایی و بهنج پروونی هه ست
ده درپنت، جگه له هه په شه ی "مردن" یش که هه کارنکی تره بؤ هم
بیدار پروونه وه و هه رچی پړوه له بهر چاوی مړو فایه تیدا تهرمی سی هه زار
کس به پړی ده کات!

ده سا داخ و حه سره ت و زهره مه ندی بؤ هه و که سه ی که به "بت" ی
بیانی به کان و زانسته ماددی به سروشتی به کانی هه وان له پړی ده رچووه و،

شونینان که وتوو و بست به بست - کورانه - ههنگاو بان به دوا دا ده نیت و
لا سایی ههلسو که وتیان ده کاته وه!

ئه ی پۆله کانی ئهم نیشتمانه!

هه رگیز ههول نه ده ن چاو له فهره نگ بهکن! ئایا دوا ی ئهو هه موو ستمه
نا په و و دوژمنایه تی به سه خته ی که له ئه و روپا وه بینیتان، هیشتا هه ر له
گومراییاندا چاو بان لئ ده که ن و به شون پئی بیر به تاله کانپاندا ههنگاو
ده نین و، بئ ئه وه ی به خوتان بزانی ده چنه ژیر ئالا که پانه وه؟!

ئیه بهم کاره تان په پزاری "له سینداره دانی هه می شه یی" بۆ خوتان و
برا کانتان ده رده که ن.

که واته وریا و ژیر بن! هه تا ئیه له گومرایی و نه فامی باندا لا ساییان
به که نه وه و شون پئیان هه لگرن، له لاف لیدانی میلله ته ره وری و
خۆ به ختکاریدا درۆ زنه ر ده رده چن! چونکه شوینکه وتنی ئه وان - له
راستیدا - سوو کاپه تی و گالته کردنه به نه ته وه که ی خوتان.

له خوا داوا کارم ئیمهش له گه ئیه دا په نامی پئی راست به کات.

یادخه ره وه ی شه شه م

ئه ی ئهو که سه ی له تاو زۆری ژماره ی کافران گرفتاری دلته نگ و
نیگه رانی ده بیست! ئه ی ئهو که سه ی به په کگرتنی ئهو کافرا نه له سه ر ئینکاری
کردنی هه ندئ "راستی ایمان" هه لو ئستی له ق ده بیست!
کاکی هه زارا بزانه که:

به که م:

نرخ و گرنگی له "زۆری ژماره" و "چه ندا په تی" دا نی به. چونکه مرۆف
گه ر مرۆفکی راسته قینه نه بیست، ئه و ده بیست به ئاژه ئیکی راسته قینه!

ئەو تا مەزقە لە زەتەر لە هاندەرە ئازەلەيە كاندا پۇرچەيت، پەر لە ئازەلە كان ئازەلەيتى بە دەست دەهينيت، وەك هەندى لە بيانيە كان و ئەوانەش كە شونين پەيان هەلە گەرن! جالە كاتيكدا كەمىي ژمارەي مەزق لە چاوە زۆرەي ژمارەي ئازەلە بە چاوەي خۆت دەهينيت، كە چي لە گەل ئەو شەدا دەهينيت ئەم مەزقە بوو بە پادشا و سەردارى هەموو جۆرە كانى زیندە وەرەن و جينشيني سەر پروي زەوي.

كەواتە ئەو كافرانەي ئينكارىي ئيمان دەكەن و ئەو كەسانەش كە لە هەرزەيدا چاوەيان لە دەكەن، جۆرەيكى چەپەلن لەو ئازەلەنەي كە خوای گەورە بۆ ئاوەدان كەردنەوي دنيا بە دىيەيتاوان و، كەردوونى بە "يەكەيەكي پيوانە" بۆ مەبەستى ناسيني پەلەي ئەو نىعمەتەنەي كە بە بەندە ئيماندارە كانى خۆي بەخشوون! خۆ كاتيكيش كە سەرزەوي و هەرچەيەكي تەدايە بۆ خوای گەورە دەهينتەو و پۆزى دوايى دێتە كايەو، خوای گەورە هەموو ئەوانە بە دۆزەخ و ئەنجامەيك دەسپەرت كە شايستەيان.

دووهم:

ئينكارى كەردنى كافران و گومرايان بۆ هەر پاستىيەكي ئيمان، هەلۆستىكى بى هيزە و، نەفى كەردنیشيان بۆ ئەو بابەتەنە كارەيكى بى پالەشتە و، يەكگەرتنیشيان هېچ گەرنەي و نەرخىكى نى!

چونكە كار و هەلۆستە كەيان بەرەيتى بە لە "نەفى كەردن". خۆ نەفى كەردنى هەزار كەسەش وەك هەي يەك كەس وایە؛ هېچ نەرخىكى بۆ دانانەيت!

ئەو نەي ئەمە، وەك ئەو هەي كە ئەگەر لە سەرەتاي مانگى پەمەزەندا هەموو دانىشتووانى ئەستەمبەول "نەفى" يەينى مانگ بەكەن و بۆلەن: نەماندەو، ئەو شايەتەي تەنها دوو كەسى چەسپەنەر هېچ بابەخەيك بۆ يەكگەرتنى قەسەي ئەو كۆمەلە هەرزە زۆرە ناھەيتەو!

لەم غورنەپەوه تێده گەین کە مادەم راستی و چیه تیی "کوفر" بریتی به له "نهفی و ئینکاری و نهزانی و نهبوون" لهوایه کگرتنی کافره زۆر و زه بهنده کان له سەر کوفره کهیان هیچ نرخیککی نی به! هەر له بهر ئەوه شه له بابته کانی ئیماندا - که به تهواوی و بێ گومانی چه سپاون - برپاری تهنها دوو کهسی ئیماندار (که لهو بابته تاندا پشت به پینین ده بهستن) به سەر به کگرتنی چهنده ها کهسی له ژماره به ده ری گو مپرا و ئینکار و ملنه ده ردا پش ده خریت و، قسهی ئەمان به سەر هی ئەواندا زāl ده کریت!

ئەو نهینی بهی که لەم راستی به دا ههیه، بریتی به له مهی خواره وه: ده عوای "نهفی کهران" هەر چه ند له پواله تدا به یهک ده عوا دیاره، به لام له راستیدا بریتی به له چه ندین ده عوای جیا جیا و، هیچیشیان له به کینکی تر یان ناچیت تا کو بێ به یهک و پشتی ئەوانی تر بگریت و به هیز یان به کات. چونکه ئەو که سهی که مانگی یهک شه وه به ئاسمانه وه نایییت، ده ئیت: "من مانگ ناییم" یان "پیم وایه مانگ به ئاسمانه وه دیار نی به". ههروه ها ئەوانی تریش هه مان گوشتار دووپات ده که نه وه. واته هه ره کهیان له گۆشه ی پوانینی تایه تیی خۆیه وه نه فیی هه لهاتنی مانگ ده کات، نهک له واقعی حال و خودی نه بوونی مانگ - له راستیدا - به ئاسمانه وه!

لیژ جیاوازی پوانینی هه ره کهیان له چاو ئەوانی تر دا و، جۆراو جۆری ئەو هۆکارانهش که ده به نه په رده ی نه پینین و، جیا بوونی پنگری پینین له به کینکه وه بۆ به کینکی تر... هه موو ئەمانه، کارێک ده کهن که ده عواکانیان

جیاواز و جۆراو جۆر ده ر به جیت و هیچ کامیان پشتی ئەوانی تر نه گریت! به لام هیچ کام له "چه سپنه ران" نالیت: به پنی پینینی من. یان: لام وایه مانگ به ئاسمانه وه. نه خیر، و نالیت. به لکو ده ئیت: "له راستیدا مانگ

له و تا به ئاسمانه وه". ئنجا گشت بینهرانی تریش له م ده عواپه دا ته سیدی
ده كه ن و له هه مان بینیدا پستی ده گرن و، به یه كده نگ ده لئین: "له راستیدا
مانگی پهك شه وه هه لته اتوه". واته ده عوای هه موو یان هه ر پهك ده عواپه.

جا له بهر ئه وه ی پروانی "نه فی كه ران" جزرا و جزره، ئه وا
ده عواكانیشیان له یه كتر جیا وازه و، حوكمی هیچیان خودی شته
نه فی كراوه كه ناگرته وه و، له راستیدا "نه فی" هه رگیز به هیچ كه سینك
ناچه سپنرت. چونكه ئه م كاره داخوازی بوونی زانینکی گشتی و
هه مه لایه نگیر ده یت!

هه ر له بهر ئه وه شه كه ئه م ده ستوره ی خواره وه كراوه به یه كك له
قاعیده و یاساكانی زانستی "ئوصولی دین" كه ده لیت:
"العدم المطلق لا یثبت إلا بمشكلات عظيمة"^(۱).

به لئ، گه ر سه باره ت به هه ر شتیکی ناو ئه م دنیا به بلیت: ئه و شته
"هه به"، ئه وا ته نها پیشاندانی ئه و شته سه روزیاده بۆ چه سپاندنی "هون"ی..
به لام گه ر "نه فی"ی بوونی ئه و شته ت كرد، ده بی بۆ چه سپاندنی ئه و "نه فی"یه
یان ئه و "نه هون"ه گشت لایه کی دنیا بگه ریت و هه موو گۆشه یه كیشی
پشکنیت و ئنجا هاو ده م له گه ل ئه م گه ران و پشکنینه دا پیشانی خه لكیشیان
بده یت كه شتی واپان تیدا نی به!

به پروو نو نه وه ی ئه م نه ینی به، ده رده كه ویت كه هه زار كافر و پهك دانه
كافر له ئینكاری و نه فی كردنی هه ر راستی به کی ئیماندا یه كسانن. چونكه
زۆری به كه یان دادیان نادات و پشتگیری به كتریی لئ دروست ناییت! ئه و
هه لو ئسته ی ئه وان كومت وهك حه لكردنی مه سه له پهك واپه كه به زه یه ن

(۱) واته: هه ر شتیك به چه شتیکی په ها به "نه هو" دا بترت، مه گه ر به چه نلین گه رو گرتی
سه خت ده نا هه ر گیر لا كرتی به چه سپنرت. (وهر گه)

لینکهدر پته وه و، وهك تیپه پروه به ناو کونیکى بچوو کدا و، چه شنى باز دانه به سهر چالینکى فراوان و مه زندا! که نه مانه چهند کردارینکن هه رگیز زۆرى به شدار پروان سوود به ئاسانکردنى بابه ته که ناگه به نیت و پشتگیرى تیدا دروست ناییت!

به لām چه سپینه ران وانین، چونکه مادهم هه موویان سهیری خودى شته چه سپاره که و واقعیى حال ده کهن، ئه واده واکانیان ده بن به بهك و به کده گرن و هیز به به کۆرى ده به خشن و، چه شنى هه لگرتنى به ردینکى مه زن وابه که هه تا ده ستى زیاتر له هه لگرتیدا هاو کار بێت، به رز کردنه وهى ئاسانه ده بێت، چونکه هه ره که بیان هیز له وانى تر و ده گریت!

یادخه ره وهى جهوتهم

ئهى ئه و که سهى موسلمانان بۆ که ره سه و شه کی قه لپی دنیای فانی هان ده دات و، به زه بر و زه نگه وه به ره و پیشه ی بیانی به کان ده بانداته بهر و، ده ستیان له داوینى پیشکه و تنى ئه وان بێ گير ده کات!

ئهى به ده به ختى لاف لینه رى غیرهت!

وریا به! کارنك نه که میت په پوه نلیى هه ندئى که سى ئه م نه ته وه به به ئایینه که یانه وه بچهرینیت. چونکه ئه گه ر له ژنر زه به رى چه کوشى چاولینکه رى کوژانه و ره فتارى چه واشدا ئه و په پوه ندى یانه سه به رت به هه ندئى که سه وه بچهرین، ئه و له ئه نجامدا ده بن به که سانیکى مولحیدى زیانده ر له کۆمه ل و چهند خراپکارینکى چه شنى ژه هری کوشنده بۆ ژهانی کۆمه لایه تى. چونکه "مورته د" له بهر ئه وهى هه ناوى دا پرزازه و نا وه وهى به ته واته تى گه نیوه، ژه هریکى کوشنده به بۆ ژهانی کۆمه ل.

هه ر له بهر ئه وه شه که زانستى "ئو صوول" ده لیت:

(مورتهد مافی ژبانی نی، به پینچه وانه ی کافری ذمعی یان په یمان له گه ل به سزاو، که مافی ژبانیان هه یه).

نجا به لای زانایانی مه زه بی حه نه فی یشموه شایه تیی کافری ذمعی وهرده گیریت، به لام له بهر نه وه ی مروؤی له پئی لادهر (فاسق) به خیانه تکار داده نریت، شایه تیی وهرنا گیریت!

ده سا ئه ی فاسقی به ده بخت! زۆری فاسقان له خشته ت نه بات. هه رگیر نه لیت: بیری زۆری نه ی خه لکی له گه ل مندا به و پشتم ده گیریت! چونکه هیچ فاسقیک به ئاره زووی خۆی و له بهر خودی "فاسقیتی" پئی فاسقی نه گرتووه بهر، به لکو گرفتاری بووه و ناشتوانیت لئی دهر باز بیت. هه رچی که سی فاسق هه به پر به دل هه ز ده کات به ز خۆی مروؤینکی چاک و خاوه ن ته قوا بوا به و، له ناخموه پئی خۆشه که سه رگه ووه و فه رمانده کانی که سانیک ی لایبندار و پیاو چاک بن! مه گه ر که سیک - خوا په نامان بدات - که هه لگه رانه وه و مورته ددی له ناخی دلیدا به ته وای پشه ی دا کو تاییت و به به کجاره کی ده روون و هه ناوی پئی دا پرزایت و، وه کو ماری لئی هه تیت که له زه ت له پیوه دان و تازاری خه لکدا ده چیریت!

ئه ی عه قله چه په ل و، دله گه نیوه دا پرزاه که!

ئاها تو له مو گو مانه دایت که موسلمانان هه زیان له دنیا نی به و بیری لئی لاکه نه وه، بۆیه وا بهم جزره گرفتاری ده ستکورتی و هه زاری بوون و، پیت وایه ئیستا پیوستیان به که سیکه له خه وی بئی ئاگایی یی داریان به کاته وه، تا له و به شه ی له دنیا دا هه یانه له بیران نه چیت!؟

نه خیر... له گو مانه که تدا به هه لدا چوویت و نیشه نه کت نه پیکاه!

به لکو راستی پینچه وانه ی هم گو مانه ی تزیه، نه وان هینده به توندی ده ستیان له داوینی دنیا گیر کردووه و له هه لپه دان به ده سه تینانی تا به

جاری له ئه بنجای ئهم هه لپه به دا که وترونه ته چنگی هه ژاری و داوی نه بوونی به وه. چونکه "هه لپه کاری" بۆ مرۆفی ئیماندار هۆی په نجهرۆیه و له ئاکامدا دوو چاری نه بوونی و په جاتی و نزمیی ده کات، به راده به ک که وتهی: "الحریصُ خائبٌ خاسرٌ" به وینه ی په ندیك ده ماوده می پین ده کریت.

به ئی، ئهو هۆکارانه ی که مرۆف به رهو دنیا هان ده ده ن، گه لێ زۆرن. په کیک له وانه "ده روونی به دخواز" ه که له هه موو مرۆفیکدا هه یه. په کیک تر "هه وای و ئاره زووه کان و هه ست و شه ی تانی دوژمن" ه. سه ره پای "هه و پئی خراپی وه ک تو"، و، سه ره یاری "تانی شیرین و به له زه تی خیرا و حازری دنیا"، و، جگه له مانه ش له و بانگه واز کاره زۆر و زه به ندانه ی تر که خه لکی بۆ لای دنیا بانگ ده که ن.

به لام بانگه واز کارانی ئهو دنیا ی هه می شه یی و پهنمای ی کارانی ژبانی هه تا هه تایی تابلیتی که من.

جا ئه گه به ئه ندازه ی یه ک دانه گه ر دیله غیره ت و جو امیریت به رامهر به م نه ته وه به تیدا به و، له لافی خۆ به خه تکردن و فیدا کاریدا راست ده که یه ت، ئه وای ده ستی یار مه تی بۆ ئهو که سه که مانه درێژ بکه، ئه وانه ی که خه لکی بۆ ژبانی هه می شه یی و نه به را وه ی ئهو دنیا بانگ ده که ن. خۆ ئه گه یاریده ی لای نه زۆره که به ده یه ت و ده می ئهو بانگه واز کاره که مانه به سه یه ت، ئه وای باش بزان ه که به م کاره ت ده یه ت به هاو ده م و هاو کاری شه ی تان، که چه په لهرین هاو پئی و خراپترین هاو ده مه.

لایا تو پینت وایه که هه ژاری ئیمه ئه بنجای زو هدی لایینی پان هی ته مه لیی وازه ی نه له دنیا؟

له م گو مانه تدا گه لێ به هه له دا چو یه ت! نایینیت "مه جووس" و "به ره می" په کانی چین و هیندستان و، "ره ش پسته کان" ی ئه فریقا و، گه له

ژێردەستەکانی تری هاوچەشنیان، لەوانەی کەوتوونەتە ژێر چەبۆکی زەبر و زەنگی ئەوروپاوە، گەلێ لە ئێمە هەژارتەن؟

تایا نابینیت هەر تەنھا ئەوەندە نەبی کە هۆی مان و نەمردن و مایەیی بژێو بێت هیچی تر بە دەستی موسلمانانەو نامینیت و، سەرچەمی دەستکەوت و داھاتەکانی تریان تێکرا کافرانی ستەمکاری ئەوروپا زەوتی دەکەن، یان موناڤیقانی ئاسیا - بە فرتوفیل و پیلانی چەپەل - دەیدزن و لە دەستی موسلمانان دەری دەهێنن؟!

خۆ ئەگەر مەبەستیشتان لە بەرھەپێشکردنی زۆرەملیی موسلمانان بەرھە "مەدەنییەتی دەنییەت" (واتە بێ میم) ئاسانکردنی کاری بەرپۆوەبردن و سەقامگیربوونی یاسا و باڵا ڕاکیشانی پێسا و ئاسایش بێت، ئەوا هەلەیه کی گەلێ مەزن دەکەن و بەم ڕەفتارەتان ئەم نەتەویە بەرھە هەلدیری پێیه کی هەلەتی سەخت و بێ کەلک ڕاڤێچ دەکەن. چونکە بەرپۆوەبردنی سەد کەسی فاسقی بەدەرپۆشت لەوانەی کە گومان لە بیروباوەڕیاندا هەیه، هەروەھا چەسپاندنی ئاسایش و پێسا لەناو ئەو جۆرە کەسانەدا، گەلێ سەخت و دژوارترە لە بەرپۆوەبردنی هەزار کەسی خواوەن تەقوای خواناس و، بلاو کردنەوی ئاسایش لە نیوانیاندا.

جا لەسەر بناغەی ئەمانەی باس کران، دەبێ بزانرێت کە: موسلمانان هەر گیز پێوستان بەو نەوێ بەرھە هەلەپە کاری ھان بدەن و دەستان لە داوینی شەھە کی قەلبی دنیا گیر بکەن.

بەم شیوازە هەر گیزاو هەر گیز پێشکەوتن نایەتەدی و پێسا و ئاسایش بەر قەرار نایێت. بەلکۆ ئەوان پێوستان بەوێ کە هەول و کۆششیان ڕێک بخەن و، متمانە بە یە کەری لە نیوانیاندا بلاو بکەنەو، و، ھۆکارەکانی ھاوکاری نیوانیان ئاسان بکەن. ئەم ئەنجامانەش بەو دێنەدی کە شوێن

فهرمانه خاوین و پیروزه کانی نایین بکهون و، له سه‌ری به‌رده‌وام و سوور و دامه‌زراو بن. هاو‌دهم له گه‌ل ده‌ست گرتندا به ته‌قوای خوای گه‌وره‌وه و، کار کردنیان ته‌نها له پیناوی ره‌زامه‌نلایی نه‌ودا.

یادخه‌ره‌وه‌ی هه‌شتم

ئه‌ی نه‌و که‌سه‌ی په‌ی به‌و له‌زه‌ت و به‌خته‌وه‌ری به‌نابات که له هه‌ول و کار کردندا هه‌ن! ئه‌ی ته‌مه‌لی ته‌وه‌زل!
پزانه که:

خواوه‌ندی حه‌ق و مه‌زن، له‌به‌ر که‌مالی به‌خشنده‌یی خزی، هه‌ر له دووتوبی خزمه‌ت کردندا پاداشتی نه‌و خزمه‌ته‌و، له نینوان کار و کوششدا قازانج و ده‌ستکه‌وتی نه‌و کار و کوششی داناوه.

له‌به‌ر نه‌مه‌یه که هه‌موو بوونه‌وه‌ران به‌ بی گیانه‌کانیشه‌وه - له سۆنگه‌یه‌کی تایه‌تی‌یه‌وه - له کاتی نه‌بج‌مادانی کار و فرمانه‌ تایه‌تی‌یه‌که‌ماندا به‌چه‌شنه له‌زه‌تیکی تایه‌تی و شه‌وق و تامه‌زویی که‌ی ته‌واوه‌وه گوپ‌په‌له‌یی نه‌و فهرمانه‌ په‌روم‌دگاری‌یه‌انه ده‌که‌ن که‌ پینان ده‌وترنت: "الأوامر التکونیه". نه‌وه‌تا هه‌موو شتی‌ک هه‌ر له هه‌نگ و میرووله و بالنده‌وه، هه‌تا ده‌گاته‌ مانگ و خۆر، هه‌ره‌یه‌ که‌مان به‌ چیژ و له‌زه‌تیکی ته‌واوه‌تی‌یه‌وه بۆ نه‌بج‌مادانی نه‌ر که‌ی سه‌رشانی تیده‌ کوشیت و لێ ده‌په‌رت.

واته له‌ناو خودی فهرمانه‌ه‌رداری بوونه‌وه‌رانداندا "له‌زه‌ت" هه‌یه. چونکه نه‌و بوونه‌وه‌رانه به‌و په‌ری پنه‌کۆینکی‌یه‌وه نه‌ر که‌ی سه‌رشانیان جیبه‌جی ده‌که‌ن، هه‌رچه‌نده‌ش نافامن چ کارێک ده‌که‌ن و په‌ی به‌ نه‌بج‌می ئیشه‌ که‌مان نابهن!

نه‌گه‌ر ده‌لێیت: بوونی له‌زه‌ت له‌ زینده‌وه‌رانداندا شتی‌که‌ پنی تیده‌چییت، ئه‌ی چۆن ده‌کرێ شه‌وق و له‌زه‌ت له‌ بی گیانه‌کاندا بێیت؟

لە وەلامدا دەلێن: بێ گیانه كان داخوازی: "شەرەفمەندی" و "پلە" و "كەمال" و "جوانی" و "پەكۆپەنکی" ن كە تیاپاندا بێت. تەنانەت ئەوان بە دواى هەموو یەكێك لەو شانەدا دەگەڕێن تا بە دەستیان بپێن. ئەمەش ئەك لە پێناوی خۆپاندا، بەلكو لە پێناوی دەرخیستی ئەو ناوێ جوانانەى خوای گموره كە تیاپاندا دەدرهوشێنەوه.

لەبەر ئەوه، بێ گیانه كانیش لە دەمى جێبەجێ كردنى فرمانبەرى یە سروشتى یەكانى سەرشانیاندا "پروونی" و "بەرزى" بە دەست دەهێنن. چونكە لە كاتى ئەنجامدانى كار و فرمانە كانیاندا وەكو چەند ئاوی ئەمەى كى تیشك دەرهوهى درهوشانەوهى ناوێ كانى خواوەندی "نور الانوار" یان لێ دێت.

با دۆزێ ئاویك یان پارچە شووشەبەك بە نمونە بپێنێنەوه. ئەوێ تا هەریەك لەم دوانە هەرچەند لە خۆیدا بێ نەرخ و تارێكە، بەلام ئەگەر بە دڵە خاوەنێكەى پروو بکاتە خۆر، یەكسەر دەبێت بە جۆرە عەرشیك بۆ خۆر و بە پروو یەكێ گەش و پروو نەوه بۆت دەروانی.

هەموو گەردێلە كان و گشت بوونەوه ران، وەك ئەم نمونەى وە، ئەو پروو وە كە ئەركى "ئاوی ئەمەى تیشك دەرهوهى درهوشانەوهى ناوێ جوانە كانى خواوەندی جوان و خاوەن كەمالى پەها" ئەنجام دەدەن.

ئەوان - لەم كاتەدا - پلەمە كى لەو پەرى پلەندى و بەرزیدا بە دەست دەهێنن كە تابلێتێت ئاشكرا و پرووناكە. چونكە ئەو دۆزێ ئاوە یان ئەو پارچە شووشەمە لە نزمایى خاموشى و تارێكى یەوه بەرەو لوتكەى دەر كەوتن و پرووناكبوونەوه بەرز دەبنەوه.

لەبەر ئەوه، دەتوانیت بوترێ: "مادەم بوونەوه ران پلەمە كى نوورانى و بەرز لە ئەنجامدانى ئەركى ئەستێپاندا بە دەست دەهێنن، ئەوا بەو پەرى لەزەت و چێژەوه فرمانبەرى یەكانى ئەستێپان ئەنجام دەدەن".

ئىنجا دەبنى بزانين كە لەزەت چەشتى ئەمانە لە كارە كانيان شتىكى مومكىنە گەر ئەو بوونەوەرە بەشىكى لە "زىانى گشتى" دا بىيت. باشترين بەلگە لەسەر بوونى لەزەت لە دوو توپى فەرمانبەرى يە كە ياندا، ئەمەى خوارەو ەپە:

سەرنج لە كار و ئەركى ئەندام و ەستە كانت بەدە، دەبينىت ەسەر كام لەوانە كە لە پىناوى مانەوەى "كەس" يان "جۆرى مەزۇف" دا ئەركە كانی سەرشانى پادە پەربىت، چەندىن تام و لەزەتى جۆراو جۆرى دەست دەكەوئىت. بەلكو خودى ئەو فەرمانبەرى و كار و ئەركانەش وەك جۆرە لەزەتێك وان سەبارەت بەو ئەندامە. لەوێش زياتر، وازەينان لە فەرمانبەردارى و دەست ەلگرتن لە كار و كۆشش، ئازارێكى بەسوێى ئەو ئەندامە دەدات.

جگە لەمەش، بەلگەى كى تری پروون ەپە، دەبينىت "كە ئەشیر" لە پىش خۇیدا خەمى مەشكە كان دەخوات، ئەو ەتا رۆزى يەكەى خۆى - كە برىتىن لەو دان و دەنكە دانەو پلانەى دەپانچىتەو - بەجىيان دەهیلایت بۆ مەشكە كان و خۆى ناهاخوات، كاتێكىش كە ئەم ئەركە جىبەجى دەكات لەو پەرى شەوق و شانازى و لوتكەى لەزەتدا بەدى دەكرىت! كەواتە چىژێك لەو خزمەتدا ەپە كە لە چاوتام و لەزەتى خودى خواردنە كە گەلنى مەزنر و زەادترە!

ەمان شت لەناو ئەو مەشكەكانەدا دەبينىت كە سەپەرشتى جووجەلە كانيان دەكن، ئەو ەتا لە برىى خۆى خەمى ئەوان دەخوات و لە پىناوى جووجەلە كانیدا خۆى بە برىتى دەهیلایتەو. تەنانەت لە پىناوى ئەواندا خۇپىش بەخت دەكات و بۆ پارىزگارى و درىلە كانی، ەپەش بۆ سەر ئەو سەگانەش دەبات كە پەلامارى جووجەلە كانی دەدەن!

كهواته ئه وه له زه ته ی له خزمه تگردندا هه به، له سه رووی هه موو
شتیكه وه به، به را دهیهك كه له چاو تایی بر سیتیدا گه لنی به تین و به هیژ تره و،
ئازاری مردنیشی له پیناودا هه لده بژیریت. نایینیت دایكانی زینده وه را ن
ئه وه پری له زه ت له پاریز گاری كردنی ییچو وه كانیان ده چیژن هه تا ئه وه
ییچو وانه بچووك بن، به لām هه ر ئه وه نده ی گه و ره ده بن، ئه ر کی سه ر شانی
دایكیان ته واه ده ییت و له زه ته كه شی ده پیتسه وه و، هه ر ئه وه دایكه له وه
ییچو وانه ی خوی ده دات كه پینتر چاو دیری ده كردن! ته نانه ت هه ندی جار
"دان" پشیان لنی ده فرینیت!

ئهم یاسا خواییه، له مرؤفدا نه ییت له هه موو زینده وه را ندا ده ست به کاره.
به لām له مرؤفدا تا را دهیهك ئه ر کی دایك هه ر به ر ده واه ده ییت.
ئنجاله به ر ئه وه ش كه "لاوازی" و "كۆله واری" به درێژی زیان
ها و ده می مرؤفن، ئه واه مرؤف هه ندی لایه نی منالیتی هه ر تیدا ده میینیت،
كهواته هه میشه پینوستی به شه فقه ت و میهره بانی به.

بهم جۆره، سه ربجی نیرینه ی هه موو زینده وه را ن بده، وهك سه ربجته له
كه ته شیر دا. هه روه ها له گشت دایكانیش ورد به ره وه، وهك له مریشك ورد
برووتسه وه. ئنجا تینگه كه چۆن ئه وه زینده وه ره له پیناوی خوی و كه مالی
زاتی خودی خۆیدا نی به کاتئ ئه وه کار مه ندی به ی ته ستۆی ته بجام ده دات،
چونكه - گه ر پینوست ییت - خزیشی به خت ده کات. به لکو ئه وه ئه ر كه ی
سه ر شانی له پیناوی ئه وه نیعمه ت به خشه میهره بان و به دیه پینه ره مه ز نه دا
جیه جئ ده کات كه له وه فره مانبه ری به دا خستوو په تیه کار.

ئه وه به دیه پینه ره ش - به میهره بانی فراوانی خوی - له زه ت و چیژنکی له
نیوان خزمه ت و فره مانبه ری به كه دا بۆ دانا وه.

جگه له مه، به لگمه کی تریش له سهر له وهی که پاداشت له دوو توئی خودی کار و کوششدا هیه، له وهیه که پروه که کان به چه شنیکي له وتو گوپز ایه لیبی فرمانه کانی به دهبینه ری مدزنیان ده کهن که واهه ست بکرنیت شوق و له زهت لهو کاره پاندا بییت! چونکه لهو بون و بهرامه عهترین و دلگیرانه ی پخشسی ده کهن و، لهو نارایشته ناوازانسه ی خویانی پی ده پازینه وه و سهرنجی بینه رانی پی ده بزوینن و لهو فیداکاری و خو بهخت کردنامهش که تا دوا هه ناسه پان له پیناوی گول و بهره کانیاندا پینشکه شی ده کهن.. هه موو له مانه، بۆ کهسانی ژیر و بیدار پاده گه یه نن که:

(پروه که کان له گوپز ایه لی کردنی فرمانه کاندا له زه تیک ده چیژن که له سهرووی هه موو چیژ و له زه تیکه وهیه).

ئاپا نایینیت دره ختی "گوپزی هیند" و "هه نجیر" به زمانی حالیان له گه بنجینه ی میهره بانی خوی گه و ره داوای چ شیرینکی پوخت و خاوین ده کهن و ئنجا لیبی وهرده گرن و پاشان ده رخواوردی بهره که ی خویانی ده ده ن، که چی له قور به و لاوه هیچی تر ده رخواوردی خویان ناده ن!؟

پان دره ختی هه نار نایینیت شه به تیکي پوخت به بهره که ی ده دات که خوی پهره ردگاری پی به خشیوه، به لام بۆ خوی به شه به تی لایونکی لیل قه ناعت ده کات؟

پاشان نه که هه ر له م دره ختانه دا، ته نانه ت له دانه و پله کانیشدا له م راستی به ده بیینیت، چونکه به و پنه ی تاسه مه نلبی که سیکي به ند کراو بۆ ژمانی سه ره به ستی، دانه و پله کانیش تاسه به کی ئاوا مه زن بۆ گولکردن ده رده خه ن.

جا له پروانگه ی له م نه پنی به ی که له بو نه وه راندا ده ست به کاره و پی ده وتریت: "سنة الله" و، به پی له م ده ستوره مه زنه، حالی مرؤفی بی کاری ته مه لی پراکشای ناو پینخه فی پالده انه وه، گه لی له هی مرؤفی هه ولده ری

کۆلنه دهه پریشانره و سنگیشی زۆر له و تهنگره! چونکه بابای بێ کار
همیشه سکالا له دهست ته مهنی خزی ده رده پرت و ده به ویت به گالته و
خبرالنی بگوزهرنت.

به لام ههولدهه کۆلنه دهه هه رده له شوکرانه بۆری و سوپاسگوزاری
خوی گموره دایه و نایه ویت ته مهنی به خۆرایمی له دهست دهه بچیت. هه
له بهر له وه شه که وتهی: (المستريح العاقلُ شاکٌ مِنْ عمره، و السّاعي المجدُّ
شاکرٌ)^(۱) بوه به دهستوورینکی گشتی له ژياندا و، له و ته مهنش که ده لیت:
"حهوانه وه له چه شتی زه حمه تدا و زه حمه تیش له حهوانه وه دایه" وه که
ئامۆزگاری و په ندیک ده ماوده می بێ ده کریت.

به لێ، ته گهر به وردی سه رنجی بێ گیانه کان (الجمادات) به ریت، به
روونی له و یاسا خواییه ده رده که ویت. چونکه له و بێ گیانانی که توانا و
لێهاتیان به ته وای ده رنه که وتوو و له م پروه وه به ناته وای ماونه ته وه، به
گورجو گۆلی تیده کۆشن و ته قالایه کی مه زن ده دن تا کو له دۆخی
هیز (القوة) دهه بچن و بۆنه دۆخی کار (الفعل) وه^(۲).

له وان له و چه شنه کاتانه دا بارینکی وه هایان لێ ده بیه ریت ئاماژه ده کات
بۆ له وه ی که: له و بێ گیانانه - به پێی له و یاسا خواییه - له ته بجمادانی له و
ئه رکه سه روشتی و ئالو گۆرهدا شه و ق و چێژ و له زه تیان ده ست ده که ویت.

(۱) واته: له و که سه ی ده ستی به تاله و له حهوانه وه دایه، همیشه سکالا له ده ست ته مهنی خزی
ده کات.. به لام له و که سه ی له ههول و تیکۆشان و لێهاتدایه، همیشه شوکرانه بۆره. (وهه رگێه)
(۲) هیز و کار (القوة والفعل) دوو زاره و ی زانستی مه تهیقن. له سه ی خواره وه ئه و نه به که به
پروو نکرده وه ی هه ر دوو که یان:

ده تروانه ت سه به ره ت به تۆی هه ر دره ختیک بلیت: له مه دره خته! واته له هیز و توانیدا هه به
بیه ت به دره خت، جا پێش له وه ی بیه ت، دره خته و له دۆخی هیزدا (شجر بالقوة) به لام کاتی که
پرو به دره ختیک به ره سه ته، له و پۆشتوو ته دۆخی کار وه (شجر بالفعل). (وهه رگێه)

جا ئەو یی گیانه ئە گەر بەشی لە ژبانی گشتیدا بپێت ئەوا ئەو شەوقە هی خۆپەتی، دەنا هی ئەو کەسەپە کە نوێنەر و سەرپرشتیکاری ئەو.

تەنانەت لە سەر بناغەی ئەم راستی بە دەتوانرێت بوترێی کە: "ئاو" ی شل و ڕەوان کاتی فەرمانی "بەستن" ی دەدرێتی، ئەوەندە بە گورجی و چوستی و شەوقەو جێبەجێی دەکات، ئاسنیش پەراش پەراش دەکات.. ئەوەتا هەر ئەوەندە سارد و سەری و پلە کانی بەستنی ئاو فەرمانیکی خوای گەورە بە ئاوێکی ئاو دەفرێکی ئاسنین ڕادەگەیەنن، ئەو ئاو هێندە بە توندی و چوستی و شەوقەو فەرمانە کە ڕادەپەرنێت کە دەفرە ئاسنێنە کە دەشکێنێت و جێی خۆی دەکاتەو و دەپێت بە سەھۆل!

هەرچی جموجوولی ئاو گەردوون هەن، هەموویان لە سەر ئەمە قیاس بکە، هەر لە خۆرە کانەو لە سوور گە کانیاندا تا دەگاتە سوورپانەو و خولانەو و لەرینەو (عاشقانە و مەولەوی ئاسای) ^(۱) گەردیلە کان. هەموو شتێک بە پێی یاسای قەدەری خوا ڕەفتار دەنوێنێت و، بە فەرمانی تە کوینی دەرچووی دەستی توانستی خوای گەورەش (کە زانست و فەرمان و وێستی خوا دەگرێتەو) دێتە بوون. بە ڕادەبەک کە هەموو گەردیلە و بوونەو و زیندەو و ڕێک وەک سەر بازی سوپا وایە؛ پەموەندی و کاری جیا جیا و جۆر و جۆری لە گەل بەک بە یەکی فەرمانگە کانی سوپا کەیدا هەبە.

بۆ ئێوە: ئەو گەردیلەبەیی و الە چاوتدا، پەموەندی بە هەموو خانە و دەمارە کانی چاوەو لە ڕووی مەژفدا و بە خوێنەر و خوێنەرە کانی

(۱) نووسەر لێرەدا جموجوولە کانی بوونەو و ئاو گەردوون بە جەزبە و حال لێهاتی مۆریدی تەریقەتی مەولەوی "مولانا جەلالەددینی ڕۆمی" دەشۆبێتی، کە بە دەوری خۆیدا دەخولێتەو، لە هەمان کاتێشدا بە دەوری ئەلقەیی زیکرە کەیدا دەسووڕێتەو. (وەرگێڕ)

لەشەو ەمە. ەسەر لەسەر بناغەى ئەم پەيوەندىيانەشە كە كار و فەرمانبەرى و چالاكىيەكى ديارى كراوى بۆ دادەنرێت و، لە پروناكىي ئەم پەيوەندىيانەو ەبە كە چەندین سوود و بەرژەو ەندى بەر ەم دەهينيت.

بەم جۆرە، ەمموو شتيكى نار بوونەو ەر بۆ خۆت ليكبدەو ە.

لەسەر ئەم بناغەبە، ەس شتيك لە بوونەو ەردايە، لە دوو لایەنەو، شايبەتى لەسەر "پيوستىي بوون"ى خواى گەورەى خواەنى توانستى پەها دەدات:

لایەنى يەكەم: پاپەراندن و ئەنجامدانى ئەو كارانەى كە ەزاران جار لە وزەى خۆى زياتر، لە كاتيكدا كە ئەو بوونەو ەرە بۆ خۆى لە ئەنجامدانى كارى وادا گەلى كۆلەوار و دەستەوسانە.

لایەنى دوو ەم: تەبابى جموجوولەكانى لەگەل ئەو دەستوررانەى كە پيساى جيهان پێكدەخەن و، گونجاوبى كارەكانى لەگەل ئەو پاسايانەى كە ەاوسەنگىي بوونەو ەران پراگير و بەردەوام دەكەن.

جا ئەو بوونەو ەرە لەم پووەو ە و بەم تەبابى و گونجاوبىيەى، شايبەتى لەسەر بوونى ئەو خواو ەندە زانا و بەتوانايە دەدات. چونكە بێ گيانىكى و ەك "گەردىلە" يان ميروويەكى و ەك "ەنگ" ەس گيز سەر لە پيسا و ەاوسەنگى دەركاكت كە دوو مەسەلەى ورد و گرنگى نار "كتيابى موبين"ن^(۱) (كە برىتىيە لە توانستى خواى گەورە) چونكە گەردىلە و ەنگ لە كۆئ دەتوانن ئەو كتيبە بخويننەو ە كە لە دەستى ئەو كەسەدايە دەفەر مۆئ:

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجِلِّ لِلْكِتَابِ﴾ (الانباء: ۱۰۴) ۱۹

(۱) مامۇستا نوورسى لە پێشەكى مەبەستى دوو ەمى وتەى "سى ەم"دا بۆ چوون و نېگەشتنى خۆى لە: "تھامى موبين" و "كتيابى موبين" پوون كەردو ەتەو ە. پەوانە كتيبى (وتەكان ل ۸۱۹-۸۲۰). (و ەرگېن)

کەس ناتوانیت دەست بە پرووی ئەم شایەتی یەوە بنیت کە گەردیلە دەیدات، مەگەر یە کێک بە نەقامی و ھەرزەییەکی لەپارە بەدەرەو لەو گومانەدا بنیت کە ئەم گەردیلە بە یان ئەو ھەنگە خواوەنی چاوەنکی تیژی و ھەھایە بتوانیت پیتە وردە کانی ناو "کیتابی موپین" بخوینیتەو!

بەلێ، بەدیهنەری دانا دەستور و فرمانە کانی "کیتابی موپین" بەو پەری جوانی و پوختی و کورتی، لە دوو تونی لەزەت و پێوستی یەکی تایبەتی ئەو شتەدا دادەنیت. جا ئەگەر ھەر شتێک بە پیتی ئەو لەزەت و پێوستی یە تایبەتی یەکی خۆی کارێکی ئەنجام دا، ئەوا - بێ ئەو ی بە خۆی بزانیت - فرمانە کانی ئەو کیتابی موپینە جێبەجێ کردووە.

بۆ نمونە: سەیری "میشولە" بکە، دەبینیت ھاو دەم لە گەڵ لەدا بکھون و ھاتنیدا بۆ دنیا یە کسەر لە ماله کە ی دەردەچیت و ھێرش بۆ سەر دەموچاوی مرۆف دەبات و بە گۆچانە درێژ و لمۆزە بارێکە کە ی، سەرو سیمای ئادەمیزاد دادەگرێتەو و شلە زیندەیی (سائل حیوی) بە کە ی^(۱) دەتەقینیتەو و تا دەتوانیت لێی ھەلە مژیت. ئنجا لەم ھێرش و پەلامار دانەشدا کارامەییەکی یە کجار ناوازی سەربازی یانە دەنوینیت.

ئایا کێ ئەم کارامەییە ناوازی و، پیلانە وردە جەنگی یانە و، وردە کاری و لێزانینە ی لە تەقاندنەو ی خوینی مرۆفدا فێری ئەم بەدیهنراوە تازە بۆ دنیا ھاتووە کرد کە ھیچ مەشق و ئەزموونێکی زووتری بە خۆیەو نەدیووە؟ لە کوێ ئەم زانیاری یانە ی بەدەست ھینا؟

منی سەعیدی ھەزار دان بەو دا دەنیم کە ئەگەر من بوو مایە لە بریی ئەو، مەگەر دوا ی چەندین تاقیکردنەو ی دوور و درێژ و، دەرس و ئامۆژگاری

یهك له دواى یهك و ماوهی زوړ و درېوخایه نهبویه هر گیز فیږی لهو پلان و کارامه ییه سهر بازی و هیرش و په لامار و ورده کاری یانه نه ده بووم له دهرهینانی لهو شله مهنی په ی جهسته ی مرؤفدا!

بؤ خوت "ههنگ" ی ئیلهم کراو و، جالجالؤ که و، بولبول - که به جزړنکی ناوازه ی رهنګین هیلانه که ی ده ته نیت - بهم پڼوره لیک بدهره وه. ته نانه ت ده توانیت پروه کیش قیاس بکمه ته سهر گیانداران.

بهلنی، خوی گهروه ی شکومه ندی خاوه نی سه خاوه نی رها و بی سنوړ "کارتینکی پیناس" ی به ده ستی هموو په کیك له زینده وهران سپاردوه. هموو په کیك لهو کار تانهش به پڼووسی "له زهت" و مهره که بی "پڼوستی" نوو سراونه توه و، خوی گهروه بهرنامه ی فرمانه ته کوینی په کانی خوی و، پڼوستی فرمانه بری و کاروباره کانی هموو په کیك لهو زینده وهرانه ی له کارت ی پیناسی لهودا تومار کردوه.

که واته خاوپنی بؤ لهو خواوه ونده دانا و شکومه نده ی که بهم جزړه هموو ده ستوره کانی "کیتابی موبین" ی تاییه ت به "ههنگ" ی لهو کارت ی پیناسه بچوو که و له سهری ههنگدا نووسیوه و توماری کردوه و کردوو په تی به کللی له زه تینکی تاییه تی ههنگ که همیشه له کار و کوششدا به، تاکو ههنگ - بهو کللیه - پیناسه که ی ناو میشکی بکاته وه و بهرنامه ی کاره کانی خوی تندا بخوښته وه و په ی به ئر که کانی سهرشانی بهات و، به پنی لهو بهرنامه به هول و تعقالات و، په کیك لهو دانایانه بختا پروو که له نایه تی:

﴿وَاَوْحٰی رَبُّكَ اِلَی التَّحْلِی﴾ دا (النحل: ۶۸) جهم کراون!

ده سا هی لهو که سه ی که هم یادخهروه ی هه شتمه ده خوښته وه یان

ده پیستی!

ته گهر به پراستی و ته وای لیبی تیگه پشتوویت، ته واله نهینی به کی:
﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (الأعراف: ۱۵۶) گه پشتوویت ..

"پهی" ت به به کیك له پراستی به کانی: ﴿وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ (الإسراء: ۴۴) بردووه ..

به به کیك له ده ستوروه کانی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (یس: ۸۲) شاد پرویت ..

مه سه له به کی ورد و ناسکی نیوان مه سه له کانی: ﴿فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (یس: ۸۳) فیر پرویت!

یاد خه ره وهی نزهه م

بزانه که:

"پنځه مبه ریتی" ی ناو گروزی مرؤف: پوخته ی هه رچی خیر و، بناغه و
کا کله ی هه موو که مالنیکه ..

هه روه ها "لایینی حق و پراسته قینه" ش (یسلام): پیرستی گشت
به ختمه وهی به ک ..

"ئیمان" یش: جوانی پاك و خاوتنی دوور له هه موو خخته به که.

جا ماده م جوانی به کی پر شنگداری دره خشان و، پښتانه به کی بهرز و
فراوان و، حه فیکي ناشکرا و، که مالنیکي زور له م جیهانه دا ده پیرن، ته واه
پرونی و به لگه نه ویستی ده زانریت که: هه رچی حق و پراستی هه به، تیگراله
لای پښپه وی "پنځه مبه ریتی" و، له ناو ده ستی "پنځه مبه ران" دا - درو دیان
له سه ریئت - کز بوونه ته وه. گو مپرای و، شه پ و، زیانیش له لای
نه پاره کانیا ن.

ئەگەر دەتەوێت ئەمەت بۆ دەربەگەوت ئەوا سەیریکی بەك لە هەزاری ئەو
ئەووانە بەك - كە هەر هەموویان - جوانی بەكانی ئەو "بەندایەتی" بە دەنۆین
كە پێغەمبەری ئازیز ﷺ بۆ گرووی مروفی هێناوە.
ئەوونە كەش ئەمەبە:

پێغەمبەر ﷺ لە نوێژی جەماعەت و، جومعە و، جەژنە كاندا "دل"ی
بە كێشەستان بە "خواپەرستی" بە كەدەخات و، "زمان"ی هەمووشیان لە سەر
"بەك وشە" كۆدە كاتەو، بە پادەبەك كە گرووی مروف بە: (نزا و دەنگی
چەندەها دل و زمانی بێ سنور) و بە: (هاوکاری و پشتگیری بەك)
كارێك دەكەن كە شایستەیی ئەو بە پوو بە پروی فەرماشتی پەرستراوی
راستەقینەیی خۆیان رابوو سەن، بە چەشنێ كە هەر هەموویان پێكەو بە رامبەر
"مەزنیی خواپەستی"ی پەرستراوی راستەقینەیان "بەندایەتی" بەكی بە كجار
فراوان"ی ئەوتۆ دەنۆین كە دەتێی خودی "گۆی زەوی" خۆپەتی ئەو
زەكرەیی لە زار دەردەچێت و، ئەو نزا و دوعایە دەكات و، بە گشت
سووچ و هەرئەم و ناوچە و مەلەبەندەكانیەو نوێز بۆ خوای گەورەیی خۆی
بە جێ دەهێنێت و، گۆرپەبەتیی ئەو فەرمانە دەبێت كە بە شكۆداری و
مەزنیی ئەو لە سەر ووی هەر حەوت ئاسمانە كانەو هاتوو و دەفەرموئ:

﴿وَأَقِمْو الصَّلَاةَ﴾ (البقرة: ۱۱۰)

ئەم مروفەیی كە لە خۆیدا بەدیهێنراویكی لاوازی بچوو كی چەشنی
گەردیلەیی كی نێوان ئەم جیهانەبە، كەچی بەم بەكگرتەیی و، لە پروی
مەزنیی بەندایەتی بەكەبەو بۆ خوای گەورە، پلەیی: "بەندەیی
خۆشویستراو"ی بەدیهێنەری ئاسمان و زەوی و، پایەیی: "جێنشینی" و
"پادشایی" لە زەویدا بەدەست هێناوە و بۆو بە فەرماندەیی گشت
زێندەوهران و ئامانج و ئەنجامی بەدیهێنانی هەموو پوونەوهران.

خو ته گهر دهنگی هو "ته کبیرانهی" که پاش نوپوه کان به تاییهت نوپوژی جهژن له زاری سهدان ایمانداره وه درده چیت، وهك له جیهانی "غیب" دا په کیان گرتووه، ئاوه هاش له جیهانی ئاشکرا و بیراودا به یهك دهنگ دهربررین و په کبیرن، ئایا هو دهنگه په کسان ناپیت به دهنگی "الله اکبر" پک که گوی زهوی ییلت و به نه ندازهی مه زینی قه باره کهی خوی دهری بریت؟ هو گوی زهوی یه که هویش - بؤ خوی - وهك مرؤفیکسی زه به لاهی په کجار مه زنی لنی هاتووه؟

چونکه به په کگرتنی دهنگی ته کبیری په کتاپه رستانی سر پروی زهوی له یهك کاتدا، دهنگی "الله اکبر" یکی وا مه زن پینکدیت که ده لنی له زاری گوی زهوی خو په وه درده چیت! ته نانهت له نوپوژی جهژندا هو دهنگه هینده گهر موگورپی و مه زنی ده نو پیت که به چه شنی بو ومه لهرزه گوی زهوی ده له رینته وه! چونکه به "الله اکبر" وتنی جیهانی ئیسلامی، هه موو ناوچه و هه رینیکی گوی زه ویش "الله اکبر" ده لیت و به ته سیحات و زیکری هوانیش، ته سیحات و زیکری خوی گه وره ده کات!

هو هتا نه میس به "دل" ی که عبهی پیروزی - که قیلهی جیهانی ئیسلامه - وهك مرؤف نییهت ده هینیت و، به "زمان" ی عه ره فمش - که له ده می مه که کهی پیرو زدا به - "الله اکبر" دو وپات ده کاته وه. زایه لهی دهنگی هم ته کبیرانهش، وه کو زایه لهی بن سنووری یهك وشه ی "الله اکبر" که له یهك زاره وه در به چیت، ئاوا له هوای ته شکه وتی ناو ده می گشت ایماندارانی به رش و بلاوی جیهاندا، به چه شنیکی بن سنوور شه پؤل ده دات. به لکو زایه لهی دهنگی ته کبیر و زیکره کانی هو ان له هه موو شوینیکی ئاسمانه کان و جیهانه کانی به رزه خیشدا - به هه مان جوړ - له شه پؤل و ده نگدانه وه دان!

کەواتە سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواپەیی کە ئەم گۆی زەوی پەیی کردووه بە بەندهی سوژدە بەر بۆ خۆی و، بە تەرزێکی وەهاش ئامادەیی کردووه کە بێت بە سوژدە گا و مزگوتی پەرستکارانی و پیشکە و لانەیی بەدیھێنراوانی. ئنجا بە ژمارەیی گەردیلەکانی زەوی و بە ئەندازەیی بوونە وەرانیس سوپاسگوزاری و تەسبیحات بۆ ئەو خواوەندە پیشکەش دەکەین لەسەر ئەوێ کردووینی بە نەتەوێ ئەو پێخەبەرە بە پێزەیی ﷺ کە ئەم جۆرە پەرستشەیی فێر کردوین!

يادخەروەیی دەهەم

ئەیی سەعیدی بێ ئاگای گرفتاری پەڕێشان حالیی خۆی!
بزانە کە:

گەمەشێن بە نووری ناسینی خواوەندی حەق و.. بێینی درەوشانەوێکانی ئەو خواوەندە لەناو ئاوی ئەو نیشانەکانی خواپەتیی ئەودا و.. سەیر کردنی ئەو نوورە لە کونیلەیی بەلگەکانی پوونیهو، داخوای ئەوێ کە بە پەنجەیی پەخە ئەو نوورانە هەلە سەنگینیت کە بۆ دلت دێن و لە ژیریت دەردە کەون. هەر گێز ناییت بە دەستی دوودلی پەخەیان ئاراستە بکەیت.

کەواتە دەست بۆ گرنتی هیچ نوورێک درێژ نەکەیت کە لیت دەربکەوێت! بەلکو لەو چەشنە کاتانەدا بە تەواوی دەستبەرداری گشت هۆکارەکانی گومرایی بێ و، خۆت بەر تیشکی پرووناکیی ئەو نوورە بێ و، پرووی تی بکە. چونکە مەن بۆ خۆم بێنیم و بۆم دەر کەوت کە شایەت بەلگەکانی ناسینی خوای گەوره، سێ بەشن:

بەشێکیان: وەك ئاو وایە؛ دەبێریت و هەستی بێ دە کریت، بەلام بە پەنجە ناگیریت! سەبارەت بەم بەشەیان دەبێ بە تەواوی خۆت بەاوێتە ناوی و

دهست له ههموو ئەندێشەیهك دابشۆیت. جا مادەم ئەم بەشە وەك "ئاو" وایە و لە ئاو پەنجەدا ناوەستی و دادەچۆرێت و دەپوات، ئەوا بە پەنجەی پەنجە گرتن هەلی مەسەنگێنە، چونكە "ئاوی زیان" پازێ ناییت پەنجە بكات بە نیشته جێی خۆی!

بەشی دووهم: وەك "هەوا" وایە؛ هەستی پێ دەكرێت، بەلام نابیرێت و ناگیرێت! دەتۆیش پوو لە شنه و سرووی ئەو میهره بانێ بەكە و، خۆتی لە بەرامبەرەوه پابگرە و، بە "پوو" و "دەم" و "گیان" ت پوو بە پرووی پابوو هەستە. خۆ ئەگەر لە بریی ئەو "گیان" ت بەم بەشە بیوژنیتەوه، بچیت بە چاوی دوودلی و گومانەوه بۆ پروانیت و دەستی پەنجە بۆ درێژ بکەیت، ئەوا لە دەستت دەر باز دەییت و دەپوات، چونكە پازێ ناییت دەستی تۆ بكات بە مەلەند و مەزلێ خۆی!

بەشی سێهەم: وەك "پرووناکی" وایە؛ دەبیرێت، بەلام ناگیرێت! تۆیش لە بەرامبەر ئەم بەشەوه خۆت پابگرە و، بە بینایی "دل" و پروانینی "گیان" پوو بە پرووی پابوو هەستە و پرووی بینینی خۆتی ئاراستە بکە. ئنجا چاوه پروان بە. لەوانەیه ئەو لە خۆیەوه ییت بۆ لات، چونكە "پرووناکی" نە بە دەست دەگیرێت و نە دەشکەوێتە ئاو داوی پەنجە تۆوه، بەلكو تەنها بە نووری بینایی دل پراو دەكرێت. خۆ ئەگەر دەستیکی ماددی هەڵپەکاری بۆ درێژ بکەیت و تەوێت بە تەرازووی ماددی هەلی بەسەنگێنیت، دڵنیا بە کە هەرچەندەش ئەو نە کوژیتەوه بەلام لێت ون دەییت. چونكە "پرووناکی" ی ئاوا هەروەك پازێ ناییت "شتی ماددی" بەندی بكات و مل بۆ كۆت و زنجیر كەچ ناكات، پازیش ناییت "شتی چەر" ییت بە خاوەن و فەرماندە و سەرکردهی!

یادخه ره وهی یازدههم

سهیری پلهی میهره بانبی فراوان و شهفه قه تی مه زنی قورئانی پیروز بکه
بهرامهر جه ماوه ری عه وامه کان و، فرموو چاودیری قورئان بینه بۆ بهره
ساکار و پوانینه ساده و وردنه بینه کانی ئهوان..

سهیر بکه و بزانه چۆن ئهم قورئانه پیروژه هه میسه ئهو جۆره ئایه ته پروون و
ئاشکرایانه به چپری و زۆری دووپات ده کاته وه که به سهیر پرووی
ئاسمانه کان و زهوی یه وه به زهقی نووسراون و، ئهو پسته درشت و مه زانانه یان
پن ده خوینته وه که هه زۆر به ئاسانی ده خوینته وه، چه شنی: به دیهینانی
زهوی و ئاسمانه کان و، هینانه خواره وهی ئاو له بهرزایی ئاسمان و
زیندوو کردنه وهی زهوی و، ئایه ته کانی تری هاوچه شنی ئه مانه..

که چی به ده گهن نه ییت سه رنجی بینه ران بۆ ئهو پسته به چوو کانه
پاناکیشت که به وردی له ناو پسته گهوره کاندای نووسراون، تاکو
خویندنه وهی ئهو پیتانه یان به لاوه کارنکی دژوار نه ییت!

پاشان سهیری "توندو تۆلی" ی پروونکردنه وه کانی قورئانی پیروز و
"پهوانی" و "سروشتی" ی شیوازه که ی بکه، چۆن ئهو ئایه تانه به سهیر مرؤفدا
ده خوینته وه که توانستی خورای گهوره له ناو لاپه ره کانی بوونه وه راندا
نووسیونی، به پاده بهك که ده لئی قورئانی پیروز بهی ته له:

خویندنه وهی کتیب و پهسا کانی ناو گهردوون و..

کاروباره کانی به دیهینه ری نه خشه کیشتی ئهو گهردوونه و..

کاره سه رانسهر دانسته کانی خواوه ند له ناو گهردووندا!

ئه گه ده تهوینت ئه مهت بۆ ده ربکه وینت، ئه واه فرموو به دلکی بینه ری
پیدار گوئی له و فرماشته ی قورئانی پیروز پابه گره که ده فرموی:

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ (الباء: ۱) و..

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ﴾ (آل عمران: ۲۶) و..

ثایه ته کانی تری هاوچه شنیان.

یادخهره وهی دوازدهههم

تهی تهو خۆشه و یستانهم که گوئی لهم یادخهره وانه پاده گرن!

بزانن:

من هه ندی جار لالا نه وه کانی دلی خۆم ده نووسم که بۆ پهروه ردگاریان ده کهم، هه رچه ند ده بوو بشاررانا یه ته وه و نه نوو سرانا یه. چونکه له میهره بانیی خوای گه وه ئومیده وارم که کاتی مردن زمانیی پیده نگ کرد، گوفتاری نووسینه که مم له بریی زمانم لئی وه ره بگریئت.

به لئی، تۆ بهی زمانم لهم ته مه نه کور ته مدا هه موو گونا هه زۆره کائم ناگریته وه و فریایان نا که ویت. له بهر ته وه، ده مکر دنه وهی نووسینه چه سپاو و بهر ده وامه کهم ده توانیئت هه موو تهو گونا هانه به سه ر بکات و بیانگریته وه!

ته وه بوو سیازده سال پێش ئیستا و، له کاتی شله زانیکی مه زنی باری پزۆحی و گۆرانی پێکه نینی "سه عیدی کۆن" بۆ گریانی "سه عیدی نوئ" به بهر به یانی پیری له خهوی شهو گاری لاوی پێدار بوو مه وه و، لهم مونا جات و لالا نه وه بهم به عهره بی نووسی، که ته مه واتای هه ندیکه تی:

لهی پهروه ردگاری میهره بان و خوا وه ندی به خشندهم!

به هزی ته وهی کرده وهی خراپم هه لێژارد، ته مه ن و لاویم لده ست ده رچوو، تهو بهر مه مانه شیان که له ده ستمدا ماون، ته نهها گونا هه پزیش و تازاره کانیانه که مرۆف پسا و شه ره مزار ده که ن و زبانی پێ ده گه بهن و له

پئی لایە دەن و، چەند وەسوەسە بە ڪن مرۆف بێزار و دەستە پاچە و ڪۆلەوار دە ڪەن.

خۆ منیش بە بێن بۆم دەر ڪەوتوو ڪە بەو پەری پەلە و خێرا بێ و بێ هیچ لادان و وێستێکی خۆم و، بە چەشنی باوك و باپیران و خۆشەویستان و خزمان و هاوڕێیانم، لە دەرگای گۆزێك بۆمەتەو، ڪە خانەى تەنیا بێ لە پێگای هەمیشەیدا، بۆ لێكدانێ هەتا هەتایی لەم خانەى بە دنیایی دەزانم خانەى كى فانی و تیاچوو و، وەك بێنراو هەردەم لە ئاوا برون و ڪۆچكر دندایە، بە تايەت بۆ ئە كێكى وەك منى خاوەن ئەفسى بەدخوای غەددار و فێلباز.

دەسا ئەى پەرورەدگارى مېهرەبان و بەخشنەم!

بەم نزێكانە، دەبێم ڪەفنه كەم پۆشیو و پۆشتوو مەتە ناو تابووتە كەم و مائەوا بێم لە خۆشەویستانم ڪردوو و، پوو و دەرگای گۆزە كەم ڪەوتوو مەتە پئی. وا لە دەرگانی مېهرەبانی تۆدا دەلالەتەو و هاوار دە ڪەم:

الأمان.. الأمان.. يا حنان يا منان! لە خەجالەتیی بێ گۆنایی ڪردنت پزگارىم بە ڪە..

ناخ.. وا ڪەفنه كەم بە ئەستۆمەو و لەسەر قەبرە كەم پراوە ستاو و سەرم بۆ دەرگانی بەزەبێت بەرز دە ڪەمەو و، هانات بۆ دەهێنم و دەلێم:

الأمان.. الأمان.. يا رحمن يا حنان! لە قورسویی بارى گوناھ پزگارىم بە ڪە.

ناخ.. وا من بە ڪەفنه كەم پێچراو مەتەو و، لە گۆزە كەمدا نیشەتەجێ برون و پەوانە ڪەران بە جێیان هێشتوو و، چاوە پێی لێبوردن و مېهرەبانیتم و، بە چاوە بێم ڪە جگە لای تۆ هیچ پەنا و دالە بەك نى بە و، هاوار دە ڪەم:

الأمان.. الأمان.. له ده ست تهنگی جیگا و بنی هاوده می نه نجاسی
تاوانباری و، له ده ست ناشیرینی پرووی گوناوه کان..
یارحم.. یاحن.. یامنان.. یادیان! له هاوه ئیتی گوناوه تاوان پرزگارم
بکه.

ئه‌ی خوای گهوره‌م!

ته‌نها میهره‌بانی و به‌زه‌یی تۆ دالده و په‌نامه، سکا‌لای خهم و په‌زاره‌شم
هر ته‌نها بۆ لای تۆیه.

ئه‌ی به‌دیپنه‌ری به‌خشنده و په‌روه‌ردگاری میهره‌بان و گهوره‌م!
هم سه‌عه‌یده به‌نده و به‌دیپنه‌راوه‌ی خۆت، که هم گوناوه‌بار، هم
کۆله‌وار و بنی ده‌سته‌لات، هم بنی ئاگا، هم نه‌زان، هم بیمار، هم زه‌لیل،
هم خراپ‌کار، هم به‌سال‌اچوو، هم به‌ده‌خت و، هم له گهوره‌ی خۆی
هه‌له‌هاتوو.. وا دوا‌ی چل سالی هه‌له‌هاتن، گه‌راوه‌ته‌وه و هانا و په‌نای بۆ
میهره‌بانی تۆ هه‌ناوه و، دان به‌ تاوان و گوناوه‌کانیدا ده‌نیت و، گرفتاری
چه‌ندن و هم و نه‌خۆشی بووه و، لیت ده‌پارێته‌وه..

جا نه‌گه‌ر وه‌ری به‌گریت و لێی خۆش به‌یت و به‌زه‌به‌یت پێدا به‌ته‌وه، ئه‌وا تۆ
هه‌ل و شایانی ته‌وه‌یت و له هه‌موو میهره‌بانێک میهره‌بانتریت..

ده‌نا په‌نا بۆ چ ده‌رگایه‌کی جگه‌ له ده‌رگای تۆ به‌ات؟ له کاتی‌کدا که
ته‌نها تۆ په‌روه‌ردگاری مه‌به‌ست و حه‌قی په‌رس‌تره‌یت؟

لا إله إلا أنت وحدك لا شريك لك.

آخر الكلام في الدنيا وأول الكلام في الآخرة وفي القبر:

أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله، صلى الله تعالى عليه

وسلم.

یادخەروەوی سیازدەهەم

ئەم یادخەروەوێ بەربتی بە لە پێنج مەسەلەی ئەماوی و تیکەل کە پێوستیان بە پروونکردنەوە هەیە:

◆ مەسەلەی یەکەم:

ئەوانەمی کە لە پێی حەقدا کار دەکەن و لە پێناویدا تێدەکۆشن، لە کاتی کێدا کە دەبوو ئەنھا بێر لە کار و ئەرکی سەرشانی خۆیان بکەنەوە، کەچی بێر لە چەند کار و تەگبەرنکی ئەوتۆ دەکەنەوە کە تاییەتن بە خۆی گەورەو، هەموو ئیش و کارنکیان لەسەر ئەو بناغەبە بنیات دەنێن، ئیتر لە ئەبجامدا بە هەڵەدا دەچن!

کتیبی: (أدب الدنيا والدين) دەگێڕێتەوە کە^(١): جارنکیان شەیتانی لەعەنتی خۆی پیشانی حەزرتی عیسا - دروودی لەسەر بیټ - دا و پێی وت:

"ئایا تۆ ئالێت ئەوێ خوا لە چارەتدا نەبنوو سیبێت نایەتە پێت؟"
حەزرتی عیسا فەرمووی:
"بەلێ".

شەیتانی لەعەنتی وتی:
"کەواتە لەسەر لوتکەمی ئەم چیاپەوێ خۆت فری بەدرە خوارەو، چونکە ئەگەر لە چارەنووستدا ساغ و سەلامەتیت بۆ نووسرايیت، ئەوا هیچت لێ نایەت!"

حەزرتی عیسایش فەرمووی:

(١) پێوانە: "أدب الدنيا والدين" لأبي الحسن علي بن محمد الماوردي. تحقيق: مصطفى السقا.
ص ٢٧ الطبعة الثانية. (وەرگێت)

"له‌عنه‌تی! خوا بۆی همیه به‌نده‌ی خۆی تا‌قی بکاته‌وه، به‌لام به‌نده‌ بۆی نی‌یه‌ په‌روه‌رد‌گاری خۆی تا‌قی بکاته‌وه!"

واته: خ‌وای گه‌وره‌ بۆی همیه به‌نده‌ی خۆی تا‌قی بکاته‌وه و پ‌ی‌ی به‌رم‌وئ: ته‌گه‌ر فلا‌نه کار ته‌نجام به‌دیت ئا‌وا پا‌داشت ده‌ده‌مه‌وه، ئه‌وه‌تا له‌ تواناش‌دا همیه بیکه‌یت، به‌م‌ه‌ش ئه‌و به‌نده‌یه‌ی خۆی تا‌قی ده‌کاته‌وه. به‌لام به‌نده‌ مافی ئه‌وه‌ی نی‌یه، ته‌نانه‌ت هه‌ر له‌ تواناش‌یدا نی‌یه‌ په‌روه‌رد‌گاری خۆی تا‌قی بکاته‌وه و ب‌ل‌یت: وا کاره‌ که‌م ته‌نجام دا، ئایا تۆش فلا‌نه کارم بۆ ده‌که‌یت؟

ئهم ش‌ی‌وازه‌ گرفتارانه‌ی که‌ ئاماژه‌یان ت‌یدا‌یه‌ بۆ تا‌قی‌کردنه‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره‌، له‌ راستیدا ب‌ی‌ ئه‌ده‌یه‌یه‌ له‌ به‌رامه‌هر په‌روه‌رد‌گاری‌تی خ‌وای گه‌وره‌ و، پ‌ی‌نچه‌وانه‌ی په‌وه‌یه‌ی به‌نده‌یه‌تی‌یه‌.

جا ماده‌م وایه، ئه‌وا ده‌بنی مرؤف ئه‌رك و واج‌بی خۆی به‌ج‌ن به‌ی‌ن‌یت و خۆی له‌ کار‌سازی و قه‌ده‌ری خ‌وای گه‌وره‌دا هه‌ل‌نه‌قور‌ت‌ی‌ن‌یت.

جه‌لاله‌ددین خ‌وا‌په‌زم شا، که‌ په‌ ک‌ی‌نکه‌ له‌ پ‌اله‌وانانی ئیسلام و چه‌ند‌ین جار به‌سه‌ر سوپای جه‌نگ‌یزخان‌دا سه‌رکه‌وت‌نی به‌ده‌ست ه‌ی‌ناوه‌، له‌ جه‌نگه‌ کان‌یدا هه‌م‌یشه‌ ده‌که‌وته‌ پ‌یش سوپا‌که‌یه‌وه. وه‌زیران و ن‌زیکانی پ‌یشان و‌ت: خ‌وای گه‌وره‌ به‌سه‌ر دوژ‌منان‌دا سه‌رت ده‌خات!

وه‌لام‌ی دانه‌وه‌ و پ‌ی‌ی و‌تن:

ئه‌وه‌ی ئه‌رکی سه‌ر‌شانی منه: ج‌یه‌اد‌کردنه‌ له‌ پ‌ش‌وای خ‌وای گه‌وره‌دا بۆ ئه‌وه‌ی فه‌رمانی خ‌وا‌وه‌ند به‌ج‌ن به‌ی‌ن‌م و شو‌بنی بکه‌وم. ئی‌ل من کارم به‌سه‌ر ش‌ت‌یکه‌وه‌ نی‌یه‌ که‌ ئ‌یش‌ی خ‌وای گه‌وره‌ خ‌ۆ‌یه‌تی و نه‌خ‌را‌وته‌ ته‌س‌ت‌وی منه‌وه. چونکه‌ چ سه‌رکه‌وت‌ن و چ شک‌ست ه‌ی‌نان هه‌ردوو ک‌یان کاری ته‌قه‌له‌ری خ‌وای گه‌وره‌ن.

جا له بهر نه وهی هم پالنه وانه له نهی نهی به وردهی ته سلیم بوون و ملکه چ کردن بؤ فرمانه کانی خوای گموره تیگه یشتبوو، نهوا زور بهی جار و به شیوه به کی ده راسا له جهنگه کانیدا سرده کهوت.

به لئی، نابی مروف به بؤ نهی له جوژنه یختیاری بهی که هیه تی بهر له نه نجامی کاره کان بکاته وه، که خوای گموره خوی له نه بنجمانه ده سازینیت. بؤ غوونه: هندی له براین شوق و حماسه تیان بؤ پیمانه کانی نور زیاد ده بیت کاتی که خه لکی به دم هم پیمانه وه یین و سوودیان لئی وهر بگرن، ده بینیت هم برایانه له جزره کاتانه دا پتر چالاکی ده نوینن، به لام کاتی خه لکی به دم هم پیمانه وه ناچن، وره و هیزی معنه ویی لاوازان سست ده بیت و بلنسی شوق و تاسه مندی یان ده کوژنه وه.

که چی پیغه مبه ﷺ که ماموستای هره مه زن و پشه نگی هه موان و پشه وای هره بهرزی ایماندارانه، هم فرمانه یی خواوه ندی کردبوو به رابهری خوی که ده فرموی:

﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ (النور: ۵۴).

نه وه بوو هه تا خه لکی پشتیان لئی هه لکردایه و گوئی یان لئی رانه گرتایه و دوور بکه و تنایه تموه لئی، له له پیناوی راگه یاندنه کهیدا پتر تیده کوشا و زیاتر جیهادی ده کرد. چونکه به دنیا بهی وه ده زانی گوپرایه لئی خه لکی و هیدایه تدانیان کاری خوای گموره به، به پنی هم لایه ته پرورزی که ده فرموی:

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (القصص: ۵۶).

بیر هم پیغه مبه ره لازمه ﷺ هه رگیزاو هه رگیز دهستی نه ده خسته ناو کاروباری خوای گموره وه.

ده سا برابرام! خۆتان له ئیشو کارنکدا ههلمه قورتینن که په یوه ندیی پیتانه وه نی به و، کاره کانتان له سهر ئهو پناغانه بنیات مه نین و، له بارنکی وه هادا مه بن که ئه وه بگهیه نیت به دهینه رتان تاقی بکه نه وه.

◆ مه سه له ی دووهم:

"مه به ست" له خوا په رستیدا جیبه جی کردنی فرمانه کانی خوای گه و ره و ده ستکه وتنی په زامه ندی به تی. که واته ئه وه ی داخوازی په رسته جیبه جی کردنی فرمانی خوای گه و ره به و، ئه نجامه که شی ده ستکه وتنی په زامه ندیی ئه وه و، به رو بووم و سوو ده کانی شی له دواړوژدان. له گه ئه ئه وه شدا، ئه گه ر سوودی هه ندی ئه وه به رو بوومانه له م دنیا دا به مروف به خشرین، نابینه کارنکی پینچه وانه ی خوا په رستی، به مه رجی ده ستکه وتنی ئه م سوو ده نه ییت به هۆکاری سه ره کی و مه به ستی ئه نجامدانی ئه وه په رسته!

که واته ئه وه سوو د و به رو بوومانه ی که له ئه نجامی خوا په رسته وه و بی داوا کردنیان به مروفی ئیماندار ده به خشرین، دژی خوا په رستی نین، به لکو وه هاندر و شهو ق به خش وان بۆ مروفه لاوازه کان.

به لām ئه گه ر ئه وه سوو دانه ی دنیا بین به "هۆ" یان به شیک له "هۆ" ی ئه وه په رسته، یان ئه وه ویره، یان ئه وه زیکره، ئه و به شیک له وه په رسته به تال ده پیته وه. ته نانه ت ئه وه ویره ی که چه ندین تاییه تکاری زوری هه به، به م نیازه وای لێ دیت هیچ ئه نجامیکی نامینیت.

جا ئه وه که سانه ی که له م نهینی به تینه گه پشترون و "ئهورادی قودسییه" ی شاه ی نه قشبه ند - که دارای سه دان تاییه تکاری به - یان "الجوشن الکبر" - که هه زاران چاکه و تاییه تکاری تیدا به - ته نها به نیازی ده ستکه وتنی ئه وه سوو دانه ده خوینن، ئه و ئه وه سوو دانه یان ده ستگیر ناییت، به لکو هه رگیزاو هه رگیز ناگو بنجی ده ستیان بکه ویت و بیانینن و به هیچ جوړنیک مافی بینینی

هو سوودانهيان نی په. چونکه نابې هو سوودانه هوی خویندنی هو ویردانه بن، که واته نابې راسته و خؤ لمانج و مه به ست بن هو خویندنه دا، له بهر نه و هی هو سوودانه فزلیکی خوی گموره ن له نه بځامی خویندنی هو ویردانه وه که به جزړنکی ینگرد و به بنی مه به ستی داوا کردنی هیچ شتیک خوینراېن، خوی گموره ده بانه خشیت.

خؤ نه گهر خوینتری هم ویردانه هو سوودانه ی له نیاز دا بوو، هو ا هم نیاز هی هندی له "بیخلاس" ه کی ده شیونیت و تیکی ده دات، نه نانه ت له باز نه ی "پدرستن" ده بیا و پته دهر. دیاره هو کاتش به های هو ویردانه نامیت. به لام هندی که سی لاواز هن که همیشه پیوستیان به شوق و هاندانه. جا نه گهر په کیك له وانه هو ویردانه ی به نیازنکی خاوپن بؤ خوی گموره خویند و له همان کاتدا هو سوودانه شی له یاددا بوو، هو ا زبانی نی په و لیبی وهرده گهریت.

جا له بهر تینه گه بشتن له م حیکمه ته، زور کس دوو چاری گومان و دوو دلی ده بن کاتی هم ویردانه ده خوینن و هو سوودانه شیان ده ست ناکه ویت که له قوتب و پیاوچا که پیشینه کانه وه پیاویت کراون، بگره له وانه په ینکاریشیان بکن.

◆ مه سه له ی سنی هم:

"طوبی لمن عرف حده ولم يتجاوز طوره"^(۱).

"خؤر" له هه موو شتیکدا دهره و شپته وه و دهره که ویت، هر له بچو و کترین گهر دیله و ورده شوو شه و دلزیی ئاو و حموز و کانی و دهریای مدزنه وه، تا ده گاته مانگ و هه ساره گه پړو که کان. هر په ك له مانهش

(۱) خؤ شهختی بؤ هو که سه ی له سنووری خوی لانادات. (وهر گهر)

سنووری خۆیان ده زانن و به پێی توانا و لێهاتیان تیشکدانوه و شیوهی "خۆر" له سهر پرووی خۆیاندا مۆر ده کهن.

بۆ نمونه:

دلۆڤێك ئاو ده توانیت بلیت: تیشکدانوهی خۆرم له لایه. ئهمهش به پێی لێهاتنی خۆی. به لām پرکیشیی ئهوه ناکات که بلیت: من به چهشنی ده ریا ئاو پنهی خۆرم!

مهقامه کانی ئهولیاش به ههمان جۆرن؛ ئهوانیش به گوێرهی جۆراوجۆری درهوشانهوه کانی ناوه جوانه کانی خوای گهوره، چه نلین پلهی زۆر و زه بهندهیان ههیه. چونکه ههموو به کێك له ناوه جوانه کانی خوای گهوره - وهك خۆری ناو نمونه که - چهندهها درهوشانهوهیان ههیه، ههر له "دل" هوه تا ده گاته "عرش". "دل" پش عهرشه، به لām ناتوانیت بلیت: "من وهك عهرشی ئه عزم وام".

جا ئهوه که سهی له پێی شانازی و له خۆبایی بوونهوه سلووک ده کات، ئا لێره هوه ئهمهی لێ ده ئالۆزیت و دله ههره به چوو که کهی خۆی، که وهك گهر دپله وایه، له گه ئ عهرشی ئه عزمدا به پهك چاو ته ماشا ده کات و، ئهوه پله به چوو کهی خۆیشی، که وهك دلۆڤێك وایه، به هاوشانی پلهی ئهولیا مه زنه کان داده نیت که وهك ده ریا وایه.

له کاتێکدا که ده بوو ههموو خهم و توانا به کی بۆ زانین و ناسینی بناغه ی خوا به رستی ته رخان به کردایه، که به ریتی به له: کۆله واری و، هه ژاری و، ههست کردن به قموور و ناتهوایی خۆی له به ردهم به دپهینه ری به توانا و، لالانهوه له ده رگانهی خوا به تیبی خوا دا و، سوژده به ردن له وه ده رگانه به دا به وه پری زه لیلی و ملکه چی بۆ خوای گهوره..

لە کاتێکدا دەبوو ئەمەي بکەردايە، کەچی دەبينيت پەني شانازی کردن و لەخۆ بایي بوون دەگرتەبەرا ئنجا بۆ ئەوێش کە لە گەل ئەو پلەوپايە بەرزاندەدا خۆي بگرنجینيت و پارێزگاريي ئەم خۆگرنجانەني بکات، تەکەلەلوفی پێوه دەردەکەوێت. لەمەشەوه دەکەوێتە ناو کاری بي سوودی وەك: غروور و خۆويستی و گەروگرتي سەختەوه.

بە کورتی:

لە فەرموودەي پێرۆزدا هاتوووە کە:

"هَلِكِ النَّاسُ إِلَّا الْعَالَمُونَ، وَهَلِكِ الْعَالَمُونَ إِلَّا الْعَامِلُونَ، وَهَلِكِ الْعَامِلُونَ إِلَّا الْمُخْلِصُونَ، وَالْمُخْلِصُونَ عَلَى خَطَرٍ عَظِيمٍ"^(١).

واتە: تەوەرە و خولگەي پزگار بوون تەنها هەر ئیخلاسه. کەواتە دەستکەوتنی ئیخلاص لەو پەري گرنگيدايە.

چونکە ئەو نەندەي گەردیلەيەك کردەوي خاوي و بيگەرد لای خواي گەوره لە چەندەها تەن کردەوي خلتاوي باشترە.

مروفيش بەوه ئیخلاسی دەست دەکەوێت کە بێر بکاتەوه و بزانی: هاندەري ئەو کارانەي دەبانکات تەنها "بەجێهێنانی فەرمانە کانی خوايە" نەك شتی تر. ئەنجامە کانیشیان تەنها "پەزامەندیي خواي گەوره" و، ئنجا بەوه دەبيت ئەو مروفيە لە ئیشو کاری خواي گەوره دا خۆي هەلنەقورتييت.

هەموو شتێك ئیخلاسی تێدایە، تەنانەت خۆشەويستیي بي گەردی بە ئەندازەي گەردیلەيەك لە چەندەها تەن خۆشەويستیي پڕوالەتي باشترە. شاعیرێك ئەم جۆرە خۆشەويستی يەي بەم بەیتە شیعەرە دەرپێوه کە دەلييت:

(١) کتێبي "کشف الخفاء" فەرموودەي ژمارە (٢٧٩٦) دەلييت: "قال الصغاني: وهذا الحديث مفترى ملحن، والصواب في الإعراب: العالمين والعاملين والمخلصين". (لە چاپە عەرەبي يە کەوه)

وما أنا بالباغي على الحب رشوةً ضعيفٌ هوى يُغنى عليه ثوابٌ
واته: له‌سەر ئەم خۆشه‌وێستی‌یه‌م داوای هیچ به‌رتیل و پاداشت و
خه‌لات و به‌خششێك ناکه‌م، چونکه ئەو خۆشه‌وێستی‌یه‌ی داواکاری
پاداشت و خه‌لات ینت، خۆشه‌وێستی‌یه‌کی لاوازه و به‌زوویی کۆتایی پئی
دینت.

خوای گه‌وره، ئەم خۆشه‌وێستی‌یه‌ی ینگه‌رده‌ی له‌سروشتی مرۆفدا به‌
تایبه‌تیش له‌سروشتی تینک‌پرای دایکاندا، داناوه. شه‌فه‌قه‌تی دایک نمونه‌یه‌کی
ئاشکرا و به‌رجه‌سته‌ی ئەم خۆشه‌وێستی‌یه‌ی ینگه‌رده‌یه.

به‌لگه‌ش له‌سەر ئەوه‌ی که دایکان هه‌رگیز داوای به‌رتیل و پاداشت و
خه‌لات ناکه‌ن به‌رامه‌ر خۆشه‌وێستی مناله‌کانیان، ئەوه‌یه‌که: له‌پیناوی
مناله‌کانیاندا خۆیان به‌خت ده‌که‌ن، به‌لکو هه‌ندێکیان له‌و پیناوه‌دا
دوا‌پۆزیشیان داده‌نێن! ته‌نانه‌ت به‌چاوی خۆت ده‌بینیت که "مېرشک"
په‌لاماری "سه‌گ" ده‌دات تاکو جووجه‌له‌که‌ی له‌ده‌می ئەو سه‌گه‌ پرزگار
بکات - وه‌ك خه‌سه‌ره‌و به‌چاوی خۆی پینیی - ئاشکراشه‌که هه‌موو
سه‌رمایه‌که‌ی به‌رتی‌یه‌ له‌ژبانه‌که‌ی، که‌چی له‌و پیناوه‌دا به‌ختی ده‌کات!

◆ مه‌سه‌له‌ی چواره‌م:

ئهو نېعمه‌تانه‌ی که له‌پئی هۆکارێکی تایبه‌تی‌یه‌وه‌ بۆ مرۆف دین، ناییت
به‌حسابی ئەو هۆکاره‌ پوا‌ته‌تی‌یانه‌ وه‌رگه‌ڕێن، چونکه ئەو هۆکاره‌ی
نېعمه‌ته‌که‌ی له‌په‌نگاوه‌ دینت پان دارای ئیختیاره، پان پئی‌یختیاره. جا ته‌گه‌ر
چه‌شنی ئازهل و پروه‌ك پئی‌یختیار بوو، ئەوا هیچ گومانێکی تێدانی‌یه‌ که
ئهو نېعمه‌ته‌ت به‌حساب و به‌ناوی خوای گه‌وره‌وه‌ ده‌دات. ماده‌م ئەو کاتێ
نېعمه‌ته‌که‌ت پێشکesh ده‌کات به‌زمانی حال ناوی خوای گه‌وره‌ ده‌هینیت،

به لأم نه گهر نهو هژ کاره خواوهنی ټیختیار بوو، نهو اده بی ناوی خوا
بهینیت و بلیت: ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾. هه تا نهو ناوی خوا ی لئی نه هینیت تو هیچی
لئی وهر مه گره. چونکه واتای نامازه یی - سهر باری واتای پاشکاو ی -
نایه تی پیروزی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ (الأنعام: ۱۲۱)
نامازه بو نهو ده کات که ههر نیعمه ټیک ناوی خواوهنی راسته قینه ی خو ی
له سهر نه هینر ایست، که خوا ی گموره یه و، به ناوی نهو خرایمه وه به ده ستان
نه در ایست، ټیوه لئی مه خون.

بهم پی‌یه، ده‌ینی به‌خشر و وەرگر - هەردووکیان - ناوی خوا بهێنن. خۆ
ئەگەر به‌خشر ناوی خوای نەدەهینا و تۆبش گەلی موحاجی وەرگرنتی ئەو
نیعمەتە بوویت، ئەوا تۆ ناوی خوای لێ بهێنە و وەری بگرە. بەلام ئەو کاتەدا
کە وەری دەگریت لە سەر ووی دەستی بەخشرەو دەستی "میهره‌بانیی
خواوەند" بهێنە کە ئەو نیعمەتە‌ی بە تۆ و بەویش بەخشیو. ئنجا ئەو دەستی
میهره‌بانییە بە "شوکرانە پۆری" ماچ بکە و نیعمەتە‌کە‌ی لێ وەر بگرە. واتە
لە ناوەندی نیعمەت بەخشیندا پادی نیعمەت بەخشی راستەقینە بکەرەو.

له راستیدا "شوکرانه بژیری" بریتی به له م پروانین و یادکردنه وه. پاشان - نه گهر ویستت - ناوړېنک له هژکاره پروالنه تی به که بده روه و دوغای خیر و ستایشی بڼ بکه، له بهر نه وهی که نیعمه ته که ت له سهر دهستی نه ودا ینگه پشته وه.

ټولو شته‌ی هؤکار پرستان ده‌خاته هه‌له‌وه و له خشته‌یان ده‌بات، ټولو به که هه‌ر کات ده‌بینن دوو شت به به که وه دین یان پیکه وه په‌یدا ده‌بن، وا

گومان ده بهن که په کینکیان "هزکار" ی "بوون" ی لهوی تر بیان ییت. که نه مهش پنی دهو تریت: "اقران" واته: "پنکهوهی" یان "هاوده می" ..

جا له بهر لهوی که "نه بوون" ی شتیک ده ییت به هوی "نه بوون" ی نیعمه تیک، لهوا مرؤف و ا گومان ده بات که به هه مان جؤر "بوون" ی لهو شتمش هوی "بوون" ی لهو نیعمه ته به و، ئنجا سوپاسگوزاری پینشکesh بهو شته ده کات و بهو پنی به ده کوپته هه له وه. هه له که شی له وه دایه که نازانیت "بوون" ی هه ر نیعمه تیک - له راستیدا - نه بنجای چه نندین پینشه کی و هه ل و مه رجی زؤر و زه به نده به، به لأم "نه بوون" ی لهو نیعمه ته ته نها به نه هاتنه دیی په ک دانه لهو هه ل و مه رجان ه پروو ده دات!

بؤ غوونه: له گه ر که سینک جؤگه ی لای باخچه که ی نه کاته وه، دپاره له م کاره ی ده ییت به هوی وشک بوون و مردنی باخچه که ی، پاشان "فهوتان" و "نه مان" و "نه بوون" ی لهو نیعمه تانه ی که لهو باخچه به دان. به لأم "بوون" ی لهو نیعمه ته زؤران ه ی باخچه که ته نها پشتیان به لای بهر دانه وه ی لهو که سه نه به ستوه، به لکو له گه ل لهو مه رجه شدا پشتیان به سده ان هه ل و مه رجی تر به ستوه که ده بی "هه موویان" پینده ی. ته نانه ت هیشتا جگه له هاتنه دیی هه موو لهوانش، به بی هزکاری راسته قینه، که توانستی پهروه ردگاری و ویستی خواییه، هه ر گیز لهو نیعمه تانه ناپه نده ی!

بؤ خؤت له م غوونه په وه مه ودای لهو چه وتی و چه واشه ییه بزانه که له م هه له به دا هه به و، ئنجا له تاوان و سووچی هز په رستان تیگه!

به لنی "اقران" و "هز" دوو شتی له به کز جیاوازن.

بؤ غوونه: لهو نیعمه ته ی هاوده م له گه ل "نیازی چا که کاری" ی که سینکدا پرووت تی ده کات، "هز" که ی میهره بانیی خواوه ونده. نیازه که ی لهویش

جگه له "إقران" ههچی تری له هینانی ئهو نیعمه ته دا نه بووه و، هه رگیز ئهو نیازه "هۆ"ی "بوون"ی ئهو نیعمه ته نی به.

به ئێی راسته، ئه گه ر ئهو که سه نیازی ئهو چاکه کاری بهی نه بوایه که له گه ئێ تۆ دا بیکات، ئهو نیعمه ته بۆ تۆ نه ده هات. واته "نه بوون"ی ئهو نیازه ده بوو به هۆی "نه بوون"ی ئهو نیعمه ته. به لām "بوون"ی مه یل و نیازی چاکه کاری به که ی ئهو هه رگیز "هۆ"ی "بوون"ی نیعمه ته که نی به، له وان هیه مه ر جێك یێت له نیوان سه دان مه ر جی تر دا.

هه ندێ قوتایی نوور له وان هیه که خوای گهوره به خشش و نیعمه تی زۆری به سه ر دا باراندوون، وهك "خه سه ره" و "په ئفه ت" که و ته ئه م هه له به وه و، "إقران" و "هۆ"یان لێ ئالۆزا. ئه وه بوو له پرا ده به ده ر په زامه ندی یان له مامۆستا که یان ده ر ده پری و سوپاسیان پێشکesh ده کرد.

که چی له راستیدا خوای گهوره نیعمه تی سوود وه ر گرتنی ئه وانی له ده سه کانی قورئان "هاو ده م" کرد بوو "له گه ئ ئهو چاکه کاری بهی که به مامۆستا که ی ئه وانی به خشیبوو و بریتی بوو له نیعمه تی سوود گه یاندن به وان. که واته مه سه له که جگه له هاو ده می (إقران) هه چی تر نی به..

ئه وان ده ئێن: ئه گه ر مامۆستامان بۆ ئێره نه هاتایه ئێمه ئه م ده سه ئیمانی به مان له کیس ده چوو. که واته سوود گه یاندنی ئهو به ئێمه "هۆ"ی سوود وه ر گرتنی ئێمه به.

منیش ده ئێم:

برا خۆ شه و یسته کام! خوا وه ندی حه ق ئهو نیعمه ته ی که به منی به خشیبوه "هاو ده م" له گه ئ ئهو نیعمه ته دا نار دوو به تی که به ئێوه شی به خشیبوه. "هۆ"ی هه ردوو نیعمه ته که ته نها "مه ی ره بانیی خوای گه وره به".

پژوڻيکيان ههستم به منتهباري به کي زور ده کرد بهرامهر چهند قوتايي به ک لهوانه ي که خاوهني قهلم ي کارامه ي وهک ئيوه بوون و له خزمه تگوزاري نووردا تي ده کوشان. منيش به ههمان جوړ "اقران" و "هؤ"م لي ئالوزا و، ده موت: گهر هه قوتايي يانه نه بوونايه به کيکي خعت ناخوشي وهک من چؤن ده يتواني ئهر کي خزمه تگوزاري قورئان راپه رښت؟

به لام پاش ههوه ټيگه بستم که خواي گه وړه دواي ههوه ي نيعمه تي "خعت خوشي" ي به ئيوه به خوشي، نيعمه تي "تو فيق" يشي له م خزمه تگوزاري به ي قورئاني پيرزدا به من به خوشي. که واته هه ردوو کاره که "پنکه وه" و به "هاوده مي" هاتنه پيش و هيچ کاميان هؤي هاتني ههوي تريان ني به.

له بهر ههوه، من سوپاسي خؤم پيشکه شي ئيوه ناکم، به لکو له بريي ههوه، مژده تان ده ده مي و پيرز باييتان لي ده کم. ده سا ئيوه ش له بريي په زامه ندي و سوپاسگوزاري بهرامهر به من، دوعا و نزا ي سه رکه وتن و به ره که تم بؤ بکه ن.

هم مه سه له به ته راز وويه کي ورد ي سه رنه که ري ټيډايه، پله کاني بي ناگايي و شير کي په نهاني پي ده زانږت.

◆ مه سه له ي پينجهم:

ههروه که ته گهر مولکي "کؤمه ل" بدرښت به "به ک کس" به ستميني مهن له قهلم ده درښت و..

گهر که سينک شتيکي تايهت به کؤمه له وه زهوت بکات، ههوا ستميني گه لي ناشرين بهرامهر به کؤمه له که ي ده کات..

به ههمان جوړ:

ههوه "نه بچامانه" ش که هي ههول و کوششي کؤمه لن و "پله مهنه کان" ي به ره مه ي په وشت جواني سه رجهمي کؤمه له که ش، گهر به هي "سه رؤک" يان

"ماموستا" یان "پاڤەر" ی ئه و کۆمه له داڤرین، ئه و سته مینکی گه لێ مه زن له مافی ئه و کۆمه له ده کریت، له هه مان کاتیشدا - ئه م کاره - سته مینکی ئاشکرایه له خودی ئه و سه رۆک و ماموستایه.

چونکه ئه م چه شه کارانه ختوو که ی "خۆبستی" ی شارراوه و په نهانی ناوه وه ی ئه و ماموستا و سه رۆکه ده دات و به ره و "له خۆبایی بوون" ی ده بات! ده بینیت له کاتیکدا که ئه و ماموستایه جگه له پاسه وان و ده رگاوانی کۆمه له که ی زیاتر نی یه، که چی له ئه بنجای ئه و بۆچوونه هه له به دا، له پۆشاکێ پادشادا خۆی ده نوێنیت و به و شیوه یه خۆی ده خاته وه می خه لکی به وه. خۆ - وهك ئاشکرایه - به م کاره ی سته م له خۆی ده کات، ته نهانته له وانیه ئه م وه همه ی پێیه کی به ره و جوړینکی شیر کی په نهان لێ بکاته وه.

به لێ، ئه گه ر سه ربازه کانی تابوورینکی سوپا قه لایه کی سه خت به گرن، سه رکرده که مان مافی ئه وه ی نی یه ده سته کوته کانی جه نگ به و خۆی هه لبگریت و سه رکه وته که شیان به می خۆی له قه لم به دات!

له به ر ئه وه، نایب ماموستا و پاڤەر وهك سه رچاوه سه یر به کړین. به لکو ده بی وهك ئاوێنه یه کی ده رخر و تیشکده ره وه ته ماشا به کړین، چه شنی ئه و ئاوێنه یه کی گه رمی و پروناکیی خۆر ده داته وه.

چونکه ئه و په پری گیلی و گه لخۆیه گه ر ئاوێنه که به سه رچاوه ی ئه و پروناکی و گه رمی به بزانریت و خودی خۆر له یاد به کړیت و، پاشان تۆش بایه خ و په زامه ندی به رامه یر به و ئاوێنه یه ده ربهریت له بری خۆره که خۆی! به لێ راسته، ده بی پاریزگاریی ئاوێنه که به کړیت، چونکه ده رخرینکه سیفه ته کانی خۆر ده داته وه. که واته "پۆخ" و "دل" ی پاڤەر دوو ئاوێنه ی

دەر خهرن، ئهو پړژنه په روهر د گاري پانه ده ده نه وه که له لايه ن خوا وه ندى
حه قه وه به سهر ياندا بار يوه.

بهم جزره، "ر اهر" ده يټ به هژ کارى دانه وى تيشكى ئهو پړژانه به ره و
مور يده كهى. هر له بهر نه وه شه كه نا يټ ئهو ر اهره پلمبه كى له هى خوى
زياترى بدر يټى كه پلهى "هژ كارى دانه وى ئهو پړژانه يه".

خو ده شگړونجى ئهو مامؤ ستا يى كه وهك سهر چاوه يه كه تماشاشا ده كړ يټ،
نه سهر چاوه يټ و نه ئاو يټه ي تيشكه ره وهش، بهلكو ئهو پړژانه ي كه
مور يده كه له ر يټه كى تر وه به ده ستى ه يټاون، به هوى ئيخلاسه ينگر ده كهى
بهرامهر مامؤ ستا كهى و له بهر نه وهى كه تنها چاوى له وه و به بؤ نهى
نز يكيى ليټه وه و په يوه نديى خه ست و خولى پيټه وه، له ئاو يټه ي رؤ حى
شيخه كه يدا بيان يټ يټ و پاشان به هى ئه ويان بز ايټ!

هم مور يده له مه دا وهك ئهو كه سه و ايه كه به خه واندنى موگنا تيسى
خه وى لى خرا يټ؛ چونكه ئه ميس - وهك ئهو - دواى نه وهى كه به چرى
روانى خوى ئا راسته ي ئاو يټه كه ده كات، دهر گاپهك له سهر جيهانى
ميسال بؤ نه نديشه ي ده كړ يټه وه و، له وپوه چه نلېن دمه نى سهر و
سهر سوور ه يټهر ده يټ يټ.

له راستيدا ئهو دمه نانه له ناو ئاو يټه كه دا نين، بهلكو له و په بنجره
نه نديشه ييه وه ده بيان يټ يټ كه له پشتى ئهو ئاو يټه يه وه و، له ئه نجامى تماشاشا
كردنى چر و خه ستى ئاو يټه كه وه ئهو په بنجره يه له نه نديشه ي ئهو كرا وه ته وه.
له بهر نه وه، ده گونجى مور يديكى خاوه ن ئيخلاسى شيخيكى ناكامل، له
شيخه كهى كاملر يټ و بؤ ر اهر ايه تى كردنى شيخه كهى لى بهر يټ و يټ
به شيخي شيخه كهى!

يادخەروەي چوار دەھەم

ئەم يادخەروەيە (چوار) ھىمىي بچووكى تېدايە، تايپەتن بە
 "تەوحىد" ھوہ:

❀ ھىمىي يەكەم:

ئەي مرۇفۇ ھۇكار پەرسى پىشت بەھۇ بەست!

بزانە كە تۇشۇن كىلاوى بايردو و كەوتوويت!

چونكە گەر بە چاوى خۇت كۆشكىك بېيىت كە لە چەندىن گەوھەرى
 سەير و نامۇ بىيات بىرئەت و، ھەندى لەو گەوھەرانىش لە كاتى بىياتىنى
 كۆشكە كەدا لە ولاتى چىن و ھەندىكى تىرى لە ئەندەلوس و ھەندىكى تىرى
 لە يەمەن و ھەندىكى تىرى لە سىبىريا نەبىت لە شۇنى تىر دەست نەكەون، ئىجا
 بە چاوى خۇپىشت بېيىت كە بە جوانىرەن شىوہ كۆشكە كە بەو گەوھەرانە
 بىيات بىرئەت و لە خۇرەللات و خۇرئاوا و باكوور و باشوورەو و بەوپەرى
 خىرايى و لە ھەمان پۇژدا ئەو گەوھەرانەى بۇ ئامادە بىرئەت..

ئەگەر بە چاوى خۇت ئەمە بېيىت، ئاھا ھىشتا ھەر گومانەت لەوھدا
 دەبىت كە توانستى وەستاي بىياتنەرى ئەو كۆشكە بەسەر ھەموو گۆى
 زەويدا زال و بەدەستەلاتە؟

بە ھەمان جۇر، ھەموو بوونەوەرئەك، بە تايپەتى "مرۇف" خانووبەرە و
 كۆشكىكى خوايىە، چونكە مرۇف جوانىرەن و سەرسوور ھىنەرتىرىنى ئەو
 گىشت كۆشكانەمە. ئەو تا ھەندى لە بەردە گرانبەھاكانى ئەو كۆشكە ھى
 جىھانى "رۇح" ن و، ھەندىكى تىريان ھى "جىھانى مىسالى" و، "لەوحى
 مەحفوز" و، بەشىكى تىريان ھى جىھانى "ھەوا" و، جىھانى "نور" و،
 جىھانى "توخمەكان" ن..

ئىنجا - جىگە لەمەش - پىنداۋىستىيە كانى ئەم كۆشكە (واتە مەرف) تاكو "هەتاھەتايى" درېزخايەنن و، ئاواتە كانىشى بە ھەموو كەنار و گۆشەيە كى زەوى و ئاسمانە كاندا بىلاۋوبونەتەو و، پەيوەندىيە كانىشى لە ناخى گشت چىنە كانى دىنا و قىامەتدا پىشكىيان داكو تاو و.

دەسا ئەي ئەو مەرفەي كە خۆي بە مەرف دەزانىت!

تۆ كۆشكىكى گەلى سەرسوۋرپەنەر و پىنايە كى يە كجار سەير و نامۇيت. جا مادەم چىيەتى (ماهىيە) ي تۆ بەم جۆرەيە، ئەوا بەدپەينەرت تەنھا ئەو كەسەيە كە (بە چەشنى ئاسانىي گواستەوئەي نىۋان دوو مەنزل و دەست تىوۋەردان لە كاروبارىئاندا) دىنا بۆ قىامەت دەگۆيىزىتەو و كاريان رادەپەرنىيت. ھەروەھا (بە ئەندازەي ئاسانىي ھەلدانەوئەي دوو لاپەرەش) ئالوگۆر لە زەوى و ئاسمانە كاندا دەكات و، ھىندەش بە ئاسانى دەست لە "ئەزەل" و "ئەبەد" وەرەدات كە دەلىيت ئەم دوانە - لاي ئەو - وەك "دوئىتى" و "سەينىتى" وان!

كەواتە جىگە لەو كەسەي كە فەرمانرەواي زەوى و ئاسمانە كانە دىنا و قىامەتى بەدەستە، كەسى تر رزگارت ناكات و شايدانى ئەو ئەيە كە تۆ بىپەرسىت و ھاناي بۆ لا بىيەت!

❁ ھىماي دوو ھەم:

ھەندى كەسى نەفام كە "خۆر" نەناسىت گەر وئەي خۆر لەناو ئاۋىنەدا بىيىيت، ئەو خۆشەۋىستىيەي كە بۆ خۆر ھەيەتى يە كسەر ئاراستەي ئاۋىنە كەي دەكات. لەبەر ئەو، بە ھەلپەيە كى زۆرەو و لە پىناۋى ھىشتەو و لەدەست نەچوونى خۆرە كەدا پارىزگارىي ئاۋىنە كەي دەكات!

بەلام گەر پەي بەو ھىيات كە: بە تىكشكان و مردن و نەمانى ئاۋىنە كە خۆرە كەي نامرىت و لەناو ناچىيت، ئەوا راستەوخۇ خۆشەۋىستىيە كەي

ئاراستەي ئەو خۆرە دە کات کە لە ئاسماندايە. ئنجا هەست دە کات کە خۆري ناو ئاوينە کەي شوپنکەوتەي ئاوينە کە ني بە و مانەوەشي بە مانەوەي ئاوينە کەو بەند و پەيوەست نە کراوە، بە لکو - لە راستیدا - مانەوەي ورشە و پرشنگ و بریسکانهوێ ئاوينە کە پشت بە مانەو و پروو پوو بوونەوێ درەوشانەوێ کانی خۆرەو دە بەستیت. کەواتە مانەوێ ئاوينە کە بە مانەوێ خۆرەو بەندە، نەك بە پنچەوانەو.

دەسائەي کاکي مرۆف!

"دل" و "کاکلە" و "چيەتي" ی تۆ ئاوينەيە. ئەو خۆشەويستی و حەزکردنەشت لە "مانەو" کە لە سروشتدا پەشکي دا کوتاوە، لە پشاي درەوشانەوێ ناوی: "الباقی" ی خواوەندی شکۆمەنددايە، کە ناوينکە بە گۆرە و ئەندازەي توانا و لیھاتی هەر مرۆفیک لە سروشتي ئەو مرۆفەدا دەدرەوشیتەو. بەلام ئیستا ئەنجامي گيلي و گەلخوي مرۆفە کە پرووی ئەو خۆشەويستی بەرەو لایە کي تر ئاراستە کراوە!

جا مادەم وایە، ئەوا هەردەم بێی: "يا باقي أنت الباقي" چونکە مادەم تۆ - ئەي خواوەندی باقي! - هەيت و دەمینیتەو، ئیتر "نەمان" چیمان پێی دە کات با بيکات، هەرچی بە کمان بهینیتە پێ ئیمە گۆینی نادەینی!

❀ هیمای سێ هەم:

کاکي مرۆف! یە کێک لەو شتە سەیرانەي کە بەدەپنەري دانالە ماھيیەتي تۆدا دایناوە، ئەو یە کە:

هەندێ کاتي واھيە لەم دنيا فراوانەدا جيت نايیتەو و وەکو بەند کراوێک لە پێزاریدا خەریک يیت بجنکيت بێزار دەيیت و دەلپیت: "تۆف.. تۆف" بە دواي جێیە کي لە دنيا فراوانردا دەگەڕيیت! کەچی کاتي

واش همه به له ناو تۆوه خمر ته لمه بهك، يان ختوره بهك كه به دلندا يئت، يان له ناو شتيكي ورددا، جيت ده يئته وه به پاده به كي وا كه تيايدا ون ده ييت! ههروه ها "دل" و "بير" ت كه له م دنيا زه به لاحدا جني يان نايئته وه، كاتي وا همه به له ناو گه ردله به كي بچوو كدا جيني خويان ده كه نه وه و، به ورد ترين و تيز تريني ههسته كانيشت له ناو ئه و ختوره به دا هاتو چۆ ده كه يت!

به ديه يئته ري دانا چه ندين له تاييف (واته چه ندين لايه ني ناسك) ي ورد و مه عنه وي له ماهييه تي تۆدا دانا وه كه هه نديكيان گه ر دنيا هه لبلووشيت هيشتا هه ر تير نايئت.. هه نديكي تريشيان جيني گه ردله به كي تيدا نايئته وه و گه نده مو به بهك هه لنا گرئت، چه شني "چاو" كه جيني مو به به كي تيدا نايئته وه و، "سه ر" كه چه ندين كۆلي قورس هه لده گرئت. جا ئه و لايه نه نه رم و ناسكه، جيني سه نكي تاله مو به به كيشي تيدا نايئته وه. واته بارودوخيني زۆر كه ميش هه لنا گرئت كه له گو مراهي و به ني ئاگايه وه پهيدا بوويئت، به لكور يئي ده مرئت و تروسكايي لي ده برئت..

كه واته ئاگادار به و به ته سپايي هه نكاو به ني.. و رياهه نو قم نه ييت.. نه كه ي له: پارو به بهك، يان وشه بهك، يان بره سكا نه وه بهك، يان ئاماژه بهك، يان به ره پوه كيك، يان ماچينكا بخنكييت و ناسكره ين له تاييفيشت له گه لتدا بخنكين، له وانه ي كه دنيا قروت ده ده ن!

چونكه چه ندين شتي تابليي وردی ئه وتۆ هه ن كه له پروه كه وه ده توانن مه ز نه ين شت له خوياندا جني به كه نه وه.

گه ر چه ز ده كه يت له مه دلنيا به ييت، فه رمو سه به ري ئاو يئمه به كي بچوو ك به كه و به زانه چۆن ئاسمان به هه موو ته ستيره كانيه وه له ناويدا نو قم ده يئت. يان سه رنجي "حافظه" ي خۆت به ده كه ته وه نده ي تۆوه خمر ته لمه به كه، با به زانيت

چۆن خواوهندي حق زۆربهی ئه و شتانهی له لاپه ره ی کرده وه کانی خۆت و ته مه نتدا هه ن، له ودا تۆماری کردوون.

ده سا پاکی و به رزی و بنگه ردی بۆ ئه و به ده پهنه ره ی که هینه به توانایه و، پراگهر که ری هه موو شتیکی ناو گه ردوونه!

❀ هیمای چواره م:

ئه ی مرۆفی دنیا به رست!

ئه م دنیا به ت که پیت وایه فراوانه، له راستیدا وهك گۆرپه کی ته نگ وایه. به لام له بهر ئه وه ی دیواره کانی له ئاوینه دروست کراون و وینه کانی به کتری یان تیدا ده رده که ویت، ئه واهه تا چاوت به ر ده کات به فراوانی ده زانیت!

هۆی ئه مهش به ریتی به له وه ی که: دیواری لای پاست و دیواری لای چه پی ئه م دنیا به که بریتین له "پاوردوو" و "داهاتوو" هه رچه ند هه ردوو کیان "نه بو" ن، که چی وهك ئاوینه وان؛ وینه ی به کتریان تیدا ده رده که ویت و، دوو بائی کاتی ته سک و که م و کورتی "نیستا" له و دوو ئاوینه دا فراوان ده رده که ون..

ئالیره وه "راستی" تیکه لی "ئه ندیشه" ده پیت و، دنیا "نه بو" وه که ی له به رچاودا ده پیت به "بو" ..

ههروهك ئه گه ر هیلکی راست - که تاهلیی باریکه - به خیرایی به زوینریت، وهك ته ختایه کی فراوان له به رچاودا ده رده که ویت، دنیا که ی تۆش وه هایه، له راستیدا گه لی ته نگ و ته سکه. به لام به هۆی گومانی ئه ندیشه ت و به بۆنه ی بی ئاگایته وه دیواره کانی له به کتر دوور که وتوونه ته وه و مه ودا که شی فراوان به وه. به پاده یهك که ئه گه ر

گهرو گرهفیک پینه پیت و له تاوا سهر بھوولیتیت، سهرت بهر نهو دیواره ده کهویت که تو پیت وابوو گهلنی دورره لیتسهوه! ئنجا نه ندیشه کهت ده فریت و خهوه کهشت لیت ده زپیت و ده بینیت دنیا فراوانه کهت گهلنی له گزپ تهنگ و تهسکزه و، ده شزائیت کات و ته مهنت له هه وره بروسکه زور خیر اتره و ژیانیت له پرووباری ئاو گهلنی به خور تره!

جا مادهم ژبانی دنیا و گوزهرانی ماددی و ژینی ئاژه لی ئا بهم جۆره به، نهوا خۆت له ئاژه لیتی دایماله و دهست له مادده گهری دابشو و، به پله کانی ژبانی "دل" دا سهر بکهوه.. نهو کاته ژبانیکی گهلنی فراوانتر و جیهانیکی به کجار بهرینر ده بینیت له چاو نهوهی که پیشتر له جیهانه فراوانه کهتدا گومانته ده برد.

کلیلی نهو جیهانه به کجار فراوانهش بریتی به له: ناسینی خوا و "زمان" خسته گزو و "دل" بزواندن و "روح" خسته کار بهو و اتا و نهینی یانهی که له وشه ی پرۆزی "لا إله إلا الله" دا هه ن.

یادخه ره وه ی پاز ده ههم

بریتی به له سنی مه سه له.

□ مه سه له ی به کهم^(۱):

ئه ی نهو که سه ی ده به ویت به لگه به که له سهر راستیی ئهم دوو ئایه ته پرۆزه بینیت که ئاماژه بو دره و شانوه ی هه ره ته وای ناوی جوانی: "الحفیظ" ی خوای گه وره ده که ن:

(۱) به لام مه سه له ی دوو ههم و سنی ههم و یادخه ره وه کانی تر، دانهر لهم ئامهلکه به دا داینه ناو ن. به لکو هه ره که بهانی کردوه به به یامیکی سهر به خۆ، وه که به یامه کانی: "تبه خلاص و، پزشتی (حیجاب) و، سروشت و، سنی ئاماژه کان.. هتد". (وه ره گهر)

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ • وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾

(الزلزلة: ۷-۸)

دره و شانوهی هره تهوای ناوی "الحفیظ"ی خوی گه وره و، هاوونهی تهو پراستی بهی که لهم دور نایه تها هه، له هموو شوینکدا پهرش و بلاون. ده توانیت بۆ خۆت له پهی بیر کردنه وه و سه رنجدانی لاپه ره کانی کتیبی بوونه و رانه وه ههستی پهی بکهیت. لهو کتیبی که به کیش و سینگ و راسته و پیوانه ی "کتیابی موپین" نوو سراوه ته وه.

فرموو - بۆ نمونه - پهی مشتیک تۆوی جۆراو جۆری گول و دره خته هه مه چه شنه کان هه لېگه، که تیکه ل و پیکه ل و له ناوه رۆکدا له یه که جیاوازن و به لām له قه باره و شیوه دا له یه که ده چن. پاشان لهو تۆوانه له تاریکستانی گلیکی ساکاری پهی گیاندا پیژ، ئنجا بهو ناوه ی که توانای هه لسه نگاندنی نی به و شتان لیک جیا ناکاته وه و به ره و هه ر لایه که ئاراسته ی بکهیت ده پزیت و ده پوات، ئاود پهی بکه..

پاشان له وه رزی به هاردا - که گۆره پانی چه شر و زیندوو بوونه وه ی سالانه به - سه ری لئی بده و به سه رنجه وه سه بری بکه و بزانه که چۆن مه لایه که تی هه وره بروسکه - وه کو ئیسرافیل - بۆ بانگیشت کردنی باران فوو به شه پوو ره که بیدا ده کات و مزده ی زیندوو بوونه وه ی پاش مردن به تۆوه نیژراوه کانی ژهر گلی زه وی ده دات!

له وه تا به چاوی خۆت ده بینیت لهو تۆوانه، که له وه پهی تیکه لی و له به که چووندان، له بهر تیشکی پروناکیی دره و شانوهی ناوی "الحفیظ" دا گوپه لایه ی پهی هه ل و تهوای تهو فرمانه ته کوپنی پانه ده که ن که له لایه ن به ده پهنه ری دانا پانه وه بۆیان دیت، ئیر هموو کارو هه لسو که و تیکیان له گه ل

هو فرماناناندا ده گونجینن و پښکيان ده خن، به چه شنی که بریسکانه وهی که مالی دانایی و، زانین و، ویست و، مه به ست و، هه ست و نه ستیان تیندا هه ست پی ده کریت.

لایا ناینیت هو توره تیکه ل و له به کچروانه چۆن ئیستا له به کزی جیا ده بنه وه و هه ریه که بیان شیوه به کی جیاواز له وانی تر و هه رده گریست؟ له وه تا هم توره بیان بووه به دره ختیکی هه بنجری هو تو نيعمه ته کانی به دپهینه ری دانای خوی به سهرلق و په له کانیدا په خش کردووه ته وه و به ده ستی په له کانی پشکه شمانی ده کات..

یان سهیری هو دوو توره له به کچروانه بکه که به کیکیان بووه به گوله به پرژه و هو ی تریان به گوله وه نه وش، هه مانه و هاووینه زوره کانی تریان له گوله قه شه نگ و ناسک و خه ملاوانه ی که خویان بۆ ئیمه ئارایشته داوه و به پرویه کی گه شه وه بۆمان ده پروانن و خویانمان له لا خۆشه و یست ده که ن..

ههروه ها چهن دین وردپهله تۆوی تر ده بینیت که ئیستا بوون به چه نده ها میوه ی تام خۆش و به له زه تی هو تو که ئیمه ی مروف هه زمان لیانه..

یان بوون به چه ند گوله دانو پلهمه کی پر و چه ند نه مامه دره ختیکی تازه پینگه پشتوو که به تام و چیژه به له زه ته کانیا و بۆن و به رامه ی عه ترینیا و پوخسار و له شولاره ناوازه کانیا و خولکمان ده که ن و به ره مه کانیا مان پی ده به خشن، تا کو له پله ی ژبانی پرووه کی په وه پلهمه ک زیاتر به رز به نه وه و سه ربکه ون و پله ی ژبانی زنده یی به ده ست به یتن.

هم تۆوانه به راده به کی و افراوان گه شه یان کردووه و په ره یان سه ندووه که هو له وچه تۆوه به فرمانی به دپهینه ره یان چهن دین گولی جۆراو جۆر و

درهختی همه چه شنیان بهرهم هیناوه و باخچه به کی به گول خه ملاوی
 رهنگین و بههشتیکی رازاوهی بهرینیان سازداوه. سهرنج بده و بزانه تایا
 هیچ ههله و ناتواوی بهك دهینیت:

﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ﴾ (الملک: ۳)؟

هه بهك لهو تروانه، به بزونهی لئی درهوشانهوه و چاکه کاری ناوی
 جوانی "الحفیظ" ی خوای گهوره وه، هموو نهو شتانهی ده رخستروه که له
 بنهچه و باهرانیوه به میرات بزی بهجی ماوه، بئی نهوهی گرفتاری هیچ جزوره
 ناتواوی و ههله و لئی تیکچوونیک بیئت..

جا نهو خواونده پاریزکاری که نهو پاریزکاری کردنه خاوهن ئیمعجازه
 به پروونی نه انجام دهدات، بهم کاری ئامازه بۆ درهوشانهوهی هه ره مهزنی
 "پاریزکاری" ی پوژی حهشر و قیامهتی هه ره مهزن دهکات.

بهلئی، ده رخستن و پیشاندانی که مالی "پاراستن" و "چاودیری" ی
 خواوهند لهم شته کهم نرخ و فانی و له ناوچووانه دا، بئی هیچ ناتواوی بهك،
 بهلگه به کی گه لئی گرنگ و بههیزه له سه ره نهوهی که نهو خواونده شتانی
 زۆر له وه گه وره تر و گرنگر و کاری گه رتر ده پاریزت و لینیان ده پرسته وه،
 چه شنی رهفتاری جینشینانی گۆزی زهوی و گوفتاری هه لگرانی ئهمانهت و،
 چاکه و خراپه ی بهنده کانی خوای گهوره ی تاك و ته نیا.

﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القیامة: ۳۶)؟

تایا مرۆف و اگومان ده بات پشتگویی ده خرنیت و لیپر سینه وهی نابه ته پری؟
 نه خیر.. مرۆف بۆ ژبانی هه میسه بی زیندوو ده کرته وه و، ده ستیشان
 کراوی: به خته وه بی هه میسه بی یان به ده بختی هه تاهه تاییه و، له سه ره کهم و
 زۆر و گه وره و بهجوو کی رهفتار و گوفتاره کانی بهر پر سیاره. ئیر له نه ئهمادا

یان پاداشتی کرده‌وهی چاک وهرده گریخت، یان سزا و تۆله‌ی ره‌فتاره
چه‌واشه کانی ده‌چیژیخت.

بهم جزره‌ی که بینیمان، چه‌نده‌ها به‌لگه و نیشانه و شایه‌تیی له سنوور
به‌دهر هه‌ن له‌سه‌ر دره‌وشانه‌وه‌ی ناوی "الحفیظ"ی خوای گه‌وره.

ئه‌م غمونه‌یه‌ی که ده‌توانیت غمونه‌ی تری له‌سه‌ر بدۆزیته‌وه، مشتیکه له
خه‌رواریک و.. له‌وێچیکه له‌ده‌ریابه‌ک و.. ده‌نکه لمیکه له‌بیابانیک و..
خائیکه له‌سه‌ر گۆنای ته‌پۆلکه بکانی ناو ده‌شتایه‌ک و.. دلۆپیکه له‌بارانی به
لیزمه و زولالی ئاسمانی به‌هاریک!

که‌واته، به‌رزی و جوانی و خاوتنی بۆ ئه‌و خوا به‌ی که پارێزه‌ر و
چاودێر و ئاگاداره‌و، له‌هه‌موو شتیک ده‌پرسیته‌وه!

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

له په يامي "مونازهرات" هره:

چی دوچارۍ زايه بوونی کردوین؟

پرسپار:

چی نیمه ی به زايه داوه و له کاروباری بهرز سستی کردوین؟

وه لام:

"ژيان" بریتي په له جموجوول و چوست و چالاکی .. "شوق" یش ته سپه
بو ژيان و هيممه تی مړوف ..

جا هرکات هيممه تی ټپه سواری ته سپی شوق ده بی، نه و له مهيدانی
ژياندا به دواي کاروباره بهرزه کانداه گهړی. تالهم کاته داپه کم شت دټپه
رپی "نائومیدی" په، که دوزمنیکی سر سهخته و هیزی هيممه ت لاواز
ده کات ..

ټپه ش به شمشیری هم ټايه ته پیروزه لپی بدن که ده فهر موی:

﴿لَا تَقْنَطُوا﴾ (الزمر: ۵۳) ..

پاشان "حهز له خۆده رخستن" و "ناره زووی سر که وتن به سر که سانی
تردا" دټپه مهيدان، که مهیل و ناره زوویه که له مړوفدا په گي داکوتاه و
ده په وی له لیشوکاری خزمه تکر دنی حه قدا - که خزمه ټپکه له حه سوودی و
قره دوور و پینگه رده - زال بیټ. بهم پنی په ده سستی خوی له سهر و گونلاکی
هيممه ت ده وه شیننی و له سر ته سپه که ی ده پخاته خوار ..

نیووش لهم کاته‌دا حه‌قیقه‌تی ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ی ئاراسته‌ بکه‌ن که ده‌فه‌رموئ:

﴿کونوا قَوَّامِينَ﴾ (النساء: ۱۳۵) ..

پاشان "په‌له‌کردن" له‌ مه‌یداندا ده‌رده‌که‌وئ و پێی هیممه‌ت ده‌خلیسکێنی و، بازی به‌سه‌ر هه‌نگاوه‌کانی پێکخه‌ستی "هۆکار" و "به‌هۆکاره‌کان" پێ ده‌دات و، قۆناغه‌یه‌که‌ له‌ دوا‌ی یه‌که‌ کانی هۆکاره‌ کانی لێ تێک ده‌دات، به‌مه‌ش به‌ره‌و دواوه‌ پاشه‌وپاش ده‌بیاته‌وه‌ ..

نیووش ده‌بێ له‌ سه‌نگه‌ری پێ وه‌بی ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌دا خۆتان پارێزن که ده‌فه‌رموئ:

﴿اصبروا وصابروا ورابطوا﴾ (آل عمران: ۲۰۰) ..

پاشان "پرای شه‌خه‌سی خۆسه‌پێن" و "بهرکردنه‌وه‌ی تاکه‌ که‌سی" که نه‌نجامی کرده‌وه‌ی موقوف ته‌فروتوو نا ده‌کات، له‌ هیممه‌ت ده‌رده‌په‌رئ، که ده‌بوو ئەمه‌ی نه‌کرده‌یه‌ و به‌پێی سروشتی خۆی له‌ نێوان مافی که‌سانی تر دا چاوده‌یری مافی خۆی بکرده‌یه‌ ..

ده‌بێ نیووش به‌ حه‌قیقه‌تی به‌رزی ئەم فه‌رمووده‌ پیرۆزه‌ به‌ره‌نگاری بپه‌نوه‌ و به‌ره‌به‌ستی بکه‌ن که ده‌فه‌رموئ:

(خَيْرُ النَّاسِ أَلْفَعُهُمُ لِلنَّاسِ) ^(۱) ..

ئعجا دوزمنیکێ تر دێته‌ مه‌یدان؛ له‌ویش "چاولیکه‌ری" یه‌. ئێر به‌مه‌ ده‌رفه‌تی ده‌ست ده‌که‌وئ بۆ چاولیکه‌ردنی ته‌مه‌لان و دواکه‌وتووێ. ئەم چاولیکه‌ری به‌ پشته‌ی هیممه‌ت ده‌شکێنی ..

(۱) حدیث حسن أخرجه القضاعي في مسند الشهاب وابن عساكر في تاريخ دمشق ۲/۴۲۰ وانظر الصحيحة ۴۲۶ وصحيح الجامع الصغير وزیاده برقم ۶۵۳۸. (وه‌رگه‌)

نیوه‌ش به حقیقه‌تی به‌رزی ئەم ئایه‌ته لێی دەرپەرێن که ده‌فرموی:

﴿لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ (المائدة: ۱۰۰) ..

تا‌کو ده‌ستی دوژمن نه‌گاته داوینی هیممه‌ت.

پاشان دوژمنیکی غه‌ددار ده‌رده‌که‌وی، که "کار دوا‌خسەن"ه. ئەمەش له ئەنجامی ده‌سته‌وسانی و متمانه به‌خۆ نه‌بو‌نه‌وه په‌یدا ده‌بی و، له‌مه‌شه‌وه دوا‌خستنی کاره‌کانی دوا‌پۆژ "له‌پروژه به‌سه‌ینی" دروست ده‌بی و، ئەم کاره‌ش درێژه ده‌کیشی هه‌تا ده‌ستی هیممه‌ت ده‌به‌ستیت و نایه‌لێ هه‌لسیته‌وه ..

نیوه‌ش ده‌بی شوێن نه‌ینی ئەم ئایه‌ته پیرۆزه بکه‌ون که ده‌فرموی:

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ (ابراهيم: ۱۲) ..

واته: ته‌نها پشت به‌ خوا به‌ستن، نه‌ك غه‌یری خوا. که‌واته "ته‌وه‌ک‌کول" بکه‌ن به‌ قه‌لای هیممه‌ت ..

پاشان دوژمنه‌ مو‌لحه‌ده‌که‌ دێته مه‌یدان که "خۆه‌لقور تاندنه‌ له‌و ئیشوکارانه‌ی ته‌نها هی خوا‌ی گه‌وره‌ن".

ئەم دوژمنه‌، زله‌ توند و سه‌خت و به‌ئازاره‌کانی خۆی له‌ سه‌روگوێی هیممه‌ت ده‌وه‌شینی، تا کو‌پری ده‌کات ..

نیوه‌ش ئەو حقیقه‌ته‌ جیددی و هه‌میشه سوودبه‌خشه‌ی ئەم ئایه‌ته پیرۆزه‌ی ئاراسته‌ بکه‌ن که ده‌فرموی:

﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ﴾ (مرد: ۱۱۲) ..

تا‌کو له‌ سنووری خۆی راپه‌گرێ و نه‌یه‌لێ ئەو سنووره‌ بشکینی، چونکه به‌نده‌ بۆی نی‌یه‌ بپیت به‌ فه‌رمانده‌ی گه‌وره‌که‌ی خۆی.

له کۆتاییدا "حهز له حهوانه وه و راپاردن" دپته گۆرښ، که سه رچاوه ی هه موو به لایهك و هیلانه ی گشت کرده وه یه کی خراپه و، به کۆت و زنجیره کانی خۆی هیممهت ده به ستیته وه و، نایه لێ به دوا ی کار و باره به رزه کاندایه بگه رڤی و، بهم حاله وه ده به او پته هه ل دڤیری نزمی و زه لیلی به وه .. ده یی ئیوهش به ره و پرووی ئهم ساحیره خوڤن مژده وه و پاله وانه مو جاهی ده بنیرن که له م ئایه ته دایه:

﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ٣٩).

بہائی راستہ، لہ جیہاد و ہنگر تھی ہر کہ قورسہ کاندہ گہلی
 حہوانہ و تان دہست دہ کوئی۔

هەر که سینکیش خاوه‌نی سروشتیکی هه‌ستیار بێت، حه‌وانه‌وه‌ی خۆی ته‌نها له‌ کار و کۆ شمه‌دا ده‌پینته‌وه‌.

* * *

پیرستی بابترکان

بابەت

لاپەرە

پیتاساندن ۱۶-۵

چەند راستیەك لە بارەى نوێزەو

نوێز كۆلەكەى ئایینە ۲۲-۱۹
 حەكەمەتى كاتەكانى نوێز ۴۰-۲۳
 تاسەمەندى بۆ نوێز ۵۴-۴۱

چەند یادخەرەوێك لە بابەتى ناسینی خواى گەورە

پێشەكى ۵۸-۵۷
 یادخەرەوێ یەكەم: گوفتاریك ئاراستەى دەروون كراوە ۶۰-۵۹
 یادخەرەوێ دووهم: جگە لە خوا كەس لە خۆت بە مەزنى مەزانه
 خۆبەست لە هیچ شتێك بە گەورەتر دامەنى! ۶۰
 یادخەرەوێ سێهەم: دنیا زۆر بە پەلە دێت و دەپوات، كۆلیك
 مەخەرە ئەستۆى خۆت پێت هەلنە گێریت! ۶۲-۶۱
 یادخەرەوێ چوارەم: لە زیندوو بوونەوێ قیامەتدا، خودى هەموو
 مرۆفێك زیندوو دەكرێتەو ۶۳-۶۲
 یادخەرەوێ پێنجەم: گفتوگۆیەك لە گەل ئەوروپای دووهم ۸۰-۶۳

- یادخمره‌وی شه‌شم: زوری ژماره‌ی کافران و ینکاری‌یان نرخ و
 ۸۰-۸۴ بایه‌خی نی‌به
- یادخمره‌وی حموت‌م: گوشتاریک بز نو که‌سه‌ی که موسلمانان
 بز که‌ره‌سه و شمه‌کی قلبی دنیای فانی هان
 ۸۴-۸۸ ده‌دات
- یادخمره‌وی هم‌شم: له‌زه‌ت و به‌خته‌وه‌ری له کار کردندا و تازاریش
 ۸۸-۹۱ له تمبه‌لی و کارنه‌کردنایه
- ۹۲-۹۵ پاداشت له دووتونی کار و کوششدا همه‌به
- ۹۵-۹۸ هم‌مو شتیک شایه‌تی له‌سه‌ر خوای گه‌وره ده‌دات ..
- یادخمره‌وی توه‌م: "پنجه‌مهریتی" بوخته‌ی هم‌مو خیر و که‌مالیکه و
 ثابینی ئیسلام پی‌رستی گشت به‌خته‌وه‌ری به‌که و
 ۹۸-۱۰۱ "نیمان" یش جوانیی پاک له هم‌مو خلته‌به‌که
- ۱۰۱-۱۰۲ یادخمره‌وی ده‌هم: نووره‌کانی ناسینی خوای گه‌وره سنی به‌شن
- یادخمره‌وی یازده‌هم: پله‌ی میهره‌بانیی فراوان و شه‌فه‌قه‌تی مه‌زنی
 ۱۰۳-۱۰۴ قورثانی پی‌روژ به‌رامهر جه‌ماوهر
- ۱۰۴-۱۰۶ یادخمره‌وی دوازده‌هم: نزا و لالانه‌وه‌به‌ک
- یادخمره‌وی سیازده‌هم: پنجه‌مه‌سه‌له‌ی ته‌ماوی و تیکه‌ل که
 ۱۰۷-۱۲۰ پی‌ریستیان به‌روونکردنه‌وه همه‌به
- ۱۲۱-۱۲۶ یادخمره‌وی چوارده‌هم: چوار هی‌مای به‌چوک تایبه‌تن به‌ته‌وحیده‌وه
- ۱۲۶-۱۳۰ یادخمره‌وی پازده‌هم: دره‌وشانه‌وه‌ی ناوی "الحفیظ"ی خوای گه‌وره
- ۱۳۱-۱۳۴ چی دوو‌چاری زابه‌بولی کردوین؟
- ۱۳۵-۱۳۸ بوخته‌به‌ک له ژپالی دالهر

